

Dã Lang Ái Cật Nộn Đậu Hủ

Contents

Dã Lang Ái Cật Nộn Đậu Hủ	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	7
3. Chương 3	13
4. Chương 4	19
5. Chương 5	24
6. Chương 6	30
7. Chương 7	35
8. Chương 8	40
9. Chương 9	47
10. Chương 10	52

Dã Lang Ái Cật Nộn Đậu Hủ

Giới thiệu

Thể loại: nhất thụ nhất công, hiện đại, HETHuyền Kiều Quang chưa từng gặp ai mà giống cái tên Vũ Điền Khải Thái v

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/da-lang-ai-cat-non-dau-hu>

1. Chương 1

Hết thầy đều là do Thuyền Kiều Quang động thủ trước... nhưng nói đi cũng phải nói lại, là Vũ Điền Khải Thái có lỗi, cho nên Thuyền Kiều Quang mới động thủ giáo huấn Vũ Điền, còn hảo tâm nhắc nhở:

“Tôi xin khuyên cậu, không cần quá mức đùa bỡn nam nhân, ngày nào đó bị tên hỗn đản nào cưỡng gian, đừng nói tôi không nhắc nhở cậu.” Thuyền Kiều Quang âm sắc trầm thấp mà hữu lực, nhưng trong giọng nói tràn đầy chán ghét, nói thật phần khó nghe.

Vũ Điền vóc dáng nhỏ bé nếu không thu liễm hành vi của mình, một ngày nào đó sẽ có báo ứng! Nó cứ như vậy đùa bỡn nam nhân, một ngày nào đó sẽ bị nam nhân...

“Gian... gian? Hạ lưu! Chỉ có loại nhà giàu mới nổi mới có thể thốt ra loại lời nói hạ lưu vô văn hoá này!” Vũ Điền Khải Thái theo một tiếng rống giận cao vút, một cái tát nháy mắt ném qua, “chát” tiếng vang giòn tan cả phòng đều nghe thấy, Thuyền Kiều Quang má trái chột đỏ lên.

Nhưng hắn không có cảm giác đau đớn. Trên cơ bản, đối với kiện tướng thể dục thể thao như hắn mà nói, một cái tát kia của Vũ Điền Khải Thái, so với hắn ở sân bóng rổ bị va chạm thật sự là rất nhẹ, căn bản không thể gây uy hiếp.

Thuyền Kiều Quang hung ác nhú mày lại. Tiểu tử Vũ Điền trước mặt, người chỉ cao tới vai hắn, nhưng luôn tự cho mình là đúng lại hay thích gây chuyện, cùng với vẻ đáng yêu bên ngoài hoàn toàn trái ngược.

Vũ Điền Khải Thái được xưng là một trong ba mỹ thiếu niên năm nhất của Anh Hoa học viện. Có lẽ nam sinh thật sự bị sắc đẹp của Vũ Điền Khải Thái mê hoặc, đối nó nói gì nghe nấy; nhưng với Thuyền Kiều Quang mà nói, sự tình chỉ có đúng sai, cùng sắc đẹp hoàn toàn không quan hệ. Huống hồ đối nam nhân không có hứng thú, nam nhân dù thật đẹp, thật quyến rũ, thật đáng yêu, hắn hoàn toàn không hề có cảm giác, càng không thể đối với người như Vũ Điền Khải Thái có cảm giác.

Mà Vũ Điền Khải Thái hiện tại thật sự làm hắn tức giận!

Thuyền Kiều Quang có một niên đệ thiện lương tên là Tinh Lý Xuân Nhật, là một người uy vũ cường tráng, nhưng tâm tư lại như tiểu cô nương thiên chân khả ái. Niên đệ gần đây cùng thần tượng học viện Tề Đằng Ngộ tình đầu ý hợp, kết thành một đôi, nhưng Vũ Điền lại bởi vì thâm hận Tề Đằng Ngộ, suốt ngày tìm Tinh Lý Xuân Nhật phiền toái.

Hôm nay Tinh Lý Xuân Nhật mở cuộc triển lãm câu lạc bộ, Vũ Điền Khải Thái lại cố ý đem người đến gây sự, muốn làm cho Tinh Lý Xuân Nhật xấu hổ. Thuyền Kiều Quang không thể nhìn được nữa! Niên đệ đáng yêu thiện lương của hắn không dám cùng Vũ Điền Khải Thái trở mặt, chỉ ở phía sau yên lặng chảy nước mắt, nhưng hắn là người làm việc nghĩa không thể nhìn được chuyện này. Hắn cũng không muốn nói ra lời độc ác, nhưng Vũ Điền Khải Thái này xinh đẹp tự cao, chung quanh làm ra hành vi trêu chọc bạn học thật sự làm hắn đại hỏa, vì thế hắn vừa rồi mới có thể nói ra lời không suy nghĩ.

Vũ Điền Khải Thái tức giận đến đỏ mặt, sau khi quăng cho Thuyền Kiều Quang một cái tát lập tức rời đi, tốc độ nhanh như là không thể chịu đựng phải cùng hắn thở chung bầu không khí.

Thuyền Kiều Quang hung hăng trừng mắt nhìn Vũ Điền Khải Thái rời đi, khí thế uy vũ anh dũng, làm cho tất cả nam sinh trong câu lạc bộ thể thao đều vỗ tay khen ngợi, giơ ngón tay cái lên, khen ngợi Thuyền Kiều Quang là hảo nam tử hán.

Nhưng Thuyền Kiều Quang anh dũng giờ phút này tay phải lại một trận sợ hãi, hơn nữa trận run rẩy còn theo lòng bàn tay hướng lên trên, làm cho toàn bộ cánh tay của hắn đều tê dại như là bị trúng tà.

Không thể nào... là do vừa rồi đẩy Vũ Điền Khải Thái có liên quan?

Vừa rồi, Thuyền Kiều Quang có dùng tay phải đẩy Vũ Điền Khải Thái một cái. Không nghĩ tới Vũ Điền Khải Thái kia cánh tay trắng nõn nhuyễn nõn, so với đậu hũ hạng nhất hắn từng ném qua còn muốn trắng mịn hơn, hại hắn thiếu chút nữa đã quên thu tay lại! Một người nam nhân bộ dạng nõn nõn như vậy, giống như dụ dỗ nam nhân khác sờ nó...

Eo ôi!

Thuyền Kiều Quang vẫy vẫy cánh tay phải, ý đồ loại bỏ cái cảm giác tê dại kia.

Này tiểu nõn đậu hũ căn bản là trời sinh câu dẫn nam nhân! Trách không được nam sinh bị nó hấp dẫn, tất cả giống như chó Nhật chạy theo phía sau, bất luận trắng đen, lật ngược phải trái, tóm lại là tuân theo mọi mệnh lệnh của Vũ Điền Khải Thái. Nếu Vũ Điền Khải Thái không có mị lực siêu cường, làm sao có thể khiến cho đám nam sinh đó khăng khăng nghe theo?

May mắn ông trời phù hộ, hắn không phải đồng tính luyến ái, không có bị tiểu nõn đậu hũ quyến rũ, bằng không chính mình siêu cấp nam tử hán, đến lúc đó chẳng phải là năm tháng thanh xuân đều bỏi tại trên người tiểu nõn đậu hũ kia? Thế nào cũng không có lỗi!

Hắn không phải đồng tính luyến ái, hắn đối tiểu nõn đậu hũ siêu cấp xấu xa không có hứng thú, nhưng trên bàn tay, cái cảm giác tê dại không ngừng lan rộng, làm cho hắn không ngừng đập tay vào nhau.

Tiểu nõn đậu hũ khủng bố! Bất quá là đẩy nó một cái mà thôi, cảm giác “điện giật” thế nhưng thật lâu không tiêu tán! Này tiểu nõn đậu hũ mị lực thật không thể xem thường a!

May mắn hắn không phải đồng tính luyến ái, may mắn! Thuyền Kiều Quang tự thôi miên mình.

Từ đó về sau, Thuyền Kiều Quang cùng tiểu nõn đậu hũ liên kết thù oán.

Tủ đựng đồ ở trường học của hắn thường bị bỏ vào rất nhiều vật kì quái gì đó, có hình nộm nguyên rửa, có bánh mì hỏng, nếu không thì chính là quần lót thối muốn chết, còn có búp bê đầy máu.

Thuyền Kiều Quang lúc đầu thực tức giận, chính là bất không được tội phạm tại trận, sau này hắn cũng không muốn vì việc nhỏ mà kinh động mọi người, một điều nhin chín điều lành, hắn cũng coi như không thấy. Sau Vũ Điền Khải Thái làm quá lên, bắt đầu chung quanh phỉ báng hắn, nói hắn nhà giàu mới nổi linh tinh. Lời này cũng quá ngây thơ, Thuyền Kiều Quang căn bản là không muốn để ý tới.

Anh Hoa học viện là một trường học quý tộc, trong trường chia làm hai phe, phe thứ nhất gọi là “quý công tử” là những người nhà vốn dĩ rất giàu có, từ nhỏ đã theo học Anh Hoa học viện theo nhà trẻ, tiểu học, quốc trung thẳng đến trung học, phe còn lại bị bọn quý công tử gọi là “nhà giàu mới nổi”, là những gia tộc chỉ vừa mới phát lên, cho nên mới có tiến vào Anh Hoa học viện.

Thuyền Kiều Quang đích thực là nhà giàu mới nổi, nhưng hắn cũng là người duy nhất mang thân phận nhà giàu mới nổi trở thành thành viên của hội học sinh, hơn nữa là do đích thân hội trưởng đề cử. Một ít quý công tử vì chuyện này mà thập phần ghen ghét hắn, Thuyền Kiều Quang cảm thấy thật nhàm chán. Những người này đều rất rảnh sao? Nếu rảnh như vậy, sao không đi làm việc gì hữu dụng đi? Hắn căn bản là lười nghe mấy lời vô nghĩa đó.

Thuyền Kiều Quang buổi sáng vừa đến trường học, mở ra tủ đồ, khoe miệng run lên một chút. Bên trong tủ để một con búp bê, hơn nữa vừa âm u vừa đen tối, cảm giác như là búp bê nguyên rửa tóc có thể tự dài ra.

Hắn đôi khi thật sự khâm phục Vũ Điền Khải Thái, nó rốt cục đã đi nơi nào để tìm loại đồ vật này? Loại búp bê nguyên rửa này, không phải chỉ có trong chương trình TV kì quái, trong chùa miếu âm dương quái khí mới tìm được sao?

“Hôm nay là búp bê nguyên rửa mới lạ a!” Hội trưởng Bắc Đại Lộ Đông Ti đứng cạnh tủ đồ của hắn quấy nhiễu. Mỗi ngày xem Thuyền Kiều Quang thu được “lẽ vật” gì quỷ dị đã trở thành ham mê của Bắc Đại Lộ Đông Ti. “Tôi nói, Quang Tử a, Vũ Điền có phải hay không thăm mền cậu a?”

“Quang Tử” là nickname Bắc Đại Lộ Đông Ti đặt cho hắn, điều này đại biểu hội trưởng Bắc Đại Lộ Đông Ti thập phần coi trọng hắn. Bắc Đại Lộ Đông Ti thường thích nói đùa, nhưng lần này cũng quá khoa trương! Théo chút nữa làm Thuyền Kiều Quang học máu.

Thuyền Kiều Quang cơ hồ trở mình xem thường, “Có người thăm mền người khác, sẽ đưa tặng loại búp bê nguyên rửa này sao? Hơn nữa còn đưa hơn mười loại, tính thử xem, từ Trung Quốc tới Nhật Bản, Nam Mỹ, Bắc Mỹ, Trung Đông, loại nào cũng có.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti khoe miệng mang ý cười, y là công tử thật sự, cho dù nói ra lời khiến người học máu, vẫn duy trì dáng vẻ tiêu sái.

“Tôi nghe nói Vũ Điền Khải Thái bởi vì bộ dạng từ nhỏ xinh đẹp, nam nhân đều nịnh bợ cậu ấy, cho nên cậu ấy đối với nam nhân lực chú ý căn bản không thể vượt qua một tháng, giống như một tháng liền chán ngấy. Cậu ấy lúc trước đối Tĩnh Lý Xuân Nhật phá hư bởi vì cậu ấy cho tới bây giờ chưa từng bị người cự tuyệt? A Ngộ cự tuyệt, lòng tự trọng của cậu ấy bị tổn hại, mới muốn chung quanh tìm Tĩnh Lý Xuân Nhật phiền toái.” Bắc Đại Lộ Đông Ti nhắc lại chuyện cũ trước kia Vũ Điền Khải Thái đối phó Tĩnh Lý Xuân Nhật. Y ngừng một chút, khoe miệng hiện ra một cái tươi cười chế giễu, tiếp tục nói làm Thuyền Kiều Quang muốn trở mặt: “Nhưng là, người ta tặng cậu “lẽ vật” đã hơn hai tháng liền còn chưa ngừng tay, tôi xem cậu ấy không phải yêu cậu muốn chết, thì nhất định là hận cậu hận muốn chết.”

Thuyền Kiều Quang sắc mặt hết sức khó coi. Làm ơn đi! Nhiều năm vận động khiến thân hình hắn cao ngất, từ quốc trung đã dám cùng đám học sinh trung học hung ác phụ cận đánh nhau, cũng không giống thiếu gia của Anh Hoa học viện này sống an nhàn sung sướng. Hắn là nam tử hán đỉnh thiên lập địa! Mà nam tử hán đối nam nhân không có hứng thú.

Thuyền Kiều Quang đem búp bê nguyên rửa ném vào thùng rác gần đây, tức giận nói: “Hội trưởng, tôi nghĩ là đáp án thứ hai – cậu ta hận tôi hận muốn chết đó.”

“Quang Tử, Vũ Điền Khải Thái khi vừa vào trường, ngay cả tôi cũng bị nụ cười đáng yêu của cậu ấy hấp

dẫn. Nên bởi vì cậu cho tới bây giờ đối cậu ấy không có cảm giác, chưa bao giờ nịnh bợ cậu ấy, ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn cậu ấy một cái, cho nên Vũ Điền Khải Thái lòng tự trọng bị tổn thương... Cứ như vậy yêu mến cậu? Tất cả mọi người đều nói nam nhân thường khi dễ người mình thích, tôi thấy cậu ấy chính là thích khi dễ cậu.”

Nghe được kết luận quái dị của Bắc Đại Lộ Đông Ti, Thuyền Kiều Quang sắc mặt càng khó nhìn.

“Tôi đối với nữ nhân là lời ong bướm còn không hứng thú, đừng nói chỉ nam nhân!”

Bắc Đại Lộ Đông Ti hì hì nở nụ cười: “Quang Tử điểm này cậu sai lầm rồi. Vũ Điền Khải Thái xác thực rất thích khoe khoang sắc đẹp của bản thân, nhưng tôi cũng chưa từng nghe qua nam nhân nào đã thương cây ấy. Cậu ấy có thể chính là thích trêu hoa ghẹo nguyệt, không có nghĩa cậu ấy thích cùng nam nhân làm loạn.”

“Hội trưởng, tôi đối với chuyện nam ái không có hứng thú, tôi là tính hướng bình thường, được chưa?” Làm gì mà cứ phải đem hán cùng tiểu nộn đậu hủ kia đánh đồng? Hán chính là bình thường, yêu chính là nữ nhân! Nam nhân, ha, xin miễn, thứ cho hán bất tài.

Thuyền Kiều Quang nghiêm túc tuyên bố làm cho Bắc Đại Lộ Đông Ti thích thú. Y ha ha cười nói: “Quang Tử, chỉ nhìn bên ngoài thì không chuẩn xác, trong số năm mi thiếu niên năm nhất, bốn người tôi đã chơi qua, nhưng thành thật mà nói, tôi ngay cả tay của Vũ Điền Khải Thái cũng chưa chạm vào, cậu ấy vẫn còn giữ mình trong sạch đó.”

“Hừ, cái loại tiểu ngu ngốc luôn thích đùa bỡn nam nhân như cậu ta, một ngày nào đó cũng sẽ nhận quả báo.”

Đây mới thật là nội tâm Thuyền Kiều Quang lên tiếng. Nam tử hán như hán, tuyệt đối không cho phép người khác đùa bỡn mình, vạn nhất Vũ Điền Khải Thái chọc tới nam nhân giống hán, nhất định sẽ gặp chuyện không may, đi đêm lắm có ngày gặp ma!

Bắc Đại Lộ Đông Ti không để ý đến hán, tự trình bày kết luận của mình.

“Bất quá, cũng có thể không phải cậu ấy giữ mình trong sạch. Vũ Điền Khải Thái là một tiểu nam sinh rất tự cao, cậu ấy có thể là tự tôn quá mạnh mẽ, cho nên mới tuyệt đối không cho phép chính mình bị nam nhân chạm vào.”

“Mặc kệ cậu ta, tôi không có hứng thú với cậu ta!”

Bắc Đại Lộ Đông Ti tươi cười, “Cậu đối với cậu ấy có hứng thú hay không làm sao tôi biết, nhưng Quang Tử a, cậu kì thật đối Vũ Điền Khải Thái rất khoan dung. Cậu ấy ác với cậu như vậy, cậu cũng chưa tức giận, nếu như bình thường, cậu đã sớm đem người ta ra khỏi phòng học, hung tợn đánh rồi.” Bắc Đại Lộ Đông Ti chỉ vào búp bê nguyên rửa trong thùng rác, cười ám muội.

Thuyền Kiều Quang bĩu môi khinh thường, phản bác lời của y:

“Tôi không phát điên, là bởi vì cậu ta mỗi ngày vất hết óc, đem thứ kì quái gì đó bỏ vào tủ đồ của tôi, tôi tò mò cậu ta rốt cuộc có thể kéo dài bao lâu, có thể có nhiều sáng kiến như vậy, tôi không tin là cậu ta còn chưa bỏ cuộc.” Thuyền Kiều Quang ngừng một chút, tiếp theo càng khinh bỉ nói: “Làm ơn đi, làm đau cái tiểu nộn đậu hủ kia? Cậu ta bị tôi đấm một cái có khi bay đi luôn không trở lại, tôi dù có hỗn đản cỡ nào, cũng không thể khi dễ một cái tiểu nộn đậu hủ. Ý mạnh hiếp yếu không phải phong cách của tôi.” Nói xong cũng không chờ Bắc Đại Lộ Đông Ti, Thuyền Kiều Quang đóng tủ quần áo, đi đến lớp học.

Bắc Đại Lộ Đông Ti nhìn bóng lưng của hán cười đến ôm bụng, lẩm bẩm: “Nguyên lai cậu ngầm kêu Vũ Điền Khải Thái là tiểu nộn đậu hủ a? Rõ ràng bí mật đặt một cái biệt hiệu đáng yêu như vậy, còn dám làm vẻ mặt không cần, đông đặc nói mình tính hướng bình thường! Tôi thấy cậu căn bản là đối Vũ Điền Khải Thái rất có hứng thú, chính là còn chưa nhận ra mà thôi!”

Cho dù nói ra điều này trước mặt Thuyền Kiều Quang, cũng sẽ bị Thuyền Kiều Quang cố chấp phủ nhận đi? Hán cho đến bây giờ cũng không cho rằng mình đối Vũ Điền Khải Thái có tình cảm khác thường.

Thuyền Kiều Quang đến hiệu sách mua một quyển sách gần đây rất muốn xem – tuy rằng tứ chi phát triển, đầu óc hán cũng rất tốt, sách cũng xem không ít. Hán gần đây yêu thích tác phẩm của một tiểu thuyết gia,

tác giả ra sách mới, hần liền chạy nhanh ra hiệu sách mua.

Mua xong rồi, hần kích động muốn chạy nhanh về nhà để đọc nên quyết định đi tắt qua một cái công viên nhỏ ngày thường không mấy khi đi. Thuyền Kiều Quang không thích công viên này, vì chỗ này hẻo lánh, thường thường có kẻ xấu lảng vảng, nhưng hôm nay muốn nhanh về nhà, hần đành đi đường tắt.

“Người có đồng ý không?”

Bên tai truyền đến một đạo nam âm tục tằng, lập tức cũng có một thanh âm khác gầm nhẹ:

“Học trưởng hỏi người, người còn không mau trả lời?”

Thuyền Kiều Quang cúi đầu đi, không để ý lắm, thầm nghĩ chạy nhanh rồi đi, miễn cho rước hoạ vào thân. Nhưng là...

“Rượu mời không uống thích uống rượu phạt sao, không thèm trả lời, muốn làm cho học trưởng tức giận hả, Vũ Điền.”

Đối phương hô lên “Vũ Điền”, Thuyền Kiều Quang dừng một chút, tiếp theo hần nghe thấy thanh âm tuyệt đối không sai là của Vũ Điền Khải Thái, ngữ khí không hề thay đổi – chính là không biết sống chết nói: “Loại người nghèo thô tục như các người, đến liếm hài của ta còn không đủ tư cách, ta làm chi phải theo người như các người kết giao a? Ta lựa chọn cũng phải là người đẹp trai, thông minh, thưởng thức cao, tài chính gia đình và địa vị kinh tế cũng phải cao, người không có cửa đâu.”

Loại thái độ cao ngạo vô cùng này, khẩu khí không coi ai ra gì, Thuyền Kiều Quang có thể phi thường xác định, người nói chuyện chính là kẻ luôn tìm hần gây phiền toái Vũ Điền Khải Thái! Toàn bộ trên đời này, cũng chỉ có Vũ Điền Khải Thái mới nói ra được lời khiến người ta tức chết như vậy.

“Người tiểu tử thú này, căn bản muốn chết! Hôm nay nhất định phải hảo hảo giáo huấn người!”

“Hừ, trên người người hảo thói! Đừng tới gần ta, thói chết ta, ba kẻ các người đều hảo thói. Cút ngay đi, tốt nhất là một lần nữa đi đầu thai đi. Xem có thể hay không thơm một chút, bằng không ta tuyệt đối không để ý các người. Siêu tệ hại, siêu thói, trừ so với các người còn có thưởng thức hơn!”

Thuyền Kiều Quang nhìn lên một chút đồng phục ba người kia, quả nhiên là trung học Thanh Điền khó dây vào! Sắc mặt hần hoàn toàn hoá xanh. Trung học Thanh Điền kẻ bên nổi danh lưu manh, học viên Anh Hoa học viện có chút gây yếu, trên đường đến trường trở thành đối tượng đe dọa của bọn họ, còn có người nói trung học Thanh Điền là cái nôi của hắc đạo mà! Có thể gặp phải học sinh của trung học Thanh Điền chính là loại tính cách gì a.

“Buông ra, đừng chạm vào ta, các người này tam thói trư!”

Có nên ra mặt cứu Vũ Điền Khải Thái? Nhưng là một chọi ba, mà mình thì luôn luôn chán ghét Vũ Điền Khải Thái... Thuyền Kiều Quang lập tức phủ quyết ý định trong đầu, hần không cần phải... vì Vũ Điền Khải Thái mà đi gặp học sinh lưu manh của trung học Thanh Điền. Với lại là do Vũ Điền Khải Thái ngu xuẩn đi cùng ba học sinh Thanh Điền đến công viên hẻo lánh, còn ăn nói khó nghe như vậy, hết thấy căn bản là nó gieo gió gặt bão. Là nó tự ngu xuẩn, rất ngu ngốc, dù sao cũng phải cho nó chịu điểm giáo huấn, nó mới sẽ không kiêu ngạo thái quá như vậy...

Thuyền Kiều Quang quay đầu bước đi. Dù sao trở thành người không biết chuyện là tốt rồi, nhiều lắm chính là ba tên đó ra sức đánh Vũ Điền Khải Thái một chút mà thôi. Cũng nên là thời điểm làm cho Vũ Điền Khải Thái nhận ra không phải ai cũng giống như Thuyền Kiều Quang hần khoan hồng độ lượng, dễ dàng tha thứ nó làm chuyện xấu.

“Các người làm gì? Hồn đản, buông, dám đối ta động một ngón tay, ba ba của ta sẽ làm thịt các người! Ba ba của ta chính là nghị viên, là Vũ Điền nghị viên trên TV! Mẹ của ta là luật sư, sẽ kiện chết các người, kiện các người khuynh gia bại sản...”

“Tốt, người về nhà nói với ba ba người, người bị nam nhân cường gian, gọi mẹ người đến để cấp chúng ta phí kín miệng, ha ha ha!”

“Mỗi ngày đều có một đồng nam sinh trước mặt cùng sau lưng, người đã sớm quen hơi nam nhân đi.”

“Học trưởng trước, ta thứ hai.”

“Ngô ngô ngô...”

Nghe được “ngô ngô” thanh âm, Thuyền Kiều Quang chỉ biết Vũ Điền Khải Thái đã bị che miệng. Tiếp theo truyền đêm tiếng rống to:

“Mẹ nó, người cắn ta, người muốn chết!”

Phịch một tiếng, tiếp theo vang lên tiếng thét chói tai của Vũ Điền Khải Thái. Thanh âm trầm đục kia chứng tỏ khí lực xuất ra không nhỏ.

“Buông! Buông ra... Ngô ngô...”

“Yên tâm, chúng ta ba người thay phiên nhau, một người cũng không thể thiếu”

Thuyền Kiều Quang nắm chặt tay. Đáng chết, tiểu nộn đậu hủ thật sự chọc người chán ghét. Hiện giờ là do nó khoe khoang sắc đẹp lại không biết giữ mồm giữ miệng mới có thể đắc tội học sinh Thanh Điền, hoàn toàn không liên quan Thuyền Kiều Quang hấn. Hấn chỉ cần trở thành không biết, tránh ra thì tốt rồi. Dù sao Vũ Điền Khải Thái cá tính cũng thối nát, sớm muộn sẽ phải chịu giáo huấn, hấn cho dù cứu được một lần, cũng cứu không được nó lần thứ hai. Vũ Điền Khải Thái chỉ cần cá tính không thay đổi, một ngày nào đó sẽ gặp báo ứng.

“Không... Không cần! Ngô ngô...” Tiếng thét của Vũ Điền Khải Thái lại bị che lại.

“Màu phấn hồng thật đẹp, ta xem đều chảy nước miếng...”

“Chúng ta ghi âm lại đi, làm cho nó không còn mặt mũi trước mặt người khác nhắc tới chuyện này, như vậy nó cũng không dám kiện chúng ta cũng không dám tìm chúng ta phiền toái.”

“Không bằng chụp lại đi!” Bắt đầu có người hưng phấn thở.

Vũ Điền Khải Thái phát ra tiếng kêu tức giận.

Thuyền Kiều Quang nghe được mặt đều đen. Hấn không ngừng thuyết phục chính mình, hết thấy đều là tiểu nộn đậu hủ tự tìm tử lộ, nào có người ngốc cùng ba học sinh lưu manh vào công viên vắng vẻ? Nó là ngu ngốc, rõ ràng ngu ngốc. Hơn nữa, nhìn xem dáng người ba tên lưu manh, chính mình dù lợi hại cũng không thể đấu lại ba kẻ coi đánh nhau như cơm bữa a!

“Không cần, buông, ba ba của ta sẽ làm thịt các ngươi! Ngô ngô...”

Thuyền Kiều Quang tiếp tục tự nói với mình, hấn cùng Vũ Điền Khải Thái là không quan hệ, càng miễn bàn Vũ Điền Khải Thái ở trường học liều mạng tìm hấn phiền toái. Hấn khoanh tay đứng nhìn là chuyện hiển nhiên, chẳng liên quan đến chuyện thấy việc nghĩa hăng hái làm...

Khi Thuyền Kiều Quang lao đi, chính hấn cũng thấy hết sức kinh ngạc.

Hấn làm gì phải anh hùng cứu “mỹ”...a không đúng, là cứu “tiểu nộn đậu hủ”? Hấn hôm nay là bị thần kinh đúng không? Vũ Điền Khải Thái cùng hấn không quan hệ!

Nhưng đã xuất thủ, hiện trường không cho phép hấn được phân tâm, Thuyền Kiều Quang đá một cái, trước đá bị thương kẻ gây yếu nhất trong ba người, sau đó phản thủ, cầm lấy quyển sách mình vừa mới mua, dùng sức đập vào một người, rồi dùng quyền đánh kẻ cường tráng nhất.

Mà Vũ Điền Khải Thái còn vụng về đến cực điểm, thế nhưng gương mặt lớn hơn, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Thuyền Kiều Quang bỗng nhiên nhảy ra. Quần của nó bị cởi xuống dưới, áo sơ mi bị cuốn lên trên. Thuyền Kiều Quang buộc phải thừa nhận Vũ Điền Khải Thái thoát nhìn thật sự rất khả ái, làn da trắng nõn vô cùng mịn màng, gương mặt chấn kinh đỏ au đáng yêu đến cực điểm, nhưng là nó chính bởi vì bộ dáng mỹ, cá tính lại quá kém mới có thể rước lấy trận tai họa hôm nay.

Thuyền Kiều Quang bực mình quát: “Ngu ngốc, còn không chạy nhanh, chạy mau, chạy đến chỗ có người đi!”

Vũ Điền Khải Thái còn không chạy, Thuyền Kiều Quang phát hoả, một phen kéo nó đứng lên, thừa dịp ba người kia kêu đau, dắt tay nó chạy như điên. Thuyền Kiều Quang biết mình xem như đánh bất ngờ thành công, là do ba người kia mê muội sắc đẹp của Vũ Điền Khải Thái, không hề phòng bị, bằng không hẳn làm sao có thể dễ dàng đắc thủ như vậy!

“Quần của tôi bị tuột...”

Phía sau bắt đầu có người đuổi theo, Thuyền Kiều Quang không đếm xỉa Vũ Điền Khải Thái, cũng không cho nó thời gian chỉnh quần, vội vàng ôm lấy Vũ Điền Khải Thái chạy như điên, chạy đến cuối công viên, tiếp cận đường cái, mới tức giận đem Vũ Điền Khải Thái ném xuống mặt đất.

Mẹ nó, gặp vài lần như vậy, hẳn lập tức liền hấp hối, hẳn chạy trốn thật sự mệt.

Vũ Điền Khải Thái mau chóng mặc quần áo tử tế. Thuyền Kiều Quang ngồi dưới đất thở, nhìn về phía Vũ Điền Khải Thái, Vũ Điền Khải Thái vẻ mặt kinh ngạc nhìn hắn, tựa như không thể tin được là hắn cứu nó.

“Anh... Anh...”

Vũ Điền Khải Thái mặt càng ngày càng hồng, ánh mắt hắn cũng càng lúc càng chuyên chú, chính là nói chuyện ấp a ấp úng, muốn nói lại thôi, tựa như tiểu hài tử không biết nói.

“Cậu nặng quá đó, nên giảm béo đi! Đám nam nhân kia cởi y phục của cậu không thấy được bụng cậu phì như vậy a? Bọn họ bị mù sao? Cậu quá nặng, làm tay tôi muốn đứt.”

Thuyền Kiều Quang không ngừng oán giận, Vũ Điền Khải Thái mặt từ hồng chuyển thành xanh, ánh mắt nó nhìn chăm chăm như muốn thiêu cháy – tựa như tiểu hài tử không biết nên dùng ngôn ngữ ác độc cỡ nào để biểu hiện oán hận của mình! Nó tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, cuối cùng hung hăng đánh một chưởng vào mặt Thuyền Kiều Quang.

2. Chương 2

Ngày hôm sau, Thuyền Kiều Quang đầu đầy băng gạc đến trường, bị bạn học cười đến thối mũi, hỏi hắn làm sao vậy. Hắn sắc mặt khó coi trả lời: “Đụng vào cạnh bàn học, bác sĩ nói tôi có thể bị một chút chấn động não...”

“Phốc ha ha ha... ngớ ngẩn đến khó tin, Thuyền Kiều Quang, cậu từ khi nào ngớ ngẩn như vậy, đụng vào cạnh bàn?”

Chẳng lẽ nói vì cứu tiểu nộn đậu hủ vạn ác kia, không bị học sinh Thanh Điền đánh, lại bị Vũ Điền Khải Thái đá một cước đụng vào thùng rác công viên khiến não bị chấn động?

Loại sự tình này mới là ngu xuẩn muốn chết!

Vũ Điền Khải Thái đi qua hành lang năm hai. Tiểu nộn đậu hủ kia dám hung tợn trừng mắt hắn từ ngoài cửa sổ phòng học! Thuyền Kiều Quang cũng giống như như lang như hổ hung mãnh trừng lại.

Trùng cái gì mà trùng? Mắt to liền cho là mình trùng thẳng người khác sao? Tiểu nộn đậu hủ vạn ác, căn bản không biết cái gì gọi là cảm ơn cùng cảm tạ, nó là đồ “lấy oán báo ân”.

Nếu không phải ngày hôm qua mình cứu nó, Vũ Điền Khải Thái kết cục có thể là không tưởng nổi, nó rốt cuộc có biết hay không? Còn dám đá ân nhân cứu sinh mệnh cùng trình tiết của nó, quả thực là hỗn đản! Hơn nữa nó chẳng những không nhận ra sai lầm ngày hôm qua, không có tự mình đến giải thích cùng tạ ơn, thế nhưng còn dám trùng hắn! Vũ Điền Khải Thái thật là đáng giận, lần sau giết hắn, hắn cũng không tự tìm phiền toái mà cứu tiểu nộn đậu hủ vạn ác này.

Lần sau tái cứu nó, hẳn chính là thiên hạ đệ nhất đại ngu ngốc.

—xXx—

Thuyền Kiều Quang mở tủ quần áo của mình, nhìn thấy bên trong là ảnh chụp của hắn, ở trên còn dùng bút đỏ ra sức vẽ lên mặt hắn, giống như cùng hắn có thiên cừu đại hận.

Thuyền Kiều Quang đá mạnh tử đồ. Lần sau tái cứu nó, mình không chỉ là thiên hạ đệ nhất đại ngốc, cần bản là nên đến bệnh viện tâm thần chữa bệnh thần kinh!

“Nga nga, Quang Tử, cậu ấy còn có ảnh cá nhân của cậu a, có phải hay không thực quan tâm cậu a?”

Bắc Đại Lộ Đông Ti không có việc gì làm đến tham quan tử đồ của hắn, còn nói lời làm người khác hộc máu. Thuyền Kiều Quang đem ảnh xé vụn, tâm tình không tốt gầm nhẹ: “Ảnh chụp này rõ ràng là huỷ dung của tôi a! Cậu ta chỗ nào quan tâm tôi, tôi không thấy?” Vũ Điền Khải Thái nếu thích hắn, tại sao có thể ngay cả lời cảm ơn còn chưa nói đã cho hắn đi ôm thùng rác.

Bắc Đại Lộ Đông Ti chắc chắn lấy làm kì lạ: “Oa, cậu hôm nay thực nóng nảy a, Quang Tử. Còn có đầu cậu là xảy ra chuyện gì? Hình như bị thương rất nghiêm trọng.”

“Chuyện không hay ho, tôi không muốn nhắc lại.”

Nhìn ra được tâm tình của hắn không tốt, Bắc Đại Lộ Đông Ti tôn trọng hắn, không hỏi lại nữa.

“Được rồi, chúng ta cùng nhau đến hội học sinh đi. Hôm nay có chút vấn kiện phải hoàn thành, cậu mau đến giúp đỡ đi.”

Hai người sóng vai hướng văn phòng hội học sinh, đi qua phòng học năm ba, nhìn thấy Vũ Điền Khải Thái bị vài học trưởng vây xung quanh. Nó ý cười trong trẻo, nhóm học trưởng năm ba cũng mỉm cười nhìn nó, không biết nói cái gì, nhưng không khí phi thường tốt.

“Vũ Điền nhân duyên thật tốt, cậu ấy đối với nam nhân thật sự là hấp dẫn.”

Nghe được Bắc Đại Lộ Đông Ti bình luận, Thuyền Kiều Quang khinh thường nói: “Làm ơn đi, cậu ta chính là bộ dạng của tiểu trư, bụng béo phì phì, nếu ôm cậu ta chạy trong chốc lát, cam đoan rụng tay luôn, tôi thấy cậu ta nên giảm béo đi là vừa.” Tay hắn tối giờ còn siêu đau nhức.

Bắc Đại Lộ Đông Ti ánh mắt trừng lớn, lặp lại lời của hắn, “Béo phì phì? Oa, Quang Tử, cậu đã thấy bộ dạng không mặc quần áo của cậu ấy rồi sao? Bằng không làm sao biết bụng của cậu ấy béo?”

Biết mình lỡ miệng, Thuyền Kiều Quang sắc mặt trầm xuống. Hắn cũng không muốn trước mặt Bắc Đại Lộ Đông Ti lộ ra ngày hôm qua chính mình có bao nhiêu ngu ngốc. Làm chuyện tốt không được cảm tạ, trên đầu còn bị thương nặng, thật sự là một ngày xui xẻo. Nói ra chắc chắn sẽ bị Bắc Đại Lộ Đông Ti cười chết, từ nay về sau trở thành trò cười cho thiên hạ.

“Tôi chỉ nói đại thôi.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti không hỏi nữa, lại đưa ra một vấn đề khác: “Àn, bắt quá Quang Tử, cậu có thấy người học trưởng tóc dài kia không?”

Thuyền Kiều Quang nhìn qua, học trưởng tóc dài thoát nhìn dáng vẻ lưu manh, khoẻ mắt, khoẻ miệng còn có dấu vết mệt mỏi quá độ, cảm giác không phải là người tốt. Đây tiểu nộn đậu hủ ánh mắt nhìn người cũng quá kém cỏi đi? Sao lại cùng người như thế nói chuyện?

“Người này ở trong trường bán ma túy, cảnh sát đã chú ý tới, cũng đã thông báo cho hội học sinh, không bao lâu sẽ có hành động. Bắt quá chuyện này vẫn là bí mật không thể tiết lộ ra ngoài.”

“Bán ma túy?” Rất thái quá đi, làm chi mà phải bán ma túy? Những người này không phải đều rất có tiền sao?

“Hắn đã bị nghiện nặng rồi, hơn nữa còn bán thuốc mê! Thuốc không có hương vị bỏ vào ly nước của nữ sinh, uống vào liền mê man, cũng có bán hồng phiến. Tôi đã cảnh báo tất cả nữ sinh cùng mi nam tử trong trường cẩn thận hắn, nhưng hắn gần đây hay quần quýt Vũ Điền Khải Thái. Đúng rồi, hay cậu theo đuổi Vũ Điền Khải Thái đi, làm cho cậu ấy rời xa tên kia, thế nào?”

“Tôi theo đuổi Vũ Điền Khải Thái?” Thuyền Kiều Quang hộc máu, thiếu chút nữa máu xông lên não luôn. “Tôi không phải bị điên! Dựa vào cái gì kêu tôi theo đuổi Vũ Điền Khải Thái? Cậu ta cá tính thối nát như vậy, bộ dạng dù có mỹ có đáng yêu, đều không che giấu được cá tính thối nát!”

Bắc Đại Lộ Đông Ti trong lòng cười trộm. Kì thật Thuyền Kiều Quang thường nói Vũ Điền Khải Thái rất đẹp, thực đáng yêu, nhưng là chính hắn cũng chưa nhận ra. Người này không phải là ngu ngốc trong luyện ái thực nghiêm trọng chứ?

“Cũng không nghiêm trọng thế đi, ít nhất Vũ Điền Khải Thái đang trong lúc vui vẻ. Cậu liền nói với cậu ấy vài lời hay ho, tung mị nhân, tôi cũng không bắt cậu cùng cậu ấy cả đời, chỉ vài ngày mà thôi. Tôi không muốn học viện xảy ra chuyện để bị đăng báo.”

Thuyền Kiều Quang đương nhiên hiểu được học trưởng coi trọng danh dự của học viên, nhưng chuyện làm không được vẫn là làm không được. Hắn lập tức cự tuyệt, hơn nữa vô cùng kiên quyết.

“Thực xin lỗi, hội trưởng, chuyện này thứ cho khó lòng làm theo. Tôi nói rồi tôi không có hứng thú với nam nhân, chính cậu câu dẫn cậu ta là được rồi.”

“Tôi gần đây bề bộn nhiều việc rồi. Bằng không cậu giúp tôi chú ý nhiều một chút, cha mẹ Vũ Điền Khải Thái cũng không phải dễ chọc, xảy ra chuyện gì, phiền toái nhất định rất lớn. Thật sự là không hiểu cha mẹ cậu ấy, cha cậu ấy, mẹ cậu ấy đều có tình nhân, cho tới bây giờ đều không quan tâm nhiều đến Vũ Điền ...”

Thuyền Kiều Quang khoé miệng co giật. Hắn thật sự không hiểu suy nghĩ của kẻ có tiền, may mắn cha hắn sau khi có tiền, vẫn ra dáng một người cha, mẹ hắn cũng mỗi ngày làm việc nội trợ vui vẻ. Cho dù có tiền, bọn họ vẫn trải qua cuộc sống bình thường.

“Quang Tử, mấy ngày trước khi học trưởng bị bắt, giúp tôi nhìn Vũ Điền Khải Thái một chút. Chỉ vài ngày thôi mà, không khó lo liệu như vậy chứ? Chẳng lẽ với năng lực của cậu lại không lo được loại việc nhỏ này?”

Nhìn khoé miệng mang ý cười của Bắc Đại Lộ Đông Ti, Thuyền Kiều Quang cắn răng cắn lợi. Hắn ở bên cạnh y một đoạn thời gian, biết nếu không nghe lời của y, sẽ có hậu quả thê thảm – không phải ngày mai sẽ có ảnh chụp kì quái lưu thông trong trường học, chính là đem một đồng công việc cho hắn làm mệt chết.

Tóm lại Bắc Đại Lộ Đông Ti là đang đe dọa trá hình, chính mình nếu không làm theo, nói không chừng sẽ có một đồng tai hoạ chờ đợi. Thuyền Kiều Quang khó chịu gầm nhẹ: “Tôi sẽ chú ý, nhưng bảo tôi theo đuổi cậu thì không có khả năng!”

“Tốt, vậy giao cho cậu.” Bắc Đại Lộ Đông Ti thần tình mang cười phân công hắn chuyện này.

Thuyền Kiều Quang trong lòng lẩm bẩm, tốt nhất cái tiểu nộn đậu hủ kia mấy ngày này đừng gây chuyện cho hắn, bằng không hắn tuyệt đối không khách khí, sẽ cho nó ăn đòn!

Tuy rằng từng ở trong lòng thè về sau Vũ Điền Khải Thái gặp chuyện gì hắn cũng không quan tâm, nhưng là nhiệm vụ Bắc Đại Lộ Đông Ti giao phó, Thuyền Kiều Quang sau khi tan học vẫn chú ý hành tung Vũ Điền Khải Thái. Dù sao nếu nó gặp chuyện không may, mình sẽ bị Bắc Đại Lộ Đông Ti chỉnh tử.

Mà này tiểu nộn đậu hủ căn bản là hoàn toàn ngu ngốc, cùng học trưởng bán ma túy kia đi chung! Sau khi tan học, hai người còn đi tới PUB, Thuyền Kiều Quang phải theo đuổi để canh chừng.

Thuyền Kiều Quang mặc đồng phục, không tiện tiến vào PUB, nhưng bên ngoài lạnh muốn chết, hắn bị sổ mũi, gắng gượng đợi mười lăm phút, Thuyền Kiều Quang đã đem Vũ Điền Khải Thái mắng trăm lần. Hắn kéo cà-vạt xuống, quyết định – hắn việc gì phải đợi Vũ Điền Khải Thái ở bên ngoài, không đợi nữa!

Thuyền Kiều Quang hùng hổ cất bước tiến vào tầng ngầm. Mùi khói thuốc trong PUB rất nặng, hắn nhứ mũi một chút, đưa mắt nhìn xung quanh.

Hoàn toàn không thấy học trưởng cùng Vũ Điền Khải Thái.

Thuyền Kiều Quang trong lòng chấn động. Không thể nào, mới mười lăm phút đồng hồ mà thôi, có thể phát sinh chuyện gì? Hắn tới quầy bar, thấp giọng hỏi: “Xin hỏi có thấy nam sinh mặc đồng phục giống tôi tiến vào không?”

Người pha chế thần tình không hề giận chỉ căn phòng phía sau. “Bảo họ không được ở quán bar chúng ta bán ma túy!”

Có thể là đem Vũ Điền Khải Thái đến để mua ma túy chẳng. Thuyền Kiều Quang đến gần phòng, đứng ở cửa phòng nghe, cũng không nghe thấy thanh âm gì. Hắn thử xoay tròn nắm cửa, cửa khoá, không mở được.

Thuyền Kiều Quang đang muốn rời đi, bỗng nhiên nghe thấy nam âm xạ lạ từ bên trong truyền ra, thanh âm cao vút, giống như không ở trạng thái bình thường.

“Rất tuyệt đi! Cảm giác thực thoải mái đúng hay không?”

“A ần...”

Này thanh âm rất nhẹ, nhưng chắc chắn là thanh âm của tiểu nộn đậu hủ.

“Hút thêm một chút được không?”

“A ần...”

Vũ Điền Khải Thái thanh âm trở nên thấp hơn, càng gấp. Thuyền Kiều Quang không biết mình vì cái gì tức giận, nhưng hắn bỗng nhiên phát hỏa. Này tiểu nộn đậu hủ muốn bị coi thường sao? Tuổi còn trẻ lại đi hút ma túy!

Uổng phí hắn bộ dạng đáng yêu, xinh đẹp như vậy, nó rốt cuộc có biết hay không người hít ma túy càng về sau đều là dung nhan tiều tụy? Khi đã nghiện nặng thì muốn sống cũng không được! Nó thể nhưng lại giày xéo cơ thể bằng cách này, căn bản là cô phụ mỹ mạo của chính mình!

“Nơi này sao? Có phải hay không cũng thấy thoải mái? Nếu hút một chút thì sao?”

Thuyền Kiều Quang rốt cuộc nghe không nổi, lửa giận xông lên, dùng sức đập cánh cửa.

Hắn hôm nay nếu trở mặt nhìn nó hít ma túy, liền rất không xong! Ngay cả không thích nó, Thuyền Kiều Quang cũng không cho phép nó dùng cách này chà đạp tinh thần và thể xác chính mình!

Về phần hắn vì cái gì lại nóng nảy như vậy? Hắn không biết, cũng không có thời gian truy cứu!

“Mở cửa! Vũ Điền Khải Thái, tôi biết cậu ở bên trong, mở cửa cho tôi!” Thuyền Kiều Quang điên cuồng hét lên, như là hắc đạo đòi nợ cực kì hung ác, chỉ kém không có phá cửa mà vào.

Bên trong truyền đến tiếng vang, hình như có người đã giật mình, lại chậm chạp không chịu mở cửa, còn ở bên trong đáp lời.

“Người tìm lầm, nơi này không có ai kêu Vũ Điền Khải Thái.”

Lại còn giả bộ!

Thuyền Kiều Quang áp tai nghe, lại không nghe được Vũ Điền Khải Thái phát ra âm thanh. Dám im lặng? Nghĩ rằng nó không nói lời nào Thuyền Kiều Quang sẽ buông tha cho? Hắn không phải loại nam nhân ý chí yếu đuối!

Hắn lại đập cửa lần nữa, lần này còn dùng bả vai tông cánh cửa. Học trưởng bên trong kêu to: “Đồ lắm chuyện, cút ngay, nơi này không có Vũ Điền ...”

“Cho ta vào, nghe thấy không? Vũ Điền Khải Thái! Hôm nay đem toàn bộ chuyện trước kia nói rõ ràng!”

Nếu là thật sự làm cho hắn bắt được nó hít ma túy, này tử Vũ Điền Khải Thái, hắn nhất định sẽ bẻ gãy xương nó! Thứ hỗn trướng, nam nhân sao lại có thể vô dụng như vậy! Nó có được vẻ đáng yêu mỹ mạo khó tìm, hắn cũng không muốn nó bị huỷ diệt trong ma túy.

Nói đến nói đi, Thuyền Kiều Quang nội tâm luôn ca ngợi Vũ Điền Khải Thái xinh đẹp đáng yêu, tuy rằng tuyệt đối sẽ không nói ra miệng. Bởi vì nam tử hán đại trượng phu, sao lại có thể khen nam nhân khác là xinh đẹp a.

“Vũ Điền Khải Thái, người đi ra cho ta!”

Hắn dồn hết thể trọng cơ thể tông vào cửa, cánh cửa đã muốn lay động, học trưởng bên trong rút cuộc thổ hồn hển đi ra mở cửa. Hắn ta tóc tai hỗn độn, trong mắt tràn ngập tơ máu, quần áo không chỉnh, áo sơmi đều kéo ra khỏi quần, rõ ràng là khuôn dạng của kẻ hít ma túy.

“Nơi này không có Vũ Điền Khải Thái, cút!” Hắn ta giống như hít ma túy quá liều, người còn chưa tỉnh, đứng một chỗ cũng bắt đầu không vững.

Chủ quán đã đi tới, trông thấy bộ dạng không bình thường của hắn ta, vẻ mặt phi thường hung ác: “Chúng ta nơi này không thể bán ma túy cũng không được hít thuốc! Người đi ra ngoài cho ta!”

Chủ quán bắt lấy hắn ta đưa hắn ta ra ngoài, ném đến cửa sau. Học trưởng hít thuốc quá nhiều, nằm úp sấp ở đó căn bản là không có phản kháng. Thuyền Kiều Quang đi vào bên trong, ánh sáng bên trong thực mờ ảo, hắn mở hết đèn lên, thấy trên bàn tất cả đều là thuốc viên cùng thuốc bột, vừa nhìn biết ngay không phải thuốc cảm mạo, dạ dày thông thường.

Mà tiểu nộn đậu hủ vạn ác kia đang nằm đang nằm trên chiếc ghế salon duy nhất, cùng học trưởng kia giống nhau, tóc hỗn độn, ánh mắt vô thần, quần áo không chỉnh. Áo sơmi củ nó mở đến rốn, quần cũng bị cởi toàn bộ, kéo đến mông, lộ ra mông trắng nõn ướt át.

Hít được đến nỗi biến thành thần trí mơ hồ! Thuyền Kiều Quang nắm hai tay, tức giận nó không biết hảo hảo chiếu cố chính mình. Hắn bước một bước lớn về phía trước, bắt lấy áo của Vũ Điền Khải Thái, kéo nó lên.

Hắn nhất định phải hung hăng giáo huấn tiểu nộn đậu hủ này, muốn cho nó biết hít ma túy là việc làm cực kì không tốt, cực kì thối nát.

Vũ Điền Khải Thái cả người mềm nhũn. Thuyền Kiều Quang nhắc nó lên, quần áo ma sát với da thịt trắng nõn, nó liền rên rỉ, tiếng kêu mềm mại đáng yêu, so với nữ sinh khi làm chuyện kia còn muốn thấu đến tận xương.

“Cậu... cậu kêu âm thanh quý quái gì a?”

Thuyền Kiều Quang toát mồ hôi trán, phía sau lưng cũng đều là mồ hôi, thậm chí chính là, nửa người dưới của hắn, khi nghe đến âm thanh rên rỉ này, thể nhưng lại thẳng tắp đứng lên.

Thuyền Kiều Quang sợ tới mức buông tay. Vũ Điền Khải Thái ngã trở về salon, salon ma sát da thịt nó, nó phát ra âm thanh rên rỉ càng kì quái. Thuyền Kiều Quang trên mặt đều là mồ hôi, hắn nhìn kĩ Vũ Điền Khải Thái, hầu kết nhện không được lên xuống, trong cổ họng lại tràn ngập nước bọt.

Vũ Điền Khải Thái trên mặt tràn ngập màu phấn hồng khác thường, áo sơmi bị cởi ra, hai núm tiêm đỏ tươi nhô ra, còn dính chút ẩm ướt, biểu hiện vừa mới bị người khác dùng miệng hấp thụ qua. Cho nên Thuyền Kiều Quang vừa rồi ở ngoài cửa nghe thấy bọn họ nói “hút”, nhất định là học trưởng hút núm tiêm của Vũ Điền Khải Thái mà không phải hít ma túy.

Y tưởng mất nhìn núm tiêm phấn hồng, sau đó nuốt vài ngụm nước miếng, chậm rãi di chuyển ánh mắt xuống dưới. Quần của Vũ Điền Khải Thái bị kéo xuống dưới mông, quần lót màu trắng phía trước ướt một mảng lớn, hơn nữa cũng bị kéo xuống một nửa. Cái kia xinh đẹp, làm cho người ta rất muốn kéo xuống hết mà nhìn bộ dáng đáng yêu bên trong.

“Vũ Điền, quay về, về nhà! Cậu sao lại có bộ dáng mất mặt này? Nam nhân là phải có bộ dáng nam nhân, mau mặc quần vào!”

Thuyền Kiều Quang đem ánh mắt dời đi, mồ hôi trên trán chảy thành dòng, so với khi hắn ở sân bóng rổ thi đấu còn khô nóng hơn. Căn cổ trở nên quá mức nóng bức, hắn kéo cổ áo chính mình, nhẹ nhàng đá vào kẻ đang nằm trên salon một chút.

Vũ Điền Khải Thái làn da non mịn, lại bởi vì động tác này của hắn mà ma sát với salon, tiếng kêu trở nên rất cao, nửa người dưới cũng ngẩng cao. Thuyền Kiều Quang thật không phải cố ý! Nhưng là Vũ Điền Khải Thái dùng lòng bàn tay vuốt ngực chính mình, nhẹ giọng rên rỉ, hại hắn nửa người dưới hoàn toàn trắng thẫn.

“Hút... Còn muốn...”

“Nói bậy bạ cái gì! Mau đứng lên, cẩn thận tôi gian cậu!”

Thuyền Kiều Quang toàn thân đều là mồ hôi nóng, bắt đầu nói năng lộn xộn, cũng bắt đầu không giữ được hai mắt mình. Ánh mắt của hắn chập chờn chăm chú vào trên người Vũ Điền Khải Thái tuyết trắng, tựa như ruồi bọ nhìn chằm chằm miếng thịt bò thượng đẳng.

Vũ Điền Khải Thái da thịt xinh đẹp, lại ra nhiều mồ hôi, kia mồ hôi trên người nó như là thanh tuyết khiết tuyết (suối trong, tuyết tinh khiết). Thuyền Kiều Quang cổ họng một trận khó chịu, hoàn toàn không giữ được tay mình mà đi chạm vào da thịt trước ngực Vũ Điền Khải Thái – trên da tay truyền đến cảm giác làm người ta như muốn bị cuốn vào vực sâu!

Mẹ nó, hảo nộn hảo nộn, so với đậu hủ thượng đẳng hắn từng ném qua còn nhuyển nộn ẩm áp hơn! Một người nam nhân làn da nộn thành như vậy, căn bản là hoá thân của tột ác đúng không?

“A a...Muốn, muốn hút...”

Vũ Điền Khải Thái bị hắn chạm vào, thân thể một trận run rẩy, ngón tay tuyết trắng chạm vào nhũ tiem của mình. Thuyền Kiều Quang trừng mắt nhìn hai quả nhỏ hồng hồng ôn nhuận đứng thẳng, nhìn đến nỗi chính bản thân hắn cũng thấy mình biến thái.

Không được, hắn không phải biến thái!

Thuyền Kiều Quang tự thôi miên: Ta yêu ngực bự, ta yêu ngực bự! Ta yêu tất cả nữ thần tượng đều là ngực bự – các nàng tên gọi là gì?

Lại tự thôi miên, Thuyền Kiều Quang trong đầu cố gắng nhớ đến những nữ minh tinh ngực lớn nhưng chẳng thể nhớ ra một ai. Trước mắt chỉ thấy bộ ngực tiểu nộn đậu hủ, thoát nhìn siêu cấp mê người, Thuyền Kiều Quang như bị dụ dỗ muốn dùng miệng ném thử.

Namtử hán đại trượng phu há có thể vô dụng như vậy! Hắn ở trong lòng tự nguyên rửa, ngoài miệng lại mắng tiểu nộn đậu hủ không biết thẹn. Nói linh tinh? Cẩn thận chính mình lại gây ra chuyện.

“Hút cái gì? Cậu đừng có khiêu khích kiểu đó, cẩn thận... cẩn thận tôi thật sự gian cậu!”

“Muốn... muốn hút, ăn...”

Thuyền Kiều Quang ánh mắt không thể khống chế, miệng cũng bắt đầu khống chế không được. Hắn tiếng lại gần, tuy ngoài miệng ngoan cường, nhưng ánh mắt căn bản là đang giăng co tại điểm màu đỏ đang nổi lên kia.

“Là cậu muốn tôi hút, không phải tôi nguyện ý, cậu đừng lầm...”

Bờ môi hắn hôn qua nhũ tiem mang hương vị ngọt ngào của Vũ Điền Khải Thái. Chỉ hút nhẹ một cái, thân thể Vũ Điền Khải Thái cong lên rên rỉ so với nữ nhân trong phim AV hắn từng xem qua còn muốn khiêu khích nam nhân hơn. Thuyền Kiều Quang dùng tay phải xoa nhẹ nhũ tiem còn lại – dù sao hút cũng đã hút, đùa bỡn một chút cũng không sao đi.

“A a a...”

Tiểu nộn đậu hủ kêu lên thật khiến người ta muốn bốc hỏa! Hơn nữa nó cong thân thể lên, quần lại bị tụt xuống. Tiểu nộn đậu hủ ngay cả nửa người dưới cũng trắng nõn như đậu hủ non. Thuyền Kiều Quang nâng mông nó lên – bên trong nhất định là bị bỏ dục, bởi vì lối vào tràn đầy dính ướt.

“Chân mở rộng như vậy, thật *** đáng, cậu... cậu là nam nhân! Mau khép chân lại!”

Thuyền Kiều Quang sắp phun máu mũi. Chỉ là thoáng nhìn, cũng đủ làm cho hắn thấy rõ mật huyết phản hồng ướt đầm, hơn nữa mông Vũ Điền Khải Thái cũng nộn không kém da thịt ở ngực, hắn muốn nhấc tay ra, nhưng hai tay đều luyến tiếc buông ra.

Không đúng! Ngực bự, ngực bự, hắn yêu ngực bự! Namsinh này bộ ngực phẳng lì cùng chính mình giống nhau, căn bản là hắn không muốn?

Trong lòng lại có một thanh âm hô to: nhưng mà nó thoát nhìn siêu đáng yêu, so với nữ sinh ngực lớn còn đáng yêu hơn một ngàn, một vạn lần!

Câm miệng! Nó có cái đó, dù rất đáng yêu, nó cũng có cái đó! Chỉ cần có cái đó, sẽ không là lựa chọn của hần.

Nhưng là cái đó của nó cũng thật đáng yêu, trên đỉnh ướt đầm, không ngừng chảy ra chất lỏng trong suốt, còn từ từ chảy xuống dưới, dừng ở giữa song môn, cũng là nơi bộ vị tối ẩn mật.

Thuyền Kiều Quang dục hoả thiêu đốt yết hầu, nóng vô cùng; mồ hôi theo mí mắt chảy xuống làm tầm mắt hần mơ hồ. Nhất định là bởi vì như vậy mới thấy tiểu nộn đậu hủ siêu đáng yêu, thậm chí so với nữ sinh ngực lớn còn đáng yêu hơn!

“Còn muốn... còn muốn hút nữa...”

Vũ Điền Khải Thái không biết sống chết, ngữ điệu làm nũng khiến Thuyền Kiều Quang phút chốc toàn bộ lí trí như bị cuồng phong quét qua, mây đen che phủ, hần dùng lực hút nhũ tiêm nhỏ xinh đỏ tươi, một bên cởi bỏ chiếc quần đang bó buộc bộ vị, một bên mắng ra lời khó nghe.

“Mẹ nó, cậu còn kêu như vậy nữa, tôi thật sự gian cậu, cậu cũng đừng có hối hận!”

3. Chương 3

Lý trí, lý trí a! Hần tự nhận mình là một nam tử hán có lý trí, gặp chuyện gì đều có thể ha ha cười to, là một hảo nam nhân, nhưng tại thời điểm nửa người dưới sưng đau, thật có thể bảo trì lý trí sao?

Ngực bự, hần yêu ngực bự a – Thuyền Kiều Quang lần nữa nhắc nhở chính mình, tiểu nam sinh trước mắt căn bản là không có ngực. So với ngực bự cùng lắm chỉ là có nhũ tiêm màu phấn hồng giống nhau mà thôi. Nhưng miệng hần đã điên cuồng hấp dục một bên, một bên ngón cái dùng lực xoa nắn.

“A a... thoải mái... thật thoải mái...”

Vũ Điền Khải Thái cả người run lên, đôi mắt tràn ngập thủy quang mơ hồ, một bộ dạng chính là muốn câu dẫn nam nhân đến thượng nó. Thuyền Kiều Quang cho dù rất lý trí, rất thích ngực bự, cũng bị nó mê hoặc đến đầu vầng mắt hoa, hoàn toàn không còn năng lực phán đoán.

“Đừng kêu nữa! Hồn dân, là nam nhân thì tự chủ một chút cho tôi!”

Mắng thì mắng như thế nhưng người không thể tự chủ được lại chính là hần.

Tay Thuyền Kiều Quang đã muốn hướng chỗ đó vuốt ve – rõ ràng chuyện hần sờ chỗ đó của nam nhân khác là hoàn toàn không có khả năng, nhưng cuộc sống thì sẽ không tránh khỏi thay đổi, thay đổi cũng sẽ không cản nổi chuyện này, nửa người dưới của hần thật sự là trưởng đau muốn bạo phát.

Coi Vũ Điền Khải Thái như nữ sinh ngực phẳng đi! Chỉ cần có động để đi vào là tốt rồi... Thuyền Kiều Quang bắt đầu cam chịu thuyết phục chính mình.

Giữ chặt song môn của Vũ Điền Khải Thái, Thuyền Kiều Quang lấy ngón tay ấn vào tiểu huyệt. Ngón tay vừa trượt đi vào, bên trong nóng hổi bao lấy, co tay một chút, tiểu nộn đậu hủ đã kêu đến lỗ tai hần sắp điếc, hạ bộ của hần nháy mắt càng thêm đau đớn.

Hần thêm một ngón tay nữa, bên trong co giãn vẫn chặt chẽ bao lấy. Tiểu nộn đậu hủ giữa hai đùi tuyết trắng run rẩy không ngừng, phía trước dịch thể chảy ra càng nhiều. Hần thử ở trong thông đạo nhỏ hẹp di chuyển, ngón tay mới động một chút, Vũ Điền Khải Thái lập tức phát ra thanh âm, run rẩy càng lợi hại hơn.

“Nóng quá, ân a a...”

“Thật chặt... cậu đừng kêu nữa được không! Cậu là nam hay nữ? Kêu thành dạng này, có thể nghe được sao?” Tiểu nộn đậu hủ kêu rất phiền tinh, Thuyền Kiều Quang la to răn dạy. Nhưng hình ảnh trước mắt cũng quá hấp dẫn. Tiểu nộn đậu hủ đầy người mồ hôi, thân hình tuyết trắng nhiễm thượng một tầng phấn hồng như hoa anh đào, bên trong vừa nóng vừa nhiệt vây quanh ngón tay, làm cho Thuyền Kiều Quang dù chưa tiến vào cũng hiểu được, sau khi đi vào nhất định là tuyệt đỉnh hưởng thụ.

Coi nó là nữ, chỉ cần có động là tốt rồi – Thuyền Kiều Quang không ngừng tự thôi miên.

Nâng lên cặp lông mày trước mắt, ngay khi vừa tiến vào, Thuyền Kiều Quang liền gầm nhẹ.

Thật thoải mái! Thật tuyệt, nữ sinh cũng không tuyệt như vậy đi?

“Đau, đau quá...”

“Phía trước thả lỏng, sẽ dễ dàng đi vào hơn, cậu nhấn nài chút...”

Thuyền Kiều Quang tiếp tục đi vào. Nóng quá, thật nhuyễn, thoải mái khiến hần cả người mồ hôi! Phía trước chạm vào cánh tay run rẩy của Vũ Điền Khải Thái, giờ phút này hoàn toàn tiến vào trong nó; mà Vũ Điền Khải Thái trên người cũng toàn là mồ hôi, hốc mắt tràn ngập nước mắt đau đớn.

Hần cúi đầu. Cố gắng hít sâu, cố gắng giữ cho chính mình chậm lại, làm cho Vũ Điền Khải Thái có thể chịu đựng được; nhưng tiểu huyết của Vũ Điền Khải Thái thật sự nhuyễn nhiệt vô cùng, Thuyền Kiều Quang ở bên trong trướng lớn hơn nữa, ngay cả chính hần cũng phải cắn răng nhẫn nại.

“A a! Không, không cần...”

Thuyền Kiều Quang khẽ động, lập tức cảm giác được người dưới thân phát run, thanh âm yêu mị khẽ gọi, làm cho người ta muốn nhấn nài cũng không thể.

Mặc kệ nó, hần chịu không nổi! Thuyền Kiều Quang đẩy vào một lần, lại một lần nữa, lần thứ hai, lần thứ ba, đến cuối cùng biến thành rút ra một chút rồi tiến nhập thật sâu.

Loại chuyện này là bản năng nam nhi, lập tức có thể thành thạo, mà Vũ Điền Khải Thái kêu càng ngày càng cao, khuôn mặt càng ngày càng hồng, mồ hôi càng rơi nhiều, thoát nhìn càng đáng yêu, đáng yêu đến mức khiến hần quên đi nó có bao nhiêu đáng giận, bao nhiêu xấu xa.

Tựa như hết thủy đều không quan trọng, quan trọng là... nó ở trên giường có bao nhiêu đáng yêu là đủ!

—xXx—

Thuyền Kiều Quang hoàn toàn không muốn đứng lên. Sau khi làm xong, hần mệt mỏi thở dốc. Vũ Điền Khải Thái nằm ở bên cạnh hần, toàn thân mềm nhũn, tay hần dùng chút lực ôm, làn da mềm mại của nó dán tại thân thể đầy mồ hôi của hần, hai người ở cùng một chỗ làm cho hần vô cùng thoải mái.

Hần cúi xuống nhìn, tiểu nộn đậu hủ chớp mắt, lông mi vừa đen vừa dài chớp chớp, ánh mắt nó trở nên mờ mịt.

Vũ Điền Khải Thái dụi mắt một lần, lại một lần nữa, sau đó trừng lớn, giống như muốn dùng ánh mắt nuốt chửng hần.

“Anh... anh sao lại ở chỗ này!” Vũ Điền Khải Thái lúc này mới phát hiện mình không mặc quần áo, hơn nữa thất lưng cùng hông truyền đến từng trận đau đớn, kinh hãi đẩy Thuyền Kiều Quang ra: “Anh đã làm gì tôi?”

Thuyền Kiều Quang sắc mặt cũng đỏ lên, bộ dáng như bị bắt gian tại giường. Dục hoả nửa người dưới đã lui, nhưng bối rối trong tim lại tăng vọt lên. Loại tình huống này nên giải thích như thế nào a? Hần đành phải kiên trì nói ra sự thật.

“Cậu... cậu có lẽ nhớ không rõ, lúc đầu tôi nghĩ là cậu ở đây hít ma túy, sau mới phát hiện tình hình không đúng lắm sau đó tôi liền... liền...” liền thuận thế đề nó ra – lời này nói thế nào cũng cảm thấy kì quái! Bởi vì chột dạ, Thuyền Kiều Quang ấp a ấp úng.

Khuôn mặt nộn nộn của Vũ Điền Khải Thái trở nên cuồng nộ, thoát nhìn tựa như phải phân thây hần ra vậy.

“Anh cưỡng gian tôi? Đáng giận, tên hỗn đản này dám cưỡng gian tôi!”

Vũ Điền Khải Thái từ sự chột dạ cùng bối rối của Thuyền Kiều Quang đưa ra kết luận, rống giận ở trên mặt Thuyền Kiều Quang tằng năm lần đỏ, giống như mèo hoang kêu khóc om sòm.

Cưỡng gian nó?

Thuyền Kiều Quang miệng há hốc. Khi nào thì đưa ra được loại kết luận buồn cười này? Hơn nữa nó cào mặt hấn đau quá!

Thuyền Kiều Quang đứng dậy mặc quần, có điểm khó chịu. Vừa rồi đó là cường...

Gi?

Nói chuyện phải dùng lương tâm a! Cường gian phải là một người tâm không cam tình không nguyện đi? Nhưng vừa rồi Vũ Điền Khải Thái rõ ràng thực cao hứng, cũng chính nó bảo hấn hút đi a! Bằng không sao hấn lại mất lý trí đi hút, hút đến nỗi biến thành đại dã lang động dục?

Nhưng mà trong đầu Thuyền Kiều Quang lại có một thanh âm phản bác: tình hình như vậy có trăm ngàn loại phương thức xử lý, ví dụ như đem nó đưa đến bệnh viện hoặc là đưa nó về nhà vân vân...; trực tiếp đè người ta ra thật là không tốt! Thuyền Kiều Quang, cậu đừng nói dối, cậu chính là làm chuyện xấu!

“Tôi làm sao có thể cường... cậu suy nghĩ nhiều quá!” Chột dạ! Thật sự chột dạ! Thanh âm của mình nghe như thế nào đều chính là chột dạ.

“Đáng giận, hỗn đản này, anh còn dám cãi chày cãi cối! Sự thật xảy ra trước mắt,

Anh đừng cho là tôi dễ bị khi dễ, hỗn đản này, tôi muốn giết anh!”

Vũ Điền Khải Thái đứng dậy, dùng cả tay chân loạn đánh Thuyền Kiều Quang, cuối cùng đã man đá vào nửa người dưới của hấn, Thuyền Kiều Quang phải ôm lấy đũng quần, đau đến tắc thở.

Bởi vì chột dạ, cho nên hấn không chống cự, muốn cho tiểu nộn đậu hủ có chút ưu thế – nhưng là mẹ nó, tiểu nộn đậu hủ thật quá đáng, nó cũng quá dùng sức? Đá vào “hùng phong” của hấn, vạn nhất hấn không sử dụng được nữa thì phải làm sao?

Không để ý chút chính trực mỏng manh còn sót lại, Thuyền Kiều Quang bắt đầu nói lời không suy nghĩ: “Cậu đủ chưa? Tôi là thích nữ sinh ngực lớn, cậu có chỗ nào giống ngực bự? Là cậu vừa rồi bảo tôi hút nữa đi, hút nữa đi, cũng chính là cậu giữ chặt tôi, lắc mông giờ lên, tôi mới là người bị hại! Là tôi bị cậu cưỡng gian thì có!” Thuyền Kiều Quang chửi ầm lên. Mắng loạn làm mọi chuyện đều thay đổi, đúng vậy, hết thấy đều là tiểu nộn đậu hủ sai, ngàn sai vạn sai đều là nó sai.

Hấn đứng lý hợp tình, cũng không chột dạ. “Cậu đi theo học trường chuyên bán ma túy vào phòng kín, bị hấn ta hạ được, là tội cứu cậu! Cậu khi đó quần áo đều cởi một nửa, còn năn nỉ tôi thương cậu, tôi mới cố mà làm, cậu có biết hay không tôi trăm ngàn lần không cam lòng? Nếu không phải trong đầu đem cậu biến thành nữ sinh ngực phẳng, ép buộc chính mình chỉ cần có động chui là tốt rồi, tôi cần gì phải cùng với nam sinh làm loại chuyện này!”

Thuyền Kiều Quang nói liên thanh, khiến Vũ Điền Khải Thái khuôn mặt đang đỏ lên vì tức giận cũng dần dần chuyển xanh.

Hừ, làm cho nó hảo hảo tỉnh mộng luôn.

Thuyền Kiều Quang cầm quần áo mặc vào, chuẩn bị rời đi, không thể tưởng được Vũ Điền Khải Thái đột nhiên nảy sinh ác độc, nhìn cánh tay gầy yếu thể nhưng nâng lên tủ gỗ, hướng sau lưng hấn ném!

Thuyền Kiều Quang bị cái tủ công kích ngã xuống đất, sau đó Vũ Điền Khải Thái xông lên cho hấn vài quyền, mỗi một quyền đều vừa mạnh vừa độc.

Nó quốc trung nhất định đã từng tham gia câu lạc bộ quyền anh! Thuyền Kiều Quang bị nó đánh thiếu chút nữa tắc thở, hơn nữa Vũ Điền Khải Thái vẫn đánh, hoàn toàn không có dừng tay, giống như muốn đem hấn đánh chết mới cao hứng.

Thuyền Kiều Quang nổi giận đến cực điểm. Luận khí lực, hấn nhiều năm vận động, căn bản không có khả năng thất bại trước Vũ Điền Khải Thái! Hấn đẩy nó ra thật mạnh, lau máu nơi khoé miệng, giận dữ hét: “Cậu đừng có quá đáng! Vũ Điền Khải Thái, tôi không có khả năng cường cậu, tôi đối với cậu căn bản là không có hứng thú!”

Vũ Điền Khải Thái bị hấn đẩy sang một bên, nhưng ánh mắt vẫn như trước bốc hỏa, lần thứ hai đứng dậy cả người trần trụi công kích Thuyền Kiều Quang. Thuyền Kiều Quang ánh mắt nhìn không được nhìn về

phía hai chân nó, có chất lỏng chảy xuống. Cổ họng hắn ừng ực nuốt khan. Là thứ của hắn từ nhuyễn huyết lý của tiểu nộn đậu hủ chảy ra...

Loại sắc tình kiều diễm này làm cho trán hắn lần thứ hai toát mồ hôi, vừa rồi bên trong trắng mịn nhuyễn nộn của tiểu nộn đậu hủ, thanh âm mị nhân khe khẽ gọi, cùng với khi hắn chạm đến chỗ sâu nhất, tiểu nộn đậu hủ nắm chặt đầu vai hắn hưởng thụ khoái cảm... Thuyền Kiều Quang suy nghĩ không thể không chế, hắn phát hiện mình lại bắt đầu cương lên.

“Anh còn nhìn! Hồn dân, ngay cả mũi cũng không dùng, vạn nhất anh có bệnh thì làm sao?” Vũ Điền Khải Thái cũng phát hiện chân mình chảy xuống gì đó, tức điên!

Ngậm máu phun người cũng bắt quá là như thế! Cái gì mà có bệnh? Hắn luôn biết yêu quý bản thân, nào có thể mắc bệnh! Nếu nói là có bệnh, chỉ có thể chính là tiểu nộn đậu hủ. Có trời biết nó đã ăn nằm với bao nhiêu nam nhân?

Bởi vì quá mức tức giận, Thuyền Kiều Quang hoàn toàn không giữ được miệng mình. “Tôi có bệnh? Hảo huyền! Tôi thấy bị bệnh chính là cậu đó. Cậu lúc nào cũng khoe khoang, nói không chừng chuyên môn lạm giao, đã cùng hàng trăm nam nhân lên giường, cậu mới dùng có lấy bệnh cho tôi!”

Véo một tiếng, bàn gỗ lập tức hướng hắn bay tới, hơn nữa cái tiểu nộn đậu hủ kia trong cơn tức giận, giống như có kim cương hộ thể, ngay cả salon cũng có thể nâng lên để ném hắn. Thuyền Kiều Quang phịch một tiếng đầu đập lên sàn nhà – hắn xác định hắn thật sự đã bị chấn động não.

Đáng giận a đáng giận, hắn mỗi lần gặp phải tiểu nộn đậu hủ đều là chuyện không tốt, mỗi lần cứu nó, đều trở nên thâm trọng.

Hắn thề, hắn lần sau tuyệt đối sẽ không sẽ không (lặp lại n lần) sẽ không cứu nó nữa.

“Thật ... đau quá, thật choáng váng...”

Đêm đó, Vũ Điền Khải Thái đang đi sát khí ra khỏi PUB, chủ quán thấy có chuyện không ổn, đi vào phòng xem thử, cứu được Thuyền Kiều Quang thiếu chút nữa bị salon cùng bàn gỗ đè chết, gọi xe cứu thương đến. Khẩn cấp đưa hắn đi kiểm tra, phát hiện Thuyền Kiều Quang quả nhiên bị chấn động não, nghỉ ngơi ba ngày mới có thể quay về trường học.

“Cậu lại đập vào bàn a, Thuyền Kiều.” Bạn cùng lớp đều nhìn hắn buồn cười, còn hi hi ha ha chọc hắn.

Là cái bàn bay đến chỗ hắn, hắn không có tự đập vào bàn!

Thuyền Kiều Quang trong lòng tức giận cãi lại, nhưng loại chuyện này làm sao nói ra miệng? Trừ bỏ tự mình biết, còn có thể như thế nào? Hắn là kiện tướng câu lạc bộ bóng rổ, thân cao một trăm tám mươi mấy cm, thế nhưng bị một cái tiểu nộn đậu hủ cơ thể không mấy khí lực đánh thành như vậy, chuyện này lộ ra ngoài đảm bảo mất hết mặt mũi.

—xXx—

Thuyền Kiều Quang mở tủ đồ, miệng vắn vẹo một chút. Bắc Đại Lộ Đông Ti lướt qua, cười đến không thẳng nổi thắt lưng.

“Đây mới thật là nguyên rửa a, hơn nữa có đủ ác độc! Vũ Điền Khải Thái thật sự là oán hận thâm sâu, hiện tại cả nửa người dưới của cậu cũng bị nguyên rửa!”

Thuyền Kiều Quang trên mặt vừa xanh vừa hồng. Bên trong tủ là một vật mô phỏng theo hạ thể của nam nhân, đục đẽo thành khối, máu me be bét. Người ngoài thì nghĩ là Vũ Điền Khải Thái nguyên rửa hắn, nhưng Thuyền Kiều Quang hiểu được rõ ràng, nó là đang nói cho hắn biết, một ngày nào đó nó sẽ cắt nửa người dưới của hắn thành một khối như vậy.

“Làm loại chuyện mất mặt này để làm chi? Loại đồ vật này, có đủ dọa người!” Thuyền Kiều Quang cẩn thận đem thứ kia bỏ vào thùng rác, bên trên thả chút giấy vụn, làm cho vật kia không rõ ràng lộ ra. Vũ Điền Khải Thái quả là kinh nghiệm hơn người, mang loại đồ vật này theo cũng không thấy xấu hổ, nếu là hắn, còn lâu mới dám đem nó đến trường học.

Bắc Đại Lộ Đông Ti cùng Thuyền Kiều Quang đi đến phòng hội học sinh, trong lúc bàn công việc, cuối cùng nhắc tới vấn đề liên quan đến vị học trưởng kia.

“Quang Tử, học trưởng lần trước nói đến, hai ngày trước dùng thuốc quá liều, té xỉu ở cửa sau một cái PUB. Gần đây hẳn tạm nghỉ học, sẽ không tới trường nữa, cha mẹ của hẳn muốn cho hẳn đi cai nghiện.”

“Ân.”

Hai người đi ngang qua phòng học năm nhất, Thuyền Kiều Quang nhin không được nhìn vào cửa sổ lớp Vũ Điền Khải Thái, lập tức chạm phải ánh mắt của Vũ Điền Khải Thái. Vũ Điền Khải Thái vẻ mặt phần nộ trừng hẳn, Thuyền Kiều Quang bị nó trừng đến nổi giận, rời khỏi Bắc Đại Lộ Đông Ti, hướng phía cửa sổ đi qua.

“Cậu đối học học trưởng là cái thái độ gì a? Đi ra cho tôi!” Hẳn chụp cửa sổ rống giận.

Vũ Điền Khải Thái cũng không phải dễ chọc, nó chửi qua cửa sổ: “Học trưởng thì giỏi lắm sao? Anh chẳng qua là cái loại người nghèo bỗng nhiên có tiền mà thôi, có cái gì để kiêu ngạo! Trở thành người của hội học sinh, còn không phải là cho tới bây giờ hội học sinh đều không có loại người nghèo như anh, hội trưởng thấy anh đáng thương, mới cho anh vào!”

Nga nga, này tiểu nộn đậu hủ nói chuyện quả thực muốn chọc giận toàn bộ tế bào trong cơ thể hẳn! Mình là có bao nhiêu nghèo? Mà nó có bao nhiêu tiền? Làm chi phải nói khó nghe như vậy?

“Tôi là người nghèo vậy cậu là cái gì? Cùng kẻ bán ma túy đi vào phòng tối của PUB, hành vi của cậu không phải là có vấn đề chứ? Nếu không phải tôi cứu cậu, cậu còn có thể an ổn ngồi ở trường học? Động của cậu đã sớm bị người ta ngoạn đến thối nát rồi!”

Vũ Điền Khải Thái sắc mặt đỏ lên, tức giận đến cả người phát run. Nó lao ra khỏi phòng học, trực tiếp cùng Thuyền Kiều Quang đối mặt. Thấy hai người chuẩn bị đánh nhau, Bắc Đại Lộ Đông Ti chậm rãi đi tới, vỗ vỗ đầu vai Thuyền Kiều Quang.

“Quang Tử, bình tĩnh một chút!”

“Tôi vì cái gì phải bình tĩnh? Tên này luôn dùng ánh mắt như nhìn kẻ vô dụng nhìn tôi, luôn liếc xéo tôi, bằng không chính là trừng tôi, tôi làm hại đến ai chứ?”

Vũ Điền Khải Thái mắng: “Là anh không tự ý thức được mình thừa thãi! Cái loại nhà giàu mới nổi nửa chừng nhập học như anh, cả người thối muốn chết, ai lãng phí khí lực trừng anh, ai lại thêm nhìn cái loại nam nhân xấu xí chỉ có mỗi thân cao! Thật ra là anh luôn nhìn tôi, là anh có vấn đề, anh căn bản là muốn tôi chú ý đến, nhưng là tôi cho anh biết, anh không có cơ hội đâu!”

Nó chửi làm cho mạch máu trong óc Thuyền Kiều Quang đều muốn đứt ra. Gân xanh lộ ra, tiểu nộn đậu hủ cũng quá mức tự ki đi!

“Tôi chú ý cậu? Cậu bớt tự sướng đi. Tôi thích cô gái xinh đẹp ngực lớn! Bộ ngực như cậu cũng tính là ngực lớn sao? Căn bản là siêu cấp ngực phẳng, sờ vào cứng ngắt, loại nam nhân không có não mới thêm chú ý cậu.”

Không biết có phải là do giận quá mất khôn, Thuyền Kiều Quang lại dùng tay bắt lấy ngực Vũ Điền Khải Thái. Vũ Điền Khải Thái cổ đều đỏ, bị sờ loạn như vậy, căn bản là vũ nhục người khác, nó ba một tiếng, đánh Thuyền Kiều Quang một bạt tai.

Mọi người trong lớp, cả mấy lớp gần đó, tất cả đều bu lại. Vũ Điền Khải Thái cả mặt đỏ bừng, hai tai đều đỏ lên. Nó tức giận thở dốc, cũng tức giận muốn khóc, càng làm cho nó trở nên mỹ mạo hơn xiêu phách lạc, mọi nam sinh ở đây đều ngừng lại hô hấp.

Mà áo sơ mi của Vũ Điền Khải Thái bị dùng sức kéo như vậy, mấy cái nút đều rơi trên mặt đất, lộ ra nửa người trên tuyết trắng. Mọi nam sinh đều mê muội nhìn tiểu điểm đỏ xinh đẹp lộ ra, hận không thể chính mình xông lên giữ bộ ngực của nó, rồi hút hai điểm kia...

Vũ Điền Khải Thái đánh xong, mắng chửi càng không lưu tình: “Hạ lưu! Đồ nhà giàu mới nổi vô sỉ hạ lưu, cách xa tôi một chút!”

Thuyền Kiều Quang đỏ mắt, thiếu chút nữa xông lên đánh nó.

Bắc Đại Lộ Đông Ti cười ha ha đem hân kéo ra khỏi hiện trường.

“Ha ha ha, Quang Tử, thành viên hội học sinh không thể đánh người trong trường.”

Nếu không phải tại Bắc Đại Lộ Đông Ti, hân đã ra sức đánh cái tiểu nộn đậu hủ kia một chút! Thuyền Kiều Quang ý nghĩ trống rỗng, đi đến phòng hội học sinh, còn quăng ngã vài quyển sách. Miệng hân vẫn mắng, mắng đến hân cũng không biết mình mắng cái gì, nhưng Bắc Đại Lộ Đông Ti còn nói bóng gió vài câu.

“Cậu có hay không nhìn đến bộ ngực của Vũ Điền, đầu nhũ nộn hồng a! Cậu ấy quả nhiên là một trong ba mỹ nam tử năm nhất.”

“Có cái gì hảo nộn? Cứng rắn muốn chết, sờ vào như sờ đất sét, một chút cảm giác cũng không có!” Bởi vì quá mức tức giận, Thuyền Kiều Quang chửi bới Vũ Điền Khải Thái. Trên thực tế, Vũ Điền Khải Thái đầu nhũ hồng nộn, chỉ là duyên ở trong miệng đùa bỡn khê cấn, khiến cho nửa người dưới của hân ngày càng trưởng đau. Nhưng giờ phút này, hân làm sao có thể thừa nhận chính mình lúc ấy bị nó mê hoặc đến thần trí không rõ!

Bắc Đại Lộ Đông Ti cố gắng nén cười, tiếp tục nói: “Vũ Điền Khải Thái trên ngực có vết cấn a, chắc chắn là mấy ngày trước đã lên giường!”

“Lên giường cái gì? Cậu ta căn bản là không cần giường, chỉ cần salon là đủ rồi! Salon cũng đủ cho cậu ta ngoạn!” Thuyền Kiều Quang càng nói càng khó nghe, dù sao cái tiểu nộn đậu hủ kia thật sự chọc giận hân.

Bắc Đại Lộ Đông Ti che miệng lại, cười đến muốn rút gân. Thuyền Kiều Quang luôn xem như kiêu lời, hôm nay nói nhiều như vậy, hơn nữa toàn bộ là những lời thú vị, càng nghe càng làm cho người ta tò mò muốn biết hân sẽ còn nói những gì.

“Còn có, làn da của Vũ Điền Khải Thái thật trắng a, không biết nửa người dưới có trắng như vậy không? Nhất là cặp mông kia, nhất định trắng nõn như tuyết.”

“Trắng nõn cái rắm! Như tuyết? Ha, thật là buồn cười, mông của cậu ta chính là hai khối thịt béo mà thôi, sờ vào vừa đầy mỡ lại ghê tởm! Đùi của cậu ta còn có cái nốt ruồi khó coi, ở ngay trên đùi gần sát với chỗ kia! Còn có, cậu ta căn bản là *** đang không tiết tháo, bên trong vừa ẩm vừa nóng, nam nhân vừa đi vào liền lập tức ngậm lấy...”

“Làm sao cậu biết nhiều chi tiết như vậy?” Bắc Đại Lộ Đông Ti ném cho Thuyền Kiều Quang danh sách kinh phí của các câu lạc bộ, thuận tiện không nặng không nhẹ bỏ lại những lời này.

Thuyền Kiều Quang ngậm miệng, tựa như giờ phút này bưng tỉnh đại ngộ chính mình lộ ra quá nhiều chi tiết không nên nói, cúi đầu làm bộ sửa sang lại văn kiện.

Nhưng Bắc Đại Lộ Đông Ti là loại người người khác không muốn nói, y sẽ hảo tâm buông tha đối phương? Cho dù vũ trụ huỷ diệt, y cũng sẽ không biến thành loại người này! Y chính là bên kia có nước bắn nhất định phải để nó chảy, thậm chí khuấy nát hồ nước xuân của người ta! E sợ thiên hạ bất loạn chính là một trong những mặt tính cách ác liệt nhất của y.

Bắc Đại Lộ Đông Ti cười càng mãnh liệt, “Ta nói Quang Tử, làm sao cậu biết nhiều chuyện của Vũ Điền Khải Thái như vậy? Hơn nữa vừa rồi nghe qua, cậu sờ dĩ tức giận Vũ Điền, hình như là bởi vì cậu ấy chưa từng chú ý đến cậu, cậu một câu cũng chưa nhắc đến trò đùa quái ác bỏ những thứ linh tinh vào tủ đồ.”

“Tôi không nhắc sao? Tôi nhất định có nhắc!” Thuyền Kiều Quang tự cho là mình có nhắc đến, hơn nữa kiên quyết là mình có nhắc!

Bắc Đại Lộ Đông Ti cười đến đau bụng. Người này hình như chỉ oán hận việc Vũ Điền Khải Thái không chú ý hân mà thôi, đối với trò đùa dai quái ác của nó căn bản là không để ở trong lòng. Xem ra Thuyền Kiều Quang đã để ý Vũ Điền Khải Thái một thời gian rồi.

“Còn có, cậu làm sao biết đầu nhũ người ta hút vào có tư vị gì, nốt ruồi của cậu ấy mọc ở chỗ nào, còn có bên trong có bao nhiêu nóng ẩm?”

Thuyền Kiều Quang sắc mặt biến đen. Nếu là nói hấn tưởng tượng, giống như đang nói chính hấn có bao nhiêu muốn Vũ Điền Khải Thái, muốn đến sinh ra ảo tưởng; nhưng nếu thẳng thắn nói hấn đã thượng qua Vũ Điền Khải Thái, chẳng phải là sẽ bị Bắc Đại Lộ Đông Ti giễu cợt đến chết? Hấn không có ngốc như vậy, tự nhiên đi nhận tội mới là ngốc!

Thuyền Kiều Quang không thừa nhận, mặt đen như muốn giết người nói: “Tôi vừa rồi cái gì cũng chưa nói. Hội trưởng, tôi thậm chí không có đi vào văn phòng hội.” Thuyền Kiều Quang nói xong, xoay người cứng ngắc ra khỏi văn phòng hội học sinh.

Nhìn Thuyền Kiều Quang tự thôi miên chính mình vừa rồi cái gì cũng chưa nói, Bắc Đại Lộ Đông Ti cười ngất ngưỡng, thiếu chút nữa không thở nổi.

Quang Tử thật sự là người thú vị nhất y từng gặp qua! Mà hấn cùng Vũ Điền Khải Thái thành một đôi, nhất định là đôi có tình ý nhất Anh Hoa học viện.

4. Chương 4

“Đúng vậy đúng vậy, lần trước lúc cậu ta thay đồ thể dục, tôi từ cửa sổ nhìn xuống, chân cậu ta vừa trắng vừa mịn, cả lòng cũng không thấy. Hơn nữa ngày đó cậu ta mặc quần quá ngắn, tôi thiếu chút nữa liền nhìn thấy cái kia.”

“Mấy ngày hôm trước cúc áo của cậu ta bị bung hết, cậu có nhìn thấy không? Trên người cậu ta có dấu hôn, ngay cả bên cạnh đầu nhũ cũng có, cậu có để ý thấy không...” người vừa nói chuyện chỉ vào ngực chính mình.

Một người khác chen vào nói: “Rốt cuộc là nam sinh nào làm a?”

“Không biết. Nhưng Vũ Điền từ thời quốc trung đã là tiểu tao, ngay cả thầy giáo cũng bị cậu ta mê hoặc, nghe nói cậu ta còn câu dẫn thầy giáo.”

“Àn, cậu ta còn cùng nhiều nam sinh lên giường nữa. Có người nói nhìn thấy Vũ Điền đi vào khách sạn, còn có hai nam nhân theo cùng, chắc là chơi 3P đó!”

“Là vũ hội lạm giao sao? Cậu ta có thể một lần cùng rất nhiều nam nhân, còn có thể chơi các loại trò chơi. Cậu ta thoát nhìn chính là bộ dáng có thể chơi với mấy thứ đồ vật này nọ, thử tưởng tượng xem cậu ta lúc đó lỗ nhỏ cắm khí cụ mát xa, đầu nhũ mang theo cái cặp...”

Vài người đứng trong góc càng nói càng hạ lưu. Bọn họ là mấy kẻ chuyên gây sự trong Anh Hoa học viện, không phải loại học sinh tài giỏi gì, lúc trước cũng có mấy học sinh ngoan bị bọn chúng chọc phá.

“Chúng ta đến chỗ Vũ Điền, kêu Vũ Điền theo nhóm chúng ta chơi đùa, các cậu thấy sao?”

“Hảo! Chọn thời gian, chọn địa điểm đi.”

Khi bọn họ đang đưa ra mấy chủ ý ác liệt, Tỉnh Lý Xuân Nhật cùng Thuyền Kiều Quang ngồi dưới một gốc cây không xa ăn bữa trưa.

Tỉnh Lý Xuân Nhật làm một phần cơm hộp thật ngon mời Thuyền Kiều Quang, còn chuẩn bị tốt mấy chiếc bánh quy – đây là Thuyền Kiều Quang khi đồng ý cho cậu ra khỏi đội bóng rổ, tự nghĩ ra điều kiện này.

Thuyền Kiều Quang luôn ăn uống rất tốt, lại không kén chọn, từ trước đến nay đều có thể ăn sạch thức ăn mà Tỉnh Lý Xuân Nhật chuẩn bị cho hấn.

Hai người bọn họ có giao tình rất tốt. Hồi quốc trung, hai người đều học trường bình thường. Vốn tình cảm giữa học trưởng niên đệ rất tốt, khi lên trung học, nhà Thuyền Kiều Quang bỗng nhiên có tiền, chuyển vào học trường quý tộc Anh Hoa học viện, một năm sau Tỉnh Lý Xuân Nhật bởi vì là kiện tướng thể thao mà được tuyển vào Anh Hoa học viện, sau lại trở thành tình nhân của thần tượng trong trường Tề Đăng Ngộ.

“Học trưởng, khó ăn sao?” Tỉnh Lý Xuân Nhật nói chuyện luôn ôn nhu. Tuy rằng diện mạo thập phần cương dương nhưng tâm hồn Tỉnh Lý Xuân Nhật lại như một thiếu nữ thiện lương thích mơ mộng.

“Ăn rất ngon, nhưng bên cạnh quá ồn ào.”

Tĩnh Lý Xuân Nhật nhìn Thuyền Kiều Quang, cảm thấy học trưởng hôm nay không giống mọi khi. Mấy người bên cạnh... nam sinh kia càng nói càng hạ lưu, Thuyền Kiều Quang buông xuống một nửa cơm hộp, thần sắc trên mặt cực kì hắc ám, tựa như đang áp chế tức giận trong cơ thể.

“Học trưởng, bọn họ là đang nói về Vũ Điền Khải Thái!”

Toàn bộ nam sinh xinh đẹp trong trường, họ Vũ Điền, cũng chỉ có Vũ Điền Khải Thái. Vũ Điền Khải Thái sở hữu diện mạo mà Tĩnh Lý Xuân Nhật luôn ao ước, cậu cảm thấy diện mạo mình quá mức nam tính, mà Vũ Điền Khải Thái nhỏ xinh đáng yêu, thấy thế nào cũng phi thường mê người, cậu luôn cực kì hâm mộ Vũ Điền Khải Thái.

Đột nhiên, bên cạnh tuôn ra một trận cười dài. Một nam sinh trong đám lớn tiếng nói: “Tôi cùng cậu ta kết giao? Ngoại trừ đẹp ra, loại như Vũ Điền Khải Thái động đã muốn bị một đám nam nhân ngoạn đến thối nát, chỉ sợ đem cho...”

Thuyền Kiều Quang không cho tên đó cơ hội nói xong. Hắn đem hộp cơm đưa cho Tĩnh Lý Xuân Nhật, chưa nói nửa câu, hung hăng đâm một quyền vào miệng tên kia.

Tiếp tục nghe tên đó nói loại chuyện thối nát này, lỗ tai hắn thật sự sẽ bị thối nát!

“Tôi ở trong trường nghe được rất nhiều chuyện xấu về Vũ Điền Khải Thái, chính là chưa từng nghe qua cậu ấy muốn làm 3P, làm giao, cũng chưa từng nghe qua có rất nhiều nam sinh chơi đùa cậu ấy.”

Tên kia lập tức ngã xuống không dậy nổi, khoé miệng tràn ra máu tươi. Người bên cạnh kêu to “hỗn trưởng”, đem Thuyền Kiều Quang vây đánh. Thuyền Kiều Quang lần thứ hai giơ lên nắm tay, thuận tiện nâng chân lên, hung ác đá vào giữa hai chân một nam sinh. Nam sinh kia tru lên, nắm lấy khớp hạ, về mặt thống khổ té trên mặt đất.

“Mẹ nó. Muốn chơi đồ mát xa lớn, về nhà cấm chính mày đi!”

Hắn một quyền đánh mạnh, đánh cho nam sinh đó quỵ xuống đất cầu xin tha thứ. Thuyền Kiều Quang phần nộ mắng: “Cái gì khách sạn, nhà bạn tao chính là trùm khách sạn, như thế nào cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe qua Vũ Điền vào nơi đó? Nhưng mấy kẻ các ngươi, cả ngày chui rúc trong đó tìm gái, một cây kia đều thối nát!”

“Đừng đánh, đừng đánh nữa...”

Vài nam sinh này chỉ có thể khi dễ bạn học yếu đuối, gặp kiện tướng thể thao hung mãnh như Thuyền Kiều Quang, dù lấy nhiều đánh ít cũng bị thua thảm hại, rên rỉ cầu xin tha thứ.

“Còn để cho tao nghe thấy chuyện vừa rồi một lần nữa, bọn bay đừng mơ bước ra khỏi cổng trường. Nếu là mấy lời không sạch sẽ đó truyền đến tai Vũ Điền Khải Thái, bọn mày nhất định phải chết, biết không!”

“Đã biết, làm ơn, đừng đánh nữa!”

Thuyền Kiều Quang hai tay lộ ra khớp xương bởi vì vừa rồi dùng quá nhiều sức, có nhiều chỗ đã muốn tạo thành vết thương, nhưng hắn hoàn toàn không để ý. Khi cơn giận còn sót lại tiêu thất hắn quay lại chỗ Tĩnh Lý Xuân Nhật, toàn thân giống như bị ngọn lửa thiêu đốt.

“Học trưởng, cơm hộp!”

Thuyền Kiều Quang tiếp nhận hộp cơm, tiếp tục ăn.

Tĩnh Lý Xuân Nhật cho tới bây giờ chưa từng thấy hắn bạo phát như vậy. Thuyền Kiều Quang vốn rất thông minh, văn võ song toàn; chính vì thông minh, cho nên hắn rất ít khi động thủ động cước, cho dù người ngoài nói nhiều chuyện khó nghe, hắn cũng có thể lập tức ha ha cười làm thay đổi không khí. Lần này thay Vũ Điền Khải Thái ra mặt, thật sự không giống cá tính của hắn.

“Học trưởng, anh thích Vũ Điền Khải Thái sao?”

Thuyền Kiều Quang đứng hình, động tác ăn cơm hộp hoàn toàn dừng lại, hắn trừng mắt nhìn Tĩnh Lý Xuân Nhật, như kiểu lời Tĩnh Lý Xuân Nhật vừa nói chính là điều kì quái nhất thế giới.

“Anh thích Vũ Điền Khải Thái sao? Chuyện quái gì vậy, đương nhiên không phải a.”

“Chính là anh vừa rồi quả thực bạo phát, cũng bởi vì người khác nói về Vũ Điền Khải Thái rất khó nghe... anh xem, giống như lúc trước Vũ Điền để bánh mì thối vào ngăn tủ của em. A Ngộ biểu tình phát điên.”

Thuyền Kiều Quang kì thật là cho rằng, hẳn thật sự chiếm tiện nghi của Vũ Điền Khải Thái; lúc trước là hẳn tập kích, mới làm bung nút áo của nó, hại nó bị mấy nam sinh nói khó nghe như vậy. Nói tóm lại, hẳn có sai – nhưng chỉ có một chút. Cho nên vừa rồi, hẳn mới có thể ra tay giáo huấn mấy tên nam sinh không có mắt kia, cố gắng bù lại cho Vũ Điền Khải Thái. Đây là khí độ nam tử hán nên có, cũng là bản sắc nam nhi, cùng yêu thương, thích hay không thích hoàn toàn không liên quan – Thuyền Kiều Quang tự giải thích.

Thuyền Kiều Quang đương nhiên không thể nói mọi chuyện của hẳn với Vũ Điền Khải Thái cho Tỉnh Lý Xuân Nhật. Hẳn đem cơm nuốt vào, chậm rãi nói: “Tỉnh Lý, anh chỉ là bình tĩnh xử lý chuyện này. Anh là người của hội học sinh, đương nhiên phải đề phòng mọi tình huống không tốt phát sinh. Hơn nữa, cái tiểu nộn đậu hủ kia, anh nợ cậu ta một chút nhân tình, là như vậy, không có gì khác.”

Bình tĩnh?

Tỉnh Lý Xuân Nhật như thế nào cũng nhìn không ra Thuyền Kiều Quang bình tĩnh, hẳn hiện tại hai tay còn đang đổ máu. Cậu nhẹ giọng hỏi: “Anh đặt cho Vũ Điền Khải Thái biệt hiệu là tiểu nộn đậu hủ? Học trưởng, biệt danh này thật đáng yêu.”

Thuyền Kiều Quang ăn hết cơm, giống như chưa từng nghe qua vấn đề này, tiếp tục nói: “Anh cùng Vũ Điền Khải Thái thật sự không có gì, Xuân Nhật, là thật đó.”

“Anh không cần giải thích với em, học trưởng.”

Hẳn càng giải thích nghe lại càng có vấn đề. Tình huống bắt đầu trở nên có điểm buồn cười, bởi vì Thuyền Kiều Quang cực lực giải thích, khuôn mặt ngăm đen anh tuần ứng đỏ, mà Tỉnh Lý Xuân Nhật dám thề, cậu cho tới bây giờ, chưa từng thấy qua Thuyền Kiều học trưởng đối hết thấy sự tình đều thành thạo lại đỏ mặt.

“Thật sự không có gì, nhiều lắm chính là anh chiếm của cậu ta một chút tiện nghi, nhưng là cậu ta bảo anh chiếm a, cho nên liền biến thành hai người... khụ khụ.” Thuyền Kiều Quang lại phát hiện mình để lộ quá nhiều chi tiết. Ai bảo ngày đó bọn họ ở trên salon phát sinh chuyện. Luôn thường thường ở trong đầu lặp đi lặp lại. Có khi trong mộng cũng mơ thấy, nói lỗ miệng là chuyện khó tránh khỏi a. “Không có gì. Thật sự không có gì. Anh và cậu ta thậm chí không hôn môi...” Thuyền Kiều Quang vẫn cường điệu không có gì, chỉ bắt quá chuyện bọn họ làm so với hôn môi còn kinh khủng hơn – trong lòng hẳn một thanh âm xông ra, hẳn lập tức dùng ý chí tận lực tiêu diệt thanh âm đáng giận kia.

“Học trưởng, anh muốn cùng Vũ Điền Khải Thái hôn môi sao?” Tỉnh Lý Xuân Nhật nhỏ giọng hỏi.

Thuyền Kiều Quang vẽ mặt kinh hách. Hẳn ra vẽ trần định đem hộp cơm đã ăn sạch khép lại, coi như chưa từng nghe thấy vấn đề này – tóm lại đầu của hẳn đã đem toàn bộ mấy chuyện buồn cười đó vứt bỏ.

Tỉnh Lý Xuân Nhật thiếu chút nữa phì cười, bởi vì Thuyền Kiều Quang luôn luôn trần định tự nhiên giờ phút này có vẻ luống cuống tay chân, ngay cả đi đường cũng cùng tay cùng chân, thoạt nhìn rất kì quái.

“A, Vũ Điền kia phải không!”

Tỉnh Lý Xuân Nhật giơ ngón tay chỉ về một hướng, Thuyền Kiều Quang ánh mắt tựa như bị hấp dẫn chuyển hướng bên phải. Vũ Điền Khải Thái bị một đồng nam sinh vây quanh. Hơn nữa lần trước nó lộ ra da thịt trắng nõn trước ngực, số nam sinh trong học viện chạy theo nó lại tăng lên theo lũy thừa.

Tỉnh Lý Xuân Nhật phát hiện, không chỉ Thuyền Kiều Quang nhìn về hướng Vũ Điền Khải Thái, Vũ Điền Khải Thái cũng rất nhanh phát hiện sự tồn tại của Thuyền Kiều Quang. Nó hung tợn trừng to mắt hướng Thuyền Kiều Quang, Thuyền Kiều Quang biểu tình cũng trở nên hung ác, thậm chí giơ lên nắm tay.

Hai người trong lúc đó tồn tại dòng điện lưu quái dị, mãnh liệt đến nỗi Tỉnh Lý Xuân Nhật đứng một bên cũng cảm giác được. Hai người kia như thế nào lại giống kẻ thù đối mặt?

Nhưng vừa rồi Thuyền Kiều Quang một mình đấu với đám nam sinh kia. Bởi vì đám nam sinh này nói xấu Vũ Điền Khải Thái; mà Vũ Điền Khải Thái cùng Thuyền Kiều Quang cách nhau rất xa, bên người còn có

một đồng nam sinh vây quanh nói chuyện, nhưng nó lại có thể phát hiện Thuyền Kiều Quang, còn tặng ánh mắt oán hận như muốn đẩy người vào cỏi chết dính trên người Thuyền Kiều Quang.

Tĩnh Lý Xuân Nhật đầu toát ra mồ hôi. Tổng cảm thấy được Vũ Điền Khải Thái không chỉ trừng mắt Thuyền Kiều Quang, còn thuận tiện trừng mắt nhìn mình vài cái, phảng phất cực độ chán ghét.

Cậu cùng Tề Đằng Ngộ đã là một cặp, sau Vũ Điền Khải Thái rút cuộc tiếp nhận chuyện này, không hề tìm cậu gây chuyện; cũng có thể nó đối với A Ngộ không có chấp nhất, cho nên sau này khi thấy cậu sắc mặt cũng khá hơn. Hôm nay không biết vì cái gì, Vũ Điền Khải Thái bỗng nhiên dùng ánh mắt muốn ăn thịt người trừng cậu.

Nguyên nhân không phải vì A Ngộ, chẳng lẽ là...

Tĩnh Lý Xuân Nhật chuyển hướng nhìn Thuyền Kiều Quang anh tuấn cao lớn. Thuyền Kiều Quang căn bản không có nhìn cậu, luôn chăm chú trừng Vũ Điền Khải Thái. Nguyên nhân chán ghét cậu của Vũ Điền Khải Thái, chẳng lẽ bởi vì... cậu cùng Thuyền Kiều Quang thân cận?

“Học trưởng?”

“Chuyện gì?” Thuyền Kiều Quang vẫn trừng Vũ Điền Khải Thái, một bộ chính mình sẽ không chịu thua, trả lời cậu cho có lệ.

“Tay anh chảy máu, em giúp anh băng bó, bắt quá lát nữa đến phòng y tế có thuốc sát trùng sẽ tốt hơn.” Tĩnh Lý Xuân Nhật ôn nhu cầm tay Thuyền Kiều Quang, thay hân băng bó bằng khăn tay.

Ánh mắt trừng ở trên người mình, ác độc đến nỗi Tĩnh Lý Xuân Nhật nhìn không được cả người từng đợt lạnh run. Lực trừng của nó thực tốt a.

Tĩnh Lý Xuân Nhật nhìn về phía Thuyền Kiều Quang, phát hiện Thuyền Kiều Quang cũng trừng lại y như thế. Băng bó xong, Tĩnh Lý Xuân Nhật khoe miệng nhìn không được lộ ra tươi cười. Hai người kia nhất định có vấn đề, hơn nữa là vấn đề lớn!

Thuyền Kiều Quang đánh người... vốn không phải chuyện lớn. Nhưng mấy người bị đánh lại cho rằng mình bị thương nặng, biến thành đại sự, bởi vì Thuyền Kiều Quang là người của hội học sinh!

Lúc trước rất nhiều quý công tử muốn gia nhập hội học sinh nhưng không trúng tuyển, nhà giàu mới nổi như hân lại được tuyển, chuyện xưa nay chưa từng có khiến cho nhóm quý công tử đã sớm nhìn hân không vừa mắt, bọn họ nhân chuyện này kháng nghị. Nói chỉ có loại nhà giàu mới nổi như Thuyền Kiều Quang mới có thể không phẩm cách đi đánh người, thậm chí yêu cầu hội học sinh cùng phòng giáo vụ nhất định phải đưa ra biện pháp xử lý.

Đơn kháng nghị dồn dập đưa vào văn phòng hội học sinh. Học viện từ trước đến nay lưu hành chế độ tự quản, hội học sinh chính là có quyền lực nhất trong trường, cũng đại biểu hội học sinh phải trấn an được học viên nhóm quý công tử.

“Cho nên, học viện để cho loại người man rợ này ở trong hội học sinh, chỉ biết phá hư Anh Hoa học viện, bởi vì hội học sinh đại diện cho Anh Hoa học viện!”

“Đúng vậy, toàn bộ học sinh đều cho rằng, Thuyền Kiều Quang căn bản là không thích hợp ở trong hội học sinh! Loại người này chỉ biết sử dụng sức mạnh, loại nhà giàu mới nổi nữa chùng vào Anh Hoa học viện, chỉ biết làm chậm lại sự tiến bộ của Anh Hoa học viện.”

Hội trưởng hội học sinh Bắc Đại Lộ Đông Ti ngồi trên ghế dành riêng cho hội trưởng, mỉm cười nghe mấy luận điệu này. Mấy vị công tử này không mời mà tới, chiếm cứ đầy văn phòng hội học sinh, ý nghĩ muốn gây áp lực lên hội học sinh, bức bách hội học sinh xử trí Thuyền Kiều Quang.

“Cho nên chúng tôi kiên quyết cho rằng hội học sinh không nên dùng người như thế, mà hân là...”

“Hân là nên lựa chọn một trong số các cậu? Nhất là cậu?” Bắc Đại Lộ Đông Ti giúp bọn họ nói ra kết luận.

Người đứng đầu trong nhóm gật đầu, Bắc Đại Lộ Đông Ti ngón tay di chuyển trên bàn, mặt tươi cười không thay đổi, nhưng thanh âm lạnh lẽo đến cực độ.

“Bản thân tôi là quán quân nhị đẳng kiếm đạo, thành tích đứng đầu cả nước; phó hội trưởng luôn có tên trong số những người dẫn đầu các cuộc thi khoa học quốc tế; bí thư đã được tuyển thẳng vào đại học hàng đầu trong nước. Các cậu có được sự nghiệp to lớn gì?”

Y mỉm cười nói chuyện, nhưng lời nói sắc bén làm người ta khó có thể chống đỡ. “Không nên xem thường hội học sinh! Có thể trở thành người của hội học sinh tất đều phải có tài năng. Thuyền Kiều Quang dẫn dắt đội bóng rổ tiến đến giải đấu quốc gia, cậu ta có phong cách lãnh đạo hoà đồng, tất cả cầu lạc bộ thể thao đều nghe lời cậu ấy như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, đại biểu cậu ấy chính là một nhân tài. Trên thực tế, Anh Hoa học viện còn có rất nhiều nhân tài vĩ đại chưa gia nhập hội học sinh, chẳng lẽ đến lượt đồng tiểu nhân gà mờ các cậu?”

“Bắc Đại Lộ Đông Ti, anh cho là chuyện này anh nói xong là xong sao?”

Đằng nào cũng đã bị bẽ mặt, đối phương không biết sống chết ác thanh ác khí nói, hồn nhiên không biết Bắc Đại Lộ Đông Ti có bao nhiêu khó dây vào! Tình hình chiến đấu hết sức căng thẳng, lúc này cánh cửa văn phòng hội học sinh bị đẩy ra, thanh mai trúc mã của Bắc Đại Lộ Đông Ti là Sâm Viên Chính Nhân bước vào, mọi người lập tức không dám lên tiếng.

Công tử của tập đoàn tài chính lớn nhất Nhật Bản Sâm Viên Chính Nhân, từ trước đến nay bắt cầu ngôn tiếu. Tài trí hơn người, khí thế uy nghiêm, còn là đại biểu cho lợi ích của Sâm Viên gia, khiến mọi người luôn coi hấn như vương tử cao cao tại thượng.

“Đông Ti, về nhà đi!”

Bắc Đại Lộ Đông Ti tức giận chỉ vào nhóm người đến nháo sự. Dám xem thường y. Sâm Viên Chính Nhân không quan tâm những người này, chỉ liếc mắt một cái, tựa như căn bản những người này không có gì quan trọng.

Có lẽ trong cảm nhận của hấn, không có ai là trọng yếu, trừ bỏ người tên Đông Ti trước mắt!

“Những người này thật sự có chuyện quan trọng như vậy sao? Quan trọng đến nỗi cậu không thể về nhà?”

Mỗi người ở đây, hoặc ít hoặc nhiều, đều có gia đình qua lại làm ăn với Sâm Viên gia; lỡ như bị Sâm Viên gia ở trên thương trường phong toả, chính là gián tiếp nhận thảm bại. Mà Sâm Viên Chính Nhân cùng Bắc Đại Lộ Đông Ti có giao tình mọi người đều biết, đặc tội Bắc Đại Lộ Đông Ti, cũng chính là đặc tội Sâm Viên Chính Nhân.

Những người này tựa như sức tỉnh đại mộng, rốt cuộc hiểu được tính nghiêm trọng của chuyện này, không ai dám nhiều lời, lập tức rút lui, đại biểu chuyện này chấm dứt ở đây.

Bắc Đại Lộ Đông Ti nở nụ cười thắng lợi, Sâm Viên Chính Nhân thì đứng ở cửa cương chiều nhìn y. Chỉ có ở trước mặt Đông Ti, hấn mới có thể trở nên nói nhiều.

“Vì loại chuyện này mà gọi riêng tôi đến văn phòng hội học sinh?”

Bắc Đại Lộ Đông Ti nhào vào lòng hấn. Quan hệ hai người bọn họ không giống tình nhân, so với tình nhân càng chặt chẽ hơn, Bắc Đại Lộ Đông Ti nói ra lời nói thật sự đúng lý hợp tình.

“Người có thể lợi dụng, đương nhiên phải tranh thủ lợi dụng a.”

Sâm Viên Chính Nhân cũng cười. Kiều ngạo nói ra lời như thế mà không cảm thấy chột dạ cũng không cảm thấy mình quá vô lương tâm, thật sự làm cho hấn vừa buồn cười vừa tức giận; nhưng điều này cũng cho thấy Bắc Đại Lộ Đông Ti không giống những kẻ bình thường khác.

Có thể quản lý Anh Hoa học viện, có năng lực làm cho mọi người lắng nghe mình, khi gặp chuyện không may cũng không tức giận cùng để ý – Bắc Đại Lộ Đông Ti có nghĩa khí của y, cũng có cá tính riêng của y, Sâm Viên Chính Nhân chính là thích y như vậy, có điểm tiểu nhân lại có điểm kiêu hùng.

5. Chương 5

Thuyền Kiều Quang bị đình chỉ học ba ngày, hơn nữa hoàn toàn không bị lập biên bản, Bắc Đại Lộ Đông Ti một lòng khuyen hấn.

“Coi như được ở nhà nghỉ ngơi ba ngày. Dù sao cậu đem người khác đánh cho rất nghiêm trọng, đám công tử này cả đời cũng chưa bị người khác đánh thành như vậy, cũng không lạ khi họ bất mãn. Cậu ngoan ngoãn về nhà ngủ ba ngày, xem như trấn an bọn họ đi.”

Không cần rời khỏi hội học sinh, cũng không có gì ghi lại, tương đương với không bị chút thương tổn gì. Thuyền Kiều Quang chỉ cần lo ở nhà ăn no rồi ngủ là được.

Hôm nay, hấn đang ngủ mơ màng, chuông cửa lại reo inh ỏi.

Cha đi công tác, mẹ xuất ngoại đi chơi, trong nhà chỉ còn một mình hấn, hấn vốn định mặc kệ tiếng chuông, nhưng thật sự là hấn không chịu đựng nổi. Người ở bên ngoài nhất định là đặt cả người lên chuông cửa, mới có thể tạo thành loại tiếng ồn này!

“Làm cái gì! Vội lắm sao?”

Hấn dùng lực mở cửa, tất cả oán giận trong lời nói lập tức đứng ở trong miệng. Trước mắt chính là làn da trắng nõn nộn nộn, ánh mắt thật to, môi đỏ mọng kiêu diễm, không phải là tiểu nộn đậu hủ đây sao? Nó làm sao biết nhà hấn? Rồi sao lại tới nhà hấn?

“Cậu... cậu...” “Cậu tới đây làm gì?” bốn chữ tắc ở trong miệng, Thuyền Kiều Quang căn bản là không nói nên lời. Vũ Điền Khải Thái đứng trước cửa nhà hấn cảnh tượng rất rung động, hấn ngay cả trong mơ cũng không nghĩ tới.

Vũ Điền Khải Thái thì ngược lại, khuôn mặt nhỏ nhắn tuy rằng hướng qua một bên, tay lại thẳng tắp hướng ra phía trước, có điểm giống thẹn thùng. Tiểu nộn đậu hủ sao lại có thể thẹn thùng? Nó không phải luôn chẳng coi ai ra gì, bộ dạng luôn là nam nhân phải ca ngợi nó?

“Cho anh.”

“Cho tôi cái gì?”

Thuyền Kiều Quang cúi đầu nhìn thấy, là một giỏ hoa quả. Giỏ hoa quả trong tay Vũ Điền Khải Thái, thoát nhìn chính là cái mắc tiền nhất trong cửa hàng, đủ mọi màu sắc, hơn nữa mỗi loại trái cây còn to gấp đôi so với bình thường. Nhưng nó cho hấn hoa quả làm gì?

“Nghe nói anh bị đánh hội đồng bị thương nặng, ở nhà tĩnh dưỡng ba ngày.”

A, thì ra nó đến thăm bệnh! Đây người bị đánh, bởi vì bị hấn đánh cho thập phần thâm thương, sợ mất mặt mới cố ý tung tin đồn là hấn bị vây đánh phải tĩnh dưỡng ba ngày.

Cười chết người, bọn họ ngay cả một quyền cũng chưa chạm tới hấn!

Thuyền Kiều Quang suy nghĩ vừa chuyển, đột nhiên cảm thấy không đúng.

Đám nam nhân đó so với Vũ Điền Khải Thái vừa cao lại vừa có khí lực, ngay cả bọn họ còn đánh không lại hấn, vì sao lúc trước hấn bị Vũ Điền đánh cho thâm như vậy? Hơn nữa đánh không thừa đường sống, còn bị chấn động não.

Là do hấn mỗi khi gặp Vũ Điền Khải Thái liền biến thành siêu cấp gà yếu sao? Hay Vũ Điền chính là thiên tài vận động, hoặc là cao thủ võ thuật, cho nên hấn mới có thể bị đánh cho không thể chống đỡ?

“Anh... anh cứ nhìn tôi làm gì?”

Vũ Điền Khải Thái thanh âm có chút lạnh lạnh, nghe như là hờn giận, nhưng nhìn kỹ, đuôi lông mày hơi hướng lên trên, gương mặt đột nhiên phủ một tầng hồng nhạt, như vậy nhìn cực kì đẹp, cực kì động lòng người, làm cho lòng người muốn dậy sóng.

Thuyền Kiều Quang đầu đang đầy nghi hoặc cứ như vậy quên mất nhìn chăm chăm Vũ Điền Khải Thái, sau khi nhìn một tầng phấn hồng kia, tim bỗng nhiên đập nhanh hơn một chút. Hắn tựa như ngọc tử đứng ở nơi đó, mà Vũ Điền Khải Thái cũng giống như ngọc tử đứng trước nhà hắn.

“Này... nặng quá a...”

Vũ Điền Khải Thái từ nhỏ sống an nhàn sung sướng, bình thường không phải làm cái gì nặng, có người hầu làm thay, hơn nữa còn có một đồng nam sinh tranh nhau làm giúp nó. Nó thậm chí chưa từng tự mình cầm túi sách, đừng nói chi là giỏ hoa quả lớn như vậy, cầm không bao lâu liền đau tay.

Thuyền Kiều Quang lập tức đón lấy, Vũ Điền Khải Thái tự động đi vào nhà hắn.

“Nhà anh cũ quá!”

Cha của Thuyền Kiều Quang thích gian nhà phong cách cổ xưa cùng với cây hoa anh đào trong khu vườn trước nhà, lúc trước phải dùng rất nhiều tiền mới mua được, lại bị Vũ Điền Khải Thái thực không lễ phép chê bai. Nhưng Vũ Điền Khải Thái tâm tình hình như tốt lắm, cho dù chê đông chê tây, khoe miệng vẫn mang ý cười.

Đôi môi đỏ tươi phấn nộn khép mở làm cho Thuyền Kiều Quang nhìn đến thất thần. Đều do Tỉnh Lý Xuân Nhật ngày đó hỏi hắn có phải muốn hôn Vũ Điền không, làm cho hắn sau khi nhìn thấy Vũ Điền, trong đầu đều loạn tưởng, không biết là bị cái gì!

Bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh! Tiểu nộn đậu hủ vạn ác tới nơi này nhất định có mục đích, hắn ngàn vạn lần không thể trúng kế, tâm phải tùy thời giữ chặt cảnh giới.

“Oa, cái này tôi cũng có, hồi trước tôi có năn nỉ ba ba mua cho người máy này, rất thích nó...”

Vũ Điền Khải Thái cầm một người máy mà trước kia Thuyền Kiều Quang hay chơi trong tay, trái ôm phải sờ; quay đầu nhìn đến một cái xe đồ chơi khác, kêu to một tiếng, bắt đầu nghịch xe đồ chơi.

Ngón tay tinh xảo của nó đặt ở trên xe, Thuyền Kiều Quang hô hấp nhanh hơn. Ngày đó Vũ Điền Khải Thái chính là đem móng tay vuốt ve đầu nhũ của mình, làm cho hắn thiếu chút nữa phát cuồng, chỉ lo điên cuồng trều sáp.

Bình tĩnh, nhất định phải bình tĩnh! Nhưng Thuyền Kiều Quang bỗng nhiên phát hiện ra quần mình trở nên thực chặt chội, hơn nữa trán có chút mồ hôi, ánh mắt cảnh nhìn càng hướng đến chỗ kì quái.

Đôi môi đỏ tươi của nó, rốt cuộc hôn vào có vị gì? Hắn ngày đó tại sao không hôn Vũ Điền Khải Thái? Nhất định là hôn đầu nhũ cùng thân thể nó còn không kịp, căn bản không tới phiên đôi môi ngọt ngào kia...

“Cái kia... Thuyền Kiều Quang, tôi là tới nói với anh...” Vũ Điền Khải Thái bỗng nhiên nhăn nhó đứng lên, giống như thưởng thức món đồ chơi vừa rồi là có ý gọi chuyện với hắn mà thôi. Nó khẽ cắn môi, dường như muốn nói lại thôi.

Khẩu dịch ướt át theo răng nanh nhẹ nhàng thấm ướt đôi môi làm nó trở nên hồng hơn, nhìn như đóa hoa ban mai non nớt vương lại những giọt sương ngọt ngào do Dạ thần ban tặng.

Thuyền Kiều Quang trong đầu mở ra một câu tự hỏi tự đáp: hôn vào có vị gì? Thử xem chẳng phải sẽ biết!

Mà hắn từ trước đến nay luôn là một nam tử hán, nói là làm! Hắn bắt lấy bả vai của Vũ Điền Khải Thái. Cúi đầu. Ngâm vào đôi môi diễm sắc mơ ước đã lâu. Tiểu nộn đậu hủ không chỉ có làn da nộn mà thôi, ngay cả hai cánh môi cũng non mềm như trẻ con, hơn nữa chỉ chạm vào quả thật không đủ, hại hắn bắt đầu muốn hút vào.

“Ngô ân... không, không cần, tôi chán ghét hôn môi, ướt ướt dính dính, thật đáng ghét...”

Rõ ràng là nói không cần, cũng nói chán ghét hôn môi, nhưng Vũ Điền Khải Thái biểu tình như mê muội, lại giống như đang nhắm nháp hương vị của Thuyền Kiều Quang.

Là nó câu dẫn hắn! Thuyền Kiều Quang ánh mắt đăm đăm, lại cúi xuống. Lần này hắn đem đầu lưỡi tham tiến vào, khả năng hôn sâu cực chuẩn làm cho Vũ Điền Khải Thái chân nhuyễn ra dựa vào ***g ngực của hắn, cũng chạm vào đầu lưỡi của nó, hút đầu lưỡi của nó, hôn đến nổi nửa người dưới của hắn sưng tấy lên.

Hai người hôn đến khi không thở nổi mới tách môi ra. Thuyền Kiều Quang nhìn chăm chăm môi của Vũ Điền Khải Thái, Vũ Điền Khải Thái đỏ mặt, trong mắt còn phiếm lệ quang, nhưng miệng lưỡi vẫn là không tha cho người khác.

“Tôi biết anh mến tôi mà, anh vô cùng thích tôi, anh căn bản là yêu tôi muốn chết!”

Mấy câu nói đó làm Thuyền Kiều Quang hồi phục lý trí, nhảy dựng lên. Hắn thăm mền nó? Khi nào? Ở đâu? Còn có vì cái gì hắn phải yêu nó muốn chết?

“Nghe nói anh cùng mấy người... nam sinh kia tranh đoạt tôi, cho nên mới gây ra tranh cãi. Thuyền Kiều Quang, tôi đã sớm biết anh cùng nam nhân khác giống nhau, muốn quỳ gối dưới chân tôi, anh thành thật thừa nhận đi! Chỉ cần anh thành thật thừa nhận, tôi cũng không phải không thể cho anh một chút ngon ngọt...”

Vũ Điền Khải Thái đỏ mặt, nhưng ngữ khí vẫn rất kiêu ngạo, làm cho mặt Thuyền Kiều Quang căng cứng.

Nam nhân khác? Đây là đang nói nó có rất nhiều nam nhân, hơn nữa cũng cùng nam nhân khác hôn đến chết đi sống lại như vậy?

“Cậu đã cho bao nhiêu nam nhân ăn loại ngon ngọt này?” Thuyền Kiều Quang ngữ khí âm trầm.

Vũ Điền Khải Thái thanh âm vẫn như cũ cao ngạo, nhưng nó lại nhìn Thuyền Kiều Quang thật sâu chăm chú hơn nữa còn có vài tia thẹn thùng cùng chờ mong.

“Anh hiện tại biết tôi được hoan nghênh cỡ nào rồi chứ? Tôi vốn dĩ không cho phép loại nhà giàu mới nổi như anh chạm vào một sợi lông tơ của tôi, nhưng thấy anh rất si tình, cũng quá yêu tôi, yêu đến nỗi bị đình chỉ học ba ngày, tôi mới chấp thuận cho anh có thể cùng mấy tên con trai khác giống nhau, ở bên cạnh trước mặt và sau lưng tôi. Đây là vinh dự lớn nhất tôi có thể cho anh!”

Vinh dự cái quỷ gì, hắn không cần loại vinh dự này!

Chấp thuận hắn cùng với mấy tên khác ở bên cạnh, trước mặt và sau lưng nó, Thuyền Kiều Quang hắn là loại nam nhân đó sao?

Hắn trong lòng bốc hỏa, bắt đầu nổi lên ý muốn đánh người. Hắn không thăm mền Vũ Điền Khải Thái, không có, tuyệt đối không có!

“Tôi bị đình chỉ học tập vì cậu hồi nào? Tự tin vừa thôi, là bởi vì tôi thấy đám nam sinh kia không vừa mắt, lại còn chọc tới tôi! Tôi và Tĩnh Lý Xuân Nhật thích ăn cơm trong yên tĩnh, bọn họ ở bên cạnh ồn ào, tôi liền động thủ đánh bọn họ, liên quan đến cậu cái rắm a!” Hắn âm điệu thực bén nhọn, “Tranh đoạt cậu? Gặp quỷ đi! Phải tranh đoạt cậu, còn không bằng tôi cùng với Tĩnh Lý Xuân Nhật! Cậu ấy thực sự tài năng, là một nam tử hán đáng giá thưởng thức, lại nấu ăn rất ngon, cậu so cái gì đều kém cậu ấy, không phải sao?”

Vũ Điền Khải Thái gương mặt đỏ ửng vì xấu hổ biến thành đỏ ửng vì phẫn nộ. Nó to giọng mắng: “Anh đem tôi so sánh với Tĩnh Lý Xuân Nhật? Anh có lảm hay không, tên kia siêu cấp xấu xí, cả người đều là cơ bắp, nhìn thấy là ăn không vô, anh bị mù sao?”

“Tôi ánh mắt mù mới đi kết thân với cậu! Mẹ nó, có phải vừa rồi cậu ở trước cửa nhà tôi thả mê dược hay là thuốc kích dục? Bằng không tôi làm sao có thể thân mật với cậu, nghĩ đến là muốn nôn...” Thuyền Kiều Quang đem tất cả mọi tội lỗi đổ lên người Vũ Điền Khải Thái. Nhất định là do Vũ Điền Khải Thái sử dụng thuốc, nếu không làm sao mình có thể cùng nó hôn đến chết đi sống lại!

“Anh nôn chết luôn đi!” Vũ Điền Khải Thái tức giận trở mặt, cầm lấy giỏ hoa quả đập mạnh vào bụng Thuyền Kiều Quang.

Thuyền Kiều Quang bị nó đánh cho nhả mặt, muốn dùng vũ lực đáp lễ, thấy Vũ Điền Khải Thái tức giận cắn chặt môi, làm cho hắn thiếu chút nữa lại động dục.

Nó thật sự đẹp quá, thật đáng yêu! Cho dù cố tình gây sự, cũng đáng yêu đến mê người...

Không khống chế được ý tưởng nảy lên trong đầu, Thuyền Kiều Quang cố gắng áp chế cổ xúc động trong lòng, hắn giữ chặt hai vai Vũ Điền Khải Thái, di chuyển thêm chút nữa là có thể ngậm được bờ môi của nó,

sau đó hôn cho đã nghiền – nhưng hắn không chỉ muốn hút bờ môi của nó, hắn còn muốn hút những chỗ khác nữa...

“Chúng ta lên giường đi!” Thuyền Kiều Quang nói ra lời nói tựa như bị phát cuồng, không kịp suy nghĩ.

Mà Vũ Điền Khải Thái cũng sửng sốt, hoàn toàn không nghĩ tới, hắn vừa rồi còn đang mắng nó. Hiện tại lại đi cầu hoan?

“Nghe nói cậu có thể chơi 3P, cũng có thể một lần cùng rất nhiều nam sinh, nhưng một mình tôi là có thể thoả mãn cậu. Cậu cho dù muốn chơi mấy thứ đồ chơi kích thích, tôi cũng sẽ lên mạng tìm mua, khiêu dẫn, giả phân thân, nhũ giáp...”

“Hỗn trưởng, anh là đồ siêu cấp đại hỗn đản!”

Cầu hoan không thành công. Vũ Điền Khải Thái lúc này không cho hắn một cái tát mà dùng hết sức đâm vào mũi hắn. Thuyền Kiều Quang phun máu mũi đầy bức tường trắng trong nhà, không khác gì đã có án mạng xảy ra.

Thuyền Kiều Quang té xuống đất, cửa lớn truyền đến tiếng sập mạnh bạo. Trong quần hắn, tiểu huynh đệ sinh long hoạt hổ, trưởng đau đến khổ sở.

Thảm, hắn tiêu rồi, tại sao lại động dục với tiểu nộn đậu hủ vạn ác? Cho dù bị đánh thành như vậy, phía dưới vẫn không có biện pháp hạ nhiệt...

Ngô oa, ai tới cứu hắn với. Chẳng lẽ lời sấm truyền đã trở thành sự thật, năm tháng thanh xuân của một nam tử hán như hắn sẽ bị huỷ trên tay tiểu nộn đậu hủ...

Namtử hán đại trượng phu sao lại có thể nhận thua dễ dàng như thế, cuộc đời của hắn là của chính hắn, là do hắn nắm giữ, cho nên Thuyền Kiều Quang nhất định phải làm cho mình hồi phục sở thích nữ sinh ngực lớn trước đây!

Bước đầu tiên, Thuyền Kiều Quang mua một đồng sách báo – hoàn toàn không chút trong sáng. Hình ảnh trong đó muốn bao nhiêu rõ ràng liền có bấy nhiêu rõ ràng. Nữ sinh bên trong khoe cặp ngực bự như hai quả đu đủ, nhưng xem hồi lâu, hắn bắt đầu mất hết cảm giác với cây đu đủ.

Ác, cây đu đủ có chút ghê ghê...

Không được! Như vậy làm sao thành công được? Hắn phải thật cố gắng!

Thuyền Kiều Quang lại đi thuê một đồng phim AV, dành hết cả ngày nghỉ ở trong phòng xem phim. Hắn đã chuẩn bị sẵn thùng rác và giấy vệ sinh, nhưng bên trong ư ư a càng nhiều, hắn càng thấy buồn ngủ.

Cảm thấy tinh thần không tỉnh táo, ngáp liên tục, quyết định thu dọn mọi thứ.

Thuyền Kiều Quang đang thu dọn thì nhìn thấy trong đồng AV có lẫn một đĩa phim GV. Hắn trừng mắt nhìn hồi lâu, mặt bìa là hình ảnh một tiểu nam sinh ngồi trên người một nam nhân trắng kiện, ngẩng đầu lên thần tình say mê.

Hắn nuốt nước miếng. Tiểu nam sinh này có điểm giống Vũ Điền ... Chính là Vũ Điền so với cậu nhóc này thì đẹp hơn, mềm mại đáng yêu hơn, nhưng hình thể và gương mặt hai người thật sự có chút giống.

Hắn cầm đĩa GV kia lên. Thuyền Kiều Quang không ngừng tự nói với chính mình, hắn cho tới bây giờ chưa từng thấy qua thứ này, chỉ muốn xem thử mà thôi, không phải vì tiểu nam sinh kia giống Vũ Điền Khải Thái đâu.

Nhưng chờ đến khi nhìn thấy tiểu nam sinh kia ngồi ở trên người nam nhân, bắt đầu vào nội dung chính mà AV nào cũng có, Thuyền Kiều Quang miệng khô lưỡi nóng, hạ thân bị bó buộc thập phần khó chịu. Hắn kéo khoá quần, khoé mắt hàm chứa nước, tay cao thấp bộ lộng. Giấy vệ sinh và thùng rác lúc trước vô dụng, giờ đây được tận tình sử dụng suốt một đêm.

Một đêm qua đi, Thuyền Kiều Quang bị thấm muốn khóc. Sao hắn có thể vô dụng như vậy? Không được, hắn nhất định phải thoát khỏi sự ám ảnh của Vũ Điền.

Nói không chừng là vì tim hần đã bị ô nhiễm quá nặng, mới có thể vừa nhìn vào AV kia đã muốn điên cuồng phát tiết! Thuyền Kiều Quang tự mình lý giải chuyện mình đối với nữ diễn viên lãnh cảm, chỉ có dự vọng với “tiểu Vũ Điền”.

Bởi vậy hần quyết định đi tu hành.

Thừa dịp chủ nhật, hần đến một ngôi chùa yên tĩnh, đề nghị được tu hành. Trong hai ngày, hần ngoại trừ dọn dẹp chùa, còn sớm tối ngồi thiền, thậm chí giữa trưa còn đến thác nước, muốn phóng đi tà niệm khờ dại trong lòng.

Bởi vì nước rất lạnh, sau hai ngày hần về nhà, bị cảm nặng, nằm trên giường không thể động dậy. Vừa vặn “tiểu Vũ Điền” cho ra phim mới, Thuyền Kiều Quang quyết định thuê về nhà, thí nghiệm một chút xem tà niệm trong lòng có giảm bớt hay không.

Kiểm tra xong, hoàn toàn thất bại. Bỏ phim vào máy, Thuyền Kiều Quang chảy nước miếng, nhìn chăm chăm TV. Namchính lác mông, bị đặt ở dưới thân nam nhân, nam nhân vừa tiến vào, “tiểu Vũ Điền” đã kêu lên.

“A a a... thật lớn quá, nhanh lên... em muốn nhanh...”

Hình ảnh thật khiêu khích. Thuyền Kiều Quang khoé mắt chảy lệ, ngay cả khi cảm nặng, động cũng không thể động, vậy mà tay hần lại hướng bộ vị trưởng đau kia, lặng lẽ đem khoá quần kéo xuống, lòng bàn tay trượt lên xuống.

“A a a... thật sướng, sâu nữa đi...”

Cùng với tiếng thét chói tai của tiểu nam sinh trong TV, Thuyền Kiều Quang đạt tới cao trào, tại giờ phút này, hần hoàn toàn tuyệt vọng, biết mình rốt cuộc hết thuốc chữa.

Ánh mặt trời hôm nay thật chói mắt, trần cảm mạo làm Thuyền Kiều Quang đi đường lung lay như sắp đổ, hơn nữa tối hôm qua xem phim kia, tự mình DIY nhiều lần, hần thật muốn ngắt đi. Gặp loại chuyện này còn phải đi học thì đúng là tra tấn. Chưa hết nửa tiết, hần đã tự động tới phòng y tế báo danh.

Vừa đến phòng y tế, sau khi uống thuốc cảm Thuyền Kiều Quang dùng hai tay hai chân leo lên giường ngủ. Chăn bông sạch sẽ mềm mại làm hần ngủ rất say, ngủ hết hai tiết mới tỉnh dậy, cảm thấy có chút tỉnh táo.

Nhìn sang bên cạnh, hình như cô bác sĩ không có ở đây, chỉ có một mình hần nằm ngủ trên giường. Chăn bông mềm mại làm hần chẳng muốn đứng dậy. Hần tiếp tục nhắm mắt lại.

Lúc này cửa bị đẩy ra, giọng nói nhỏ nhẹ truyền đến. Bởi vì phòng y tế rất im lặng, Thuyền Kiều Quang cho dù không muốn nghe, âm thanh cũng tự động truyền vào lỗ tai.

“Có thể không?”

“Không cần, tôi nói không cần...”

Tại Thuyền Kiều Quang thoáng chốc như con chó nhỏ nghe được thanh âm của chủ nhân mà dựng đứng lên, thẳng tắp! Người nói “không cần” chính là người khiến hần cảm thấy cuộc sống thật tuyệt vọng, Vũ Điền Khải Thái.

“Có thể mà.”

“Anh phiền quá đi, tôi tới đây để bôi thuốc.” Đại khái là cứ bị đối phương cuốn lấy phiền nhiễu, thanh âm Vũ Điền Khải Thái bắt đầu không kiên nhẫn.

“Thôi đi, bôi thuốc? Bị trầy da có chút xiu, bôi thuốc gì chứ? Rõ ràng là cưng muốn anh, cho nên mới viện cớ.” Thanh âm đối phương cũng ác liệt không kém.

Một loạt tiếng quần áo ma sát vang lên, xem ra đối phương là muốn ôm Vũ Điền, Vũ Điền Khải Thái liền cho tên đó một cái tát.

“Vô sỉ! Ai muốn anh? Cũng không tự lấy nước tiểu soi diện mạo chính mình!”

Vũ Điền Khải Thái nói rất quá đáng, đối phương cũng phẫn nộ.

“Cùng thích mạnh bạo chứ gì, anh chiều!”

Ngô ngô a a thanh âm truyền đến, Thuyền Kiều Quang đoán Vũ Điền Khải Thái bị người ta bịt mồm. Tự đại kiêu này, nếu không sửa cá tính, nhất định mỗi ngày đều có hoạ rơi xuống! Trong lòng hắn bất đắc dĩ thở dài, cũng không biết là lần thứ mấy cứu nó.

Thuyền Kiều Quang xuống giường, nắm bả vai nam sinh muốn cưỡng bức Vũ Điền Khải Thái. Namsinh này chính là thành viên câu lạc bộ thể thao, bình thường có chút táo bạo, hiện tại bị Vũ Điền Khải Thái chọc giận mới có thể cường hôn nó.

“Người ta nói không muốn, người không nghe thấy sao?” Thuyền Kiều Quang ngữ khí vô lực nói. Bệnh cảm mạo thực nghiêm trọng, đầu hắn vẫn có chút choáng váng.

Đối phương nổi giận gầm lên một tiếng, “Bớt lo chuyện bao đồng đi, bằng không ta đánh luôn người!”

Dù mệt mỏi thế nào, đánh loại người bại hoại này cũng không thành vấn đề. Thuyền Kiều Quang nắm một quyền làm tên đó cúi gập người. Namsinh kia ôm bụng đau đớn, thức thối rồi đi, lúc gần đi còn nói: “Lần sau chờ xem!”

“Chờ cái gì? Không rảnh để ý người.”

Sau khi giải cứu Vũ Điền Khải Thái, Thuyền Kiều Quang cảm thấy choáng váng, vội vàng bò lên giường nhắm mắt nghỉ ngơi.

Ngay cả khi nhắm mắt lại, hắn cũng có thể cảm giác được bóng dáng tới gần bên giường.

“Anh xen vào chuyện của người khác làm gì?” Vũ Điền Khải Thái hỏi.

“Vậy cứ coi như tôi không cứu cậu là được.”

Làm ơn đi, nó là đầu têu bức hắn đến điên, cũng không cho hắn tự sinh tự diệt, đừng đến nhiều loạn tim hắn a? Nó rốt cuộc có biết hay không hắn bị cảm nặng là vì nó! Nếu không phải vì Vũ Điền Khải Thái đáng yêu xinh đẹp, hắn sao phải đi tu hành để từ bỏ tà niệm, còn trời lạnh xông vô thác nước? Không thể ngờ rằng tà niệm chẳng những không mất còn bị cảm nặng, còn gì hay hơn.

“Anh làm gì phải nằm trên giường, bị ung thư a!”

Vũ Điền Khải Thái nói ra lời không tốt làm cho Thuyền Kiều Quang khó chịu.

“Đúng là tôi bị bệnh nan y, còn cực kì nghiêm trọng.”

Bị Vũ Điền hấp dẫn đến nổi mắc dị tật, so với ung thư còn khủng bố hơn, rõ ràng trên thế giới này có rất nhiều nữ hài tử thiện lương hơn, đáng yêu hơn Vũ Điền Khải Thái a! Ngực cũng lớn hơn nó! Nhưng mình không thương nữ hài tử đáng yêu, lại đi... Ai! Hắn tức giận đến mức muốn hung hăng gõ đầu mình một cái.

Vũ Điền Khải Thái hồi lâu cũng chưa nói chuyện. Thuyền Kiều Quang ép mình không được nhìn nó, vừa nhìn thấy nó liền nghĩ đến “tiểu Vũ Điền” tư thái phóng đảng cười trên người nam nhân. Nếu Vũ Điền Khải Thái cũng ở trên người hắn bày ra tư thế như vậy, hắn cam đoan sẽ phun một đồng máu mũi.

“Thật...có thật không? Anh sinh bệnh sao?” Vũ Điền Khải Thái ngữ khí chần chừ, còn có chút lo lắng khó hiểu.

“Vô nghĩa, tôi nếu không sinh bệnh, cậu khi nào có thể thấy tôi ngủ ở phòng y tế? Thể lực của tôi chính là mạnh đến nỗi hù chết người.”

Nếu không phải cảm nặng, hắn sao có thể tự nguyện chạy tới phòng y tế ngủ? Vũ Điền Khải Thái cũng quá rảnh rồi, hỏi toàn lời vô nghĩa.

Cảm giác bóng dáng bên giường rồi đi, phòng y tế trở lại một mảnh lạnh lẽo, Thuyền Kiều Quang trợn mắt nhìn trần nhà, trong lòng có chút cảm giác đau đớn.

Đáng chết a, chẳng lẽ toàn bộ khoảng thời gian còn lại ở Anh Hoa học viện, mình đều phải dùng để yêu thầm Vũ Điền Khải Thái!

Vừa rồi cùng nó gần gũi nói chuyện, trái tim thật khó chịu, đừng nói tới nhìn thẳng vào mắt nó. Người ta chính là quý công tử cật nộn đầu hủ, sao có thể để loại nhà giàu mới nổi như hắn vào mắt!

Càng nói càng hiểu được, hắn là cây ngô sinh trưởng ở dưới ánh mặt trời cùng một đồng côn trùng và cỏ dại, còn Vũ Điền Khải Thái chính là thứ hoa hồng mảnh mai được cẩn thận nuôi trồng trong nhà kính.

Cây ngô cùng hoa hồng, thấy thế nào cũng là không xứng a!

Đừng a, tâm hồn thiện lương đau đớn quá!

Đã ở Anh Hoa học viện hơn một năm, Thuyền Kiều Quang vô cùng rõ ràng, hai phe phái luôn có ranh giới rõ ràng, rất ít người không nhìn vào thân phận địa vị để đánh giá. Lúc trước hắn là mang thân phận nhà giàu mới nổi tiến vào hội học sinh liền gây ra sóng gió. Cho nên lần đó hắn đánh mấy tên công tử bại hoại liền có dư luận muốn hắn rời khỏi hội học sinh, từ đó có thể hiểu thế lực của nhóm quý công tử lớn cỡ nào! Loại nhà giàu mới nổi như hắn trong Anh Hoa học viện chỉ là số ít.

Nếu không phải đám công tử đó e sợ Bắc Đại Lộ Đông Ti, có lẽ hắn đã sớm bị đuổi khỏi hội học sinh!

Trên thế giới này, vẫn có nhiều sự tình dù cố gắng thế nào cũng không đạt được a.

6. Chương 6

“Sắc lang, là sắc lang a!” Đội trưởng câu lạc bộ tennis lòng đầy căm phẫn.

“Đúng, là sắc lang, Thuyền Kiều Quang, cậu mau giúp chúng tôi nghĩ biện pháp.” Đội trưởng câu lạc bộ quyền anh đầm vách tường.

“Ngô a... ảnh nếu truyền ra ngoài, tôi cũng không muốn sống nữa! Cậu không giúp tôi nghĩ biện pháp, ngày mai tôi sẽ đến câu lạc bộ bóng rổ, thắt cổ tự sát trên khung rổ!” Nhóc mập của câu lạc bộ đồ vật khóc lê hoa đá vũ.

Cậu còn chưa kịp thắt cổ tự sát thành công, e rằng cái khung rổ đã bị gãy – mọi người ở trong lòng trào phúng, nhưng nhóc mập câu lạc bộ đồ vật thật sự khóc rất thảm, không ai nhẫn tâm thương tổn nó thêm nữa. Chỉ có đội trưởng đội bóng đá mở miệng mắng to: “Cậu khóc cái rắm, chỉ là chụp cái rồn mà thôi, làm chi khóc như bị chụp ảnh khoả thân vậy! Ai thảm như tôi, tôi là bị chụp cái kia đó! Tôi còn chưa khóc, cậu khóc cái gì?”

Tuy là nói như vậy, nhưng là đội trưởng đội bóng đá, vẻ mặt so với khóc còn khó coi hơn.

Thuyền Kiều Quang cầm trong tay một đồng ảnh chụp. Mấy bức ảnh này thật sự ghê tởm, có đội trưởng câu lạc bộ tennis vẻ mặt say mê khoe chân răng; có câu lạc bộ quyền anh vừa mới tập xong, bị đánh cho mặt sưng lên hoàn toàn biến dạng; còn có nhóc mập ăn quá nhiều, nằm ở trên ghế, vẻ mặt thoả mãn vuốt bụng béo.

Tất cả đều là ảnh chụp những người trong câu lạc bộ thể thao, hơn nữa còn đặt trong tủ đồ của mỗi người bọn họ, những nhân vật nổi danh trong câu lạc bộ thể thao hầu như đều bị chụp.

Lật xem tám thứ mười, là đội trưởng đội bóng đá khi đi vệ sinh bị chụp tiểu đệ đệ. Tuy rằng chụp thật sự duy mỹ nhưng nhìn tiểu đệ đệ của người khác, Thuyền Kiều Quang có chút buồn nôn, trách không được đội trưởng đội bóng đá sắc mặt tái nhợt.

“Thuyền Kiều Quang, còn như vậy, chúng tôi không thể chú tâm vào học hành và luyện tập được, nhất định phải tìm cho ra tên biến thái thích chụp bậy đó!”

“Đúng vậy. Cho nên chúng tôi mới tới tìm riêng cậu để bàn bạc, cậu có bị chụp mấy bức hình kì quái đó không?”

“Không có, chưa từng thấy bức ảnh kì quái nào xuất hiện ở ngăn tủ của tôi.” Chỉ có một vài con búp bê kì quái thôi, nhưng đó là Vũ Điền Khải Thái làm, hắn cho tới bây giờ cũng chưa thấy qua mấy bức ảnh giống vậy.

“Sao cậu lại hên như vậy, không bị chụp lên!”

Tất cả thành viên câu lạc bộ thể thao đều nhìn chăm chăm Thuyền Kiều Quang, Thuyền Kiều Quang không phải không thể thấu hiểu, tất cả những người đứng đầu câu lạc bộ thể thao đều bị chụp lên, còn hấn ngay cả một bức cũng không có, bọn họ không thấy hoài nghi mới là lạ.

“Dù sao cũng phải bắt được tội phạm, tra hỏi xem tại sao hấn ta chụp mấy bức ảnh kì quái này.”

Hai câu nói liền khơi dậy sự tức giận của toàn bộ câu lạc bộ thể thao, mọi người đều có chung kẻ thù, Thuyền Kiều Quang chỉ huy, sắp xếp kế hoạch. Đầu tiên là xem xét hiện trường trong ảnh, chỗ nào mọi người bị chụp nhiều nhất, tên biến thái kia dùng phương pháp gì để chụp, sau đó xác định thời gian bọn họ bị phục kích.

Kế hoạch bắt tội phạm được bí mật tiến hành. Hôm đó, tan học Thuyền Kiều Quang cùng với thành viên câu lạc bộ thể thao đi ăn mì, từ đằng xa đã nhìn thấy Vũ Điền Khải Thái đứng ở cổng trường. Nó đứng đó một mình, thiếu vắng mấy kẻ thường hay tò tò theo bên cạnh, nghe nó sai bảo.

“Là Vũ Điền Khải Thái kia!” có người trong câu lạc bộ thể thao la lên kinh ngạc.

Xem ra Vũ Điền Khải Thái ở Anh Hoa học viện rất nổi tiếng. Bất kì ai từng nhìn thấy nó đều khó có thể quên vẻ đẹp đó.

“Vóc dáng nho nhỏ của cậu ấy siêu đáng yêu! Nếu cậu ấy là nữ, tôi nhất định sẽ theo đuổi cậu ấy.”

“Cho xin đi, nữ sinh cũng không đáng yêu bằng cậu ấy. Đáng tiếc tôi không phải đồng tính luyến ái, bằng không chắc chắn sẽ tỏ tình với cậu ấy.”

Đội trưởng đội bóng đá từ trước đến nay lời nói ác độc, mấy câu vừa nói ra cũng khó nghe muốn chết.

“Cậu ấy là nam, mấy người còn đuổi theo không kịp, đừng nói chi nếu cậu ấy là nữ. Mỹ nữ như vậy, lại càng không bao giờ thêm để ý mấy người.”

“Cậu ấy đi về phía chúng ta! Oa, làn da đó nhìn gần càng trắng càng mịn, y như búp bê, mắt to, môi hồng, không giống nam sinh chút nào. Nếu cậu ấy đồng ý kết giao với tôi, tôi nguyện ý làm đồng tính luyến ái.” Đội trưởng câu lạc bộ tennis như muốn ngắt đi, hoàn toàn không biết mình vừa nói cái gì.

“Cậu ấy không phải là thầm mến tôi, đợi ở cổng trường để tỏ tình với tôi đó chứ?” đội trưởng đội bóng đá bắt đầu tự kỉ. Xem ra sau khi bị hoa khôi bỏ rơi, hấn đã trở nên không bình thường. Mà ngay cả đội trưởng câu lạc bộ tennis cũng điều chỉnh tư thế, bày ra dáng vẻ đẹp trai nhất.

“Mấy cậu đừng lầm, cậu ấy nhìn tôi, phải là ngỏ lời với tôi mới đúng. Tôi tuy rằng không phải đồng tính luyến ái, nhưng sẽ uyển chuyển cự tuyệt cậu ấy, không để trái tim cậu ấy bị thương tổn. Nhìn đi, tôi chính là một nam tử hán thiện lương.”

“Vớ vẩn, người cậu ấy nhìn là tôi!”

“Là tôi mới đúng.” Thành viên câu lạc bộ đồ vật giương bụng lên, dáng vẻ như là mùa xuân đang tới.

Thuyền Kiều Quang lắc đầu liên tục. Dân vận động viên cơ bắp này, khát vọng mùa xuân đến nồng nức này. Hấn thấp giọng nói: “Mấy cậu bị ngốc sao? Vũ Điền Khải Thái toàn bị tiếng xấu, các cậu chưa từng nghe qua? Cậu ta lần trước gây chuyện với Tỉnh Lý Xuân Nhật, các cậu quên hết rồi sao?”

Kiều ngạo tự mãn, tự cho là đúng, tuy húng vô cùng, đó chính là con người thật của Vũ Điền Khải Thái. Cũng có người gọi nó là mèo Ba Tư cao ngạo, nam nhân bình thường không đáng để nó nhìn vào mắt.

Mọi người trong câu lạc bộ thể thao đều biết Thuyền Kiều Quang lúc trước vì Tỉnh Lý Xuân Nhật mà đánh Vũ Điền Khải Thái, có thể đoán được hai người có bao nhiêu không hoà hợp.

“Thuyền Kiều Quang, anh... anh có rảnh không?” Vũ Điền Khải Thái đi đến trước mặt mọi người, không để ý bất cứ ai, chỉ nhìn về phía Thuyền Kiều Quang.

Tất cả thành viên câu lạc bộ thể thao đều há to mồm nhìn về phía Thuyền Kiều Quang. Từ khi nào hai người kia lại nói chuyện trong hoà bình như vậy?

Gương mặt phấn nộn của Vũ Điền Khải Thái lộ ra một chút ngại ngùng, chiếc cổ ửng đỏ, ánh mắt ngượng ngùng hàm chứa phong tình, đôi môi diễm lệ như nụ hoa hồng, đứng chờ trước cổng trường như muốn ngỏ lời với Thuyền Kiều Quang.

“Không, không có khả năng, không có khả năng! Thuyền Kiều Quang đánh cậu, cậu là muốn đánh lại đúng không? Không sao hết, chúng tôi giúp cậu.”

Không thể nhìn Thuyền Kiều Quang gặp chuyện tốt, đội trưởng câu lạc bộ tennis lập tức giờ ra vợt tennis, thành viên câu lạc bộ golf cũng sắc mặt hung ác lấy ra cây golf mà mình vô cùng trân ái, ngay cả đội trưởng đội bóng đá cũng xông lên chỗ Thuyền Kiều Quang, thành viên câu lạc bộ đồ vật dùng bụng húc Thuyền Kiều Quang một chút, dừng nói chỉ đến thành viên câu lạc bộ quyền anh đang giờ lên nắm tay.

“Đúng vậy, Thuyền Kiều Quang, tại sao có thể trong lúc chúng ta bị biến thái chụp ảnh, cuộc sống đang trong nước sôi lửa bỏng, cậu lại khoái hoạt hưởng thụ mùa xuân đang tới?”

Mọi người tỏ vẻ Thuyền Kiều Quang so với biến thái chụp lén càng không thể tha thứ, mỗi người đều là hung thần ác sát, chỉ kém chưa chân chính động thủ đánh Thuyền Kiều Quang.

“Đúng vậy, Vũ Điền Khải Thái, cậu cũng biết rõ Thuyền Kiều Quang chính là nhà giàu mới nổi cậu ghét nhất, hơn nữa cậu ta sau khi vận động xong thì cả người siêu thối, toàn thân đều là mồ hôi ghê tởm, người thấy liền té xỉu. Lần trước tôi đứng bên cạnh cậu ta, phải nín thở suốt ba phút đồng hồ.”

“Hơn nữa cậu ta còn siêu xấu, xấu đến nỗi có thể làm diễn viên hài nổi tiếng!”

“Cậu ta trước kia còn tự hào mình đã đánh nhau với lưu manh trong trường, toàn là nói xạo, loại cơ thể như của cậu ta, có cái gì a? Cơ thể của tôi so với cậu ta còn đẹp hơn, tôi có cơ ngực, cậu ta có cái gì? Chỉ có tiểu kê kê mà thôi!”

Một đồng người xông vào phỉ báng Thuyền Kiều Quang. Thuyền Kiều Quang lần đầu tiên nhìn thấy toàn câu lạc bộ thể thao hợp sức mắng chửi một người, giống như hắn là vạn ác đại phôi dẫn không đáng được tha thứ, đơn giản chỉ vì bọn họ nghĩ Vũ Điền Khải Thái muốn tỏ tình với hắn. Một đàn vận động viên không có hạnh phúc, ghét nhất chính là phải nhìn thấy người khác hạnh phúc!

“Chờ một chút, các cậu hình như nói hơi quá đáng rồi đó.” Thuyền Kiều Quang vừa bực vừa buồn cười. Vũ Điền Khải Thái sao có thể ngỏ lời với hắn? Mấy tên này suy nghĩ nhiều quá.

“Quá đáng chỗ nào! Vũ Điền, tôi nói cho cậu biết một đại bí mật, kỳ thật Thuyền Kiều Quang không có giặt quần lót, cậu ta ba tháng cũng chưa giặt quần lót, còn gọi cái quần lót bẩn kia là quần lót may mắn, cực kỳ ghê tởm! Cậu đã không còn tình yêu với cậu ta nữa đúng không?” lời nói ác độc của đội trưởng đội bóng đá vào thời khắc này đầy đủ phát huy, ngay cả bản lĩnh bịa đặt cũng một bước lên trời.

“Mấy anh thật thú vị.” Vũ Điền Khải Thái bật cười. Trên khuôn mặt tràn ngập ý cười của nó xuất hiện hai lúm đồng tiền nhỏ đáng yêu mê người, làm cho mấy hùng nam thể thao ở đây thiếu chút nữa rót nước miếng.

“Ta cảm thấy làm đồng tính luyến ái cũng không tệ!”

“Ta cũng vậy!”

Một tràng “Ta cũng vậy” đồng loạt vang lên. Vũ Điền Khải Thái khẽ cắn ngón trỏ nhìn Thuyền Kiều Quang. Tất cả mọi người hận chính mình không thể trở thành đầu ngón tay đang được khằng cắn kia, biến thành đầu ngón tay đó, cam đoan chính mình sẽ bị tê dại cả đời!

“Tôi nghe nói thành viên câu lạc bộ thể thao bị chụp lén, tôi... tôi cũng vậy, cho nên mới muốn tìm Thuyền Kiều Quang, hỏi xem anh ấy có biện pháp nào...”

“Cậu cũng bị chụp lén mấy bức ảnh quái dị!” Thành viên câu lạc bộ thể thao kêu lên.

Vũ Điền Khải Thái từ trong túi xách lấy ra ảnh của mình. Một đám nam sinh cả ngày chỉ biết vận động kêu to, trong lời nói tràn đầy ca ngợi.

“Bức ảnh thật đáng yêu, thật sự rất đáng yêu.”

Thuyền Kiều Quang liếc mắt một cái, liền thấy được ảnh kia cùng ảnh của câu lạc bộ thể thao không giống nhau. Ảnh kia là chụp khi Vũ Điền Khải Thái ngủ trong giờ nghỉ trưa, chụp phi thường xinh đẹp, giống như ảnh chụp diễn viên sáng giá.

Khoé miệng hần run run. Ảnh chụp này, không phải là Vũ Điền Khải Thái kêu người ta chụp nó đó chứ? Bằng không sao có thể đẹp như vậy, nó rốt cuộc có ý đồ gì?

“Chúng tôi đang thảo luận làm thế nào để bắt tên chụp ảnh biến thái, cậu có muốn đi cùng không?” Thấy Vũ Điền Khải Thái giống như người bị hại, hơn nữa không phải là muốn ngỏ lời với Thuyền Kiều Quang, những người này lại tỏ vẻ nhiệt tâm thân thiết. Nhưng nhìn vẻ mặt Thuyền Kiều Quang không tốt, bọn họ một cước đá văng Thuyền Kiều Quang ra, che ở tuốt đằng sau, tránh vướng bận.

Tuy Vũ Điền Khải Thái không phải muốn ngỏ lời với Thuyền Kiều Quang, nhưng vừa rồi Vũ Điền Khải Thái chỉ nhìn Thuyền Kiều Quang, bọn họ vẫn có chút đề phòng. Tóm lại, hoặc mọi người đều có hạnh phúc, hoặc tất cả câu lạc bộ thể thao đều không có hạnh phúc, lúc này mới gọi là nam tử hán đồng cam cộng khổ, tuyệt đối không có chuyện phải nhẫn nại, phải duy trì tình yêu với đối phương.

“Được, dù sao tôi cũng không bận.” Vũ Điền Khải Thái cười ngọt ngào làm cho đám nam sinh thiếu chút nữa phát ra tiếng sột tru.

Một đám người vây quanh Vũ Điền Khải Thái đi ăn mì, loạn thất bát tao. Cả đám ăn mì sợi trong sung sướng, chọc cho Vũ Điền Khải Thái cười rộ lên.

Thuyền Kiều Quang mặc kệ không lên tiếng, ăn xong một tô rồi tính tiền đi ra khỏi quán. Hoàng hôn buông xuống, một đám người cùng Vũ Điền Khải Thái đùa giỡn, chỉ nghe Vũ Điền Khải Thái cười duyên không ngừng, một đồng nam sinh giống như đều bị điện giật hôn mê.

Thuyền Kiều Quang rốt cuộc chịu không được, trên đường về nhà, thừa dịp mấy nam sinh khác đang tranh chấp kịch liệt xem nên để ai đưa Vũ Điền Khải Thái về nhà, xoay người một cái lôi Vũ Điền Khải Thái đang ở một bên xem kịch vui vào một hẻm nhỏ chất vấn: “Cậu rốt cuộc muốn gì? Ngày thường không bao giờ nói chuyện với người của câu lạc bộ thể thao, hôm nay tại sao lại tới?”

“Tôi muốn kết bạn với anh không được sao? Bạn của anh cũng là bạn của tôi a!”

Vũ Điền Khải Thái ngữ khí bình thản, mà Thuyền Kiều Quang nghe thấy thì chấn kinh khiếp sợ. Hần có nghe lầm không a, nó muốn kết bạn với hắn? Bọn họ không phải đang trong tình trạng đối lập sao?

Sau một hồi sau, Thuyền Kiều Quang mới lắp bắp tìm về thanh âm của chính mình.

“Cùng... tôi kết bạn? Tôi là nhà giàu mới nổi đó.” Vũ Điền Khải Thái từ trước đến nay luôn căm ghét nhà giàu mới nổi, nhà giàu mới nổi hoàn toàn không xứng với thân phận cao quý như nó a!

“Không... không được sao? Anh không muốn kết bạn với tôi sao?”

Vũ Điền Khải Thái ngẩng đầu nhìn hắn, hai mắt tràn ngập mị lực, dưới ánh trăng bao phủ, không khác gì con mèo nhỏ giương cặp mắt to tròn long lanh. Thuyền Kiều Quang bị mê hoặc đến thất điên bát đảo, nếu hiện tại có người hỏi hắn tên gì, cam đoan hắn nghĩ không ra!

Hiện tại trong đầu hắn, chỉ có hình ảnh bộ phim AV lúc trước, ảo tưởng ra Vũ Điền Khải Thái ngồi ở trên người mình hoặc nằm dưới thân mình; hắn hút đầu nhũ và đầu lưỡi của nó, làm cho nó toàn thân bốc hỏa liên tục rên rỉ gọi tên hắn.

“Quần lót của anh thật sự ba tháng chưa giặt sao?” Vũ Điền Khải Thái hiếu kỳ hỏi, ánh mắt chớp chớp nhìn xuống khó hạp của hắn.

Cái gì đó trong quần Thuyền Kiều Quang lập tức đứng thẳng, toàn thân nóng lên, lại nhìn chằm chằm đôi môi của Vũ Điền Khải Thái.

Không được, không được, bình tĩnh, phải bình tĩnh! Vũ Điền Khải Thái nhất định là có mục đích, chính mình không thể trúng kế! Hắn thà về nhà xem “tiểu Vũ Điền” để tiêu hỏa, cũng tuyệt đối không có khả năng có ý nghĩ không an phận với Vũ Điền Khải Thái!

Nó là Vũ Điền a, là tiểu nộn đầu hủ xấu tính kiêu ngạo, vừa ích kỷ lại đáng giận, là Vũ Điền Khải Thái chuyên gia mê hoặc nam nhân xung quanh mình a!

Nhưng Thuyền Kiều Quang một chút bình tĩnh cũng giữ không được, bụng dưới của hắn giống như có người đốt lửa, hơn nữa càng lúc càng lan tràn lên trên. Hắn nắm chặt bắp vai của Vũ Điền Khải Thái, mặc kệ nó, hôn trước tính sau!

Vũ Điền Khải Thái kêu nhẹ một tiếng, Thuyền Kiều Quang dùng lực kéo nó về phía mình, sau đó hôn môi nó. Vũ Điền Khải Thái không có phản kháng, còn mềm mại ôm vai hắn, hơi hơi há miệng, ý bảo hắn có thể hôn sâu.

Thuyền Kiều Quang tựa như phát điên, xâm nhập khoang miệng Vũ Điền Khải Thái, dùng đầu lưỡi xâm phạm mỗi một tấc trong miệng nó, còn hút đầu lưỡi nó, hút đến mức Vũ Điền Khải Thái rên lên, toàn bộ tấm lưng run rẩy, yếu đuối dựa vào ngực hắn. Hai tay của hắn thực không an phận mò ra phía trước chạm vào hai nhũ hồng của Vũ Điền Khải Thái.

Mặc dù mới chỉ làm một lần, hiện tại lại cách một lớp quần áo, nhưng Thuyền Kiều Quang lại nhớ rõ vị trí nhũ tiem của nó. Hắn nhấn một cái, Vũ Điền Khải Thái ngay cả chân cũng mềm nhũn. Tiếng rên rỉ khàn khàn.

Ánh mắt hắn đỏ lên xoa nhẹ một chút nhũ hồng, Vũ Điền Khải Thái dựa vào thân thể hắn, đã mềm nhuyễn vô pháp đứng lên, nhưng tay lại đi xuống, chạm đến nửa người dưới của Thuyền Kiều Quang.

Nửa người dưới của hắn thật sự sắp bạo! Vũ Điền Khải Thái nũng nịu hỏi: “Muốn tôi dùng tay sao?”

Thuyền Kiều Quang trong thời gian ngắn còn nghe không hiểu, hắn bị tính dục phủ đầu, ý nghĩ vốn dĩ trống rỗng. Bọn họ ngay tại trong hẻm vắng, chỉ có một ít ánh trăng chiếu vào. Hắn ngửa đầu cắn răng thở gấp rên rỉ, mồ hôi theo trán chảy đến cổ.

Tay Vũ Điền Khải Thái mềm mại buông hắn ra, kéo khoá quần của hắn xuống. Nó giống như hoá thân thành yêu nữ chuyên câu dẫn trai nhà lành, làm cho Thuyền Kiều Quang vô lực chống cự, chỉ còn lại khoái cảm nửa người dưới.

Tay Vũ Điền Khải Thái rất ấm, có chút do dự nâng lên trọng vật trong tay, hình như chưa từng trải qua chuyện này cho nên không biết phải làm như thế nào.

Sau đó nó âu yếm nhu lỏng, Thuyền Kiều Quang thở dốc. Thuyền Kiều Quang khẽ cắn cổ nó, hai chân nó run lên, tấm lưng nhịn không được run rẩy.

“Lực đạo như vậy được không, Thuyền Kiều Quang...”

Được? Đương nhiên được! Hắn chịu không nổi! Tay nó mềm quá nóng quá, làm cho hắn hưởng thụ đến cực điểm.

“Ta muốn bắn...” hắn vô lực nói.

Tính dục bao phủ lấy cơ thể, gương mặt Vũ Điền Khải Thái tựa như trái cà chua nhỏ đáng yêu. Tay nó vì hắn nhu lỏng, Thuyền Kiều Quang hôn bờ môi của nó, đến khi có một tia sáng xẹt qua não, hắn liền làm cho tay của Vũ Điền Khải Thái một mảng ướt át.

Chuyện này là sao đây? Hắn còn đang nằm mơ về cảnh trong phim AV sao? Bằng không Vũ Điền Khải Thái sao có thể làm loại chuyện này?

Đây là mơ, là giấc mơ siêu quỷ dị nhất của hắn!

Nhưng Vũ Điền Khải Thái mắc cỡ đỏ mặt, đem mặt giấu trong ngực hắn, lấy ra khăn tay chà lau bàn tay còn dính ướt, hoàn toàn không ngại dơ bẩn; Thuyền Kiều Quang ôm nó, nó cũng không có ý cự tuyệt.

Mẹ nó, thắt lưng của nó thật mềm thật nhỏ, nếu dùng sức nắm chặt sẽ gãy đôi! Hơn nữa làn da vừa nộn vừa co dãn, làm cho người ta khó có thể buông ra. Hắn cần một cái giường, sofa cũng được, hắn đã động dục đến mất hết lý trí rồi.

“Anh thích tôi sao? Thuyền Kiều Quang?”

“Thích!” Thuyền Kiều Quang bị không khí biếng nhác khi vừa phát tiết xong làm thả lỏng tâm tình, thốt ra cảm giác của mình.

Dự cảm không ổn, muốn đem lời nói thu hồi, Vũ Điền Khải Thái nghe câu nói thích, tựa hồ cả người run lên. Nó ngẩng đầu nhìn hắn, sắc mặt ửng đỏ, khoé mắt mang theo mị ý.

“Cái kia... tôi cũng... cũng thích...”

Thích cái gì?

Thuyền Kiều Quang thất kinh. Bọn họ sao lại giống như nam sinh với nữ sinh chơi trò tỏ tình ngu ngốc! Nếu là dưới bóng cây ở Anh Hoa học viện, nhất định sẽ có cảm giác như đang chơi trò chơi luyến ái, hết thấy đều là giả, bằng không sao lại giống trong phim thế này!

“Chuyện lần trước... lần trước là lần đầu tiên của tôi, hơn nữa bị người ta bỏ thuốc, đã quên hết cảm giác, chúng ta lần sau có thể đi khách sạn lớn, hảo hảo tắm rửa, sau đó lại... lại...”

Thuyền Kiều Quang á khẩu. Đây là giấc mộng quái quỷ gì a? Hắn sao lại mơ thấy Vũ Điền Khải Thái tỏ tình với hắn, thậm chí yêu cầu hắn đi khách sạn!

“Em thích anh, Thuyền Kiều Quang... thật ra ban đầu rất ghét anh, nhưng chưa từng có người nói những chuyện như vậy với em, em càng ngày càng để ý anh, thời gian còn lại của chúng ta rất quan trọng, cho nên em cố lấy dũng khí...” Nó giống như nói không được, mặt vẫn đỏ, ấp a ấp úng.

Đây là mơ, đây là giấc mơ kì lạ, Vũ Điền Khải Thái không có khả năng yêu cầu hắn đi khách sạn, trên đời này làm gì có chuyện tốt như vậy, nếu có chuyện tốt như vậy, nhất định là bởi vì ngày mai hắn sẽ bị sét đánh chết, cho nên ông trời thương hại hắn, mới cho hắn hôm nay được gặp chuyện tốt như vậy!

“Chúng ta lập tức đi khách sạn!”

Dù sao ngày mai sẽ chết, hôm nay hưởng thụ cho đã! Thuyền Kiều Quang kéo tay Vũ Điền Khải Thái, xuất ra thẻ tín dụng cha hắn tặng, ngồi trên xe taxi, đi thẳng đến khách sạn nổi tiếng nhất, trả tiền phòng xong sau đó đem Vũ Điền Khải Thái đặt trên giường lớn trong căn phòng dành cho tuần trăng mật.

7. Chương 7

“Ân a... Thuyền Kiều...”

Thuyền Kiều Quang vừa hôn vừa cắn đôi môi đỏ mọng của tiểu nộn đậu hủ, tinh tế nhắm nháp tư vị non mềm, nhưng hai tay xúc động muốn ấn lên nhũ tiem đáng yêu. Hắn dùng lực nhấn một cái, nhũ tiem rất nhanh đứng lên, thân thể Vũ Điền Khải Thái truyền đến một trận tê dại, khó có thể chịu được.

“Như thế nào lại... lại có cảm giác như vậy...” Vũ Điền Khải Thái khó hiểu nói nhỏ.

Chán ghét hôn môi, đó là vì nó từ nhỏ đã được yêu thích, khó tránh khỏi bị vài người hôn. Lúc đầu là muốn thử xem, nhưng hôn vài lần, Vũ Điền Khải Thái liền chán ghét kiểu hôn ẩm ướt này, cảm thấy nuốt vào nước miếng của người khác thực ghê tởm. Rất khó chấp nhận.

Nhưng nó hiện tại cùng Thuyền Kiều Quang nồng nhiệt hôn lưỡi, nuốt xuống vô số khẩu dịch của Thuyền Kiều Quang, lại không hề chán ghét. Vũ Điền Khải Thái cả người vô lực, áo sơ mi bị cởi ra chỉ còn mỗi tay trái, sau đó ngón tay Thuyền Kiều Quang vuốt ve hai điểm trước ngực nó, nơi đó như có dòng điện chạy qua, lập tức giật lên, làm nó ngâm nga liên tục.

Thân thể thật mẫn cảm! Thuyền Kiều Quang hôn tai nó, rồi hôn đến cổ, hơi thở cực nóng phun ở gần cổ tuyết trắng. Cảm giác thấp nóng này vốn dĩ làm nó vừa buồn vừa khổ sở, nhưng hiện tại nó vô thức tự nâng lên song móng, mà nơi đó đã mất mặt mà ẩm ướt vô cùng.

Nhũ tiem mướt mà của nó chỉ bị khê cắn thôi, giữa hai chân liền truyền đến từng trận tê dại, hạ bộ đứng thẳng lên, mà Thuyền Kiều Quang ngay khi vừa mới lên giường đã vô cùng cứng rắn.

“Thuyền Kiều, chậm một chút, lần trước cách ngày sau rất đau...” Lần trước thật sự làm nó không thoải mái, nhưng lúc ấy nó cùng Thuyền Kiều Quang đều bị *** làm cho mê muội còn có thể quan tâm đến chuyện gì nữa.

Thuyền Kiều Quang xem qua mấy bộ phim AV, lần này biết rõ nam sinh trong lúc đó phải làm như thế nào. Hắn mồ hôi đầy người gặt đầu, lấy thuốc bôi trơn vừa mới mua, đổ ra một lượng lớn lên đầu ngón tay, vặn bung đầu Vũ Điền Khải Thái, ở tại bộ vị vô cùng non mềm nhẹ nhàng đi vào.

Thuốc bôi trơn giúp cho nơi đó trở nên càng mềm mại, mới đưa vào một đầu ngón tay, hai chân Vũ Điền Khải Thái liền run lên, không nghĩ tới cảm giác lại quá tiêu hồn.

“Cảm giác bên trong kì quái...”

“Khải Thái, thật đáng yêu! Bên trong thật nóng ẩm, chỉ dùng ngón tay đi vào, anh liền kích động muốn bắn...”

Thuyền Kiều Quang nhiệt tình thổ lộ, Vũ Điền Khải Thái ngại ngùng, bên trong càng kẹp chặt hơn. Thuyền Kiều Quang di chuyển ngón tay, ý đồ làm cho bên trong mềm mại hơn nữa.

Thuyền Kiều Quang trực tiếp kêu tên của nó, Vũ Điền Khải Thái cũng đỏ mặt gọi tên hắn.

“Quang, muốn em... muốn em dùng tay giúp anh không?”

“Không cần, anh sẽ cho em hưởng thụ!”

Ngón tay rút ra, trực tiếp tiến vào. Vũ Điền Khải Thái cắn áo gối, đằng trước chảy ra càng nhiều mật dịch, khoé mắt ướt át khẽ gọi: “Không được, không được! Nơi đó rất kích thích..”

“Chính là nơi này sao? Khải Thái?”

Thuyền Kiều Quang trở thành sắc lang, đem nam căn to lớn sát nhập, càng lúc càng sâu. Lúc trước đã có chuẩn bị, Vũ Điền Khải Thái chỉ cảm thấy bụng dưới thắt chặt, không có quá đau.

Đến khi Thuyền Kiều Quang tiến vào nơi sâu nhất, thắt lưng của nó đã vô lực, nằm úp sấp trên giường.

“Quang, nóng quá, lớn quá... làm ơn, chậm một chút...”

“Thật tuyệt... Khải Thái, anh chịu không nổi! Có thể sâu hơn không?”

“Ngô a a! Nơi đó... không được. Quá nhanh...”

“Khải Thái, Khải Thái! Thật thoải mái, bên trong em thật thoải mái, thật mềm thật nộn, thật nóng quá...”

“Nha a a...”

“Ngô ân...”

Thuyền Kiều Quang thô suyển, cảm giác trái tim đập nhanh vô cùng, sắp chống đỡ không nổi, nhất là Vũ Điền Khải Thái cả người trần trụi tuyết trắng, ở trước mắt hắn bao phủ một tầng ửng đỏ, mà tiếng rên rỉ nhẹ truyền vào trong lỗ tai, quả thực kích thích vô cùng.

Hắn dùng lực nâng lên song môn của Vũ Điền Khải Thái, bàn tay giống như sắp bị làn da non mềm như trẻ con của nó làm rụng. Thuyền Kiều Quang động thân một cái, lần thứ hai đỉnh nhập nơi sâu nhất, lập tức nghe thấy Vũ Điền Khải Thái rên rỉ cầu xin tha thứ.

“Quang, quá kịch liệt...”

“Rất thoải mái đúng không?” Thuyền Kiều Quang thật sự thoải mái muốn chết! Thoải mái đến nỗi hắn cảm thấy cho dù ngày mai có chết cũng không sao.

Hắn rút ra, lại đỉnh nhập vào nơi sâu nhất. Vũ Điền Khải Thái phía trước chảy ra mật thủy, bàn tay to lớn của hắn nhịn không được mềm nhẹ cầm, vì nó cao thấp nhu lộng.

Thuyền Kiều Quang nhân sinh mười mấy năm qua, cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới, chính mình lại muốn chạm vào một cây của nam nhân, còn ma sát đến say mê, bị Vũ Điền Khải Thái tuyệt đỉnh nam sắc làm thần trí hôn mê.

“Nha a a! Quang...” Trước sau đều bị đùa bỡn, Vũ Điền Khải Thái kêu lên mỉa mai.

Bên trong nó nội bích ẩm ướt bắt đầu co thắt, phía trước đạt đến cao trào. Thuyền Kiều Quang bị kẹp chặt, sáng khoái đến cả người run rẩy, ngửa đầu thô thanh gầm lên, mồ hôi bao phủ toàn bộ khuôn mặt mang phong vị nam nhân, hơn nữa mỗi một giọt rơi xuống còn dừng lại trên thân thể tuyết trắng vừa đạt đến cao trào của Vũ Điền Khải Thái.

Mồ hôi rơi xuống, da thịt mẫn cảm dường như không chịu nổi kích thích này, Vũ Điền Khải Thái phía trước bắn ra mật thủy, từng đợt bắn ra, giống như đang ở đỉnh điểm của cao trào, không có cách nào tiêu tán.

Thuyền Kiều Quang vẫn rút ra rồi thẳng tiến. Cái kia của hắn trướng lên thật khó chịu, chỉ là bị nội bích đè ép cũng khiến cho sau lưng hắn đổ đầy mồ hôi.

“Quang, rất, rất khó chịu, giống như sắp chết...”

Vào giai đoạn cao trào, Vũ Điền Khải Thái tiếng kêu như muốn khóc, Thuyền Kiều Quang đâm vào càng ngày càng mạnh, càng ngày càng sâu. Hắn cũng sắp đến.

“Ngô a, Khải Thái...”

Đẩy một cái cuối cùng, hắn gọi tên Khải Thái, đem dịch thể cực nóng bắn vào trong cơ thể nó.

Thuyền Kiều Quang nằm sấp lên người Vũ Điền Khải Thái. Lại sợ mình làm đau nó, lập tức đem thân thể dời sang một chút. Vũ Điền Khải Thái còn thất thần vì cao trào, hắn lập tức ôm chặt lấy nó, hôn nhẹ gương mặt vì sung sướng mà tràn ngập nước mắt, cũng gạt nhẹ mồ hôi trên mặt nó.

Khải Thái thật đáng yêu, thật tuyệt vời, hơn nữa Khải Thái vừa rồi còn ở trong lòng ngực hắn, tùy ý hắn ôm và làm tình.

“Ngô ân... Quang...”

Khải Thái dần dần thanh tỉnh, môi đỏ mọng như son. Hai mắt nó còn mơ hồ, cánh tay đã vô thức tìm kiếm, ôm thân thể nam nhân cường tráng bên cạnh, tựa như người bên cạnh luôn cho nó vô hạn an tâm.

Vừa rồi không chỉ là thoải mái! Nó từ mặt sau đạt đến cao trào, Thuyền Kiều Quang vừa tiến đến, nó liền có cảm giác. Vũ Điền Khải Thái hoàn toàn không có kinh nghiệm cũng biết loại sự tình này rất ít phát sinh, nó và Thuyền Kiều Quang kỳ thật thân thể vô cùng hoà hợp.

Nhất định bởi vì thời gian của Thuyền Kiều Quang không còn nhiều, cho nên nó liều mạng muốn cùng hắn hoà hợp thân thể mới có loại cảm giác này đi.

“Khải Thái, thật xin lỗi, bởi vì em thật sự rất đáng yêu, anh đã không còn biết mình đang làm gì nữa, chỉ biết nơi đó vừa mềm mại lại co dãn, làm cho anh chỉ muốn em...”

“Quang...”

Vũ Điền Khải Thái đỏ mặt đáng yêu đến bạo, Thuyền Kiều Quang mê mẩn, ý nghĩ choáng váng. Muốn... làm lại một lần! Hắn nhẹ giọng ở bên người Vũ Điền Khải Thái nói nhỏ: “Chuyện kia... Khải Thái, nếu không quá đau. Muốn hay không lại một lần nữa?”

Vũ Điền Khải Thái liều mạng lắc đầu “Không được, anh phải nghỉ ngơi nhiều. Anh có mệt không, Quang, em lấy nước uống cho anh được không?”

“Nước uống? Đúng là có chút khát, nhưng anh tự đi lấy được rồi...”

Còn chưa nói xong, Vũ Điền Khải Thái đã đi xuống giường giúp hắn lấy nước ấm, còn săn sóc uy hắn chậm rãi uống. Thuyền Kiều Quang cảm động muốn chết, có lẽ Vũ Điền Khải Thái không phải là tự cao tự đại, khó hầu hạ như hắn tưởng tượng, có lẽ ôn nhu chăm sóc như thế này mới là con người thật của nó.

Oa, nửa người dưới của hắn hoàn toàn không biết tiết tháo đứng lên!

“Khải Thái, không được, thật sự không được, chúng ta làm một lần nữa đi! Anh thật kích động, nắn nỉ em đó, làm một lần nữa thôi!”

“Thân thể anh chịu được sao?” Vũ Điền Khải Thái vẻ mặt lo lắng.

Chịu đựng được sao? Đừng đùa! Làm năm lần cũng không thành vấn đề! Hấn hiện tại siêu kích động, hơn nữa nếu Vũ Điền Khải Thái thật sự nguyện ý cho hấn làm năm lần, hấn nhất định sẽ hạnh phúc đến cực điểm!

Thuyền Kiều Quang hôn một cái coi như trả lời, sau đó đem Vũ Điền Khải Thái đặt dưới thân, hai người lại bắt đầu giao triền, mà Vũ Điền Khải Thái thân thể tuyệt vời làm hấn muốn dừng cũng không được.

—xXx—

Bọn họ không chỉ có làm tình mà thôi, còn dắt tay nhau đi công viên Disneyland chơi, cùng nhau đi dạo phố. Những việc tình nhân nên làm, bọn họ đều làm.

Đương nhiên làm tình, cũng là cùng nhau. Bất quá Vũ Điền Khải Thái trong lúc kết giao thường không nguyện ý cùng hấn làm tình, hình như cho rằng như vậy sẽ thương tổn thân thể Thuyền Kiều Quang.

Hôm nay tan học hai người đến Tân Túc dạo phố, Thuyền Kiều Quang nhin không được hỏi: “Khải Thái, anh hỏi chuyện này được không?”

“Chuyện gì?”

“Em lúc trước sao lại cùng tên học trưởng kia vào trong mật thất? Chẳng lẽ em không biết như vậy rất nguy hiểm sao? Hay là em muốn hít ma túy?”

Trước kia hỏi loại chuyện này, nhất định sẽ làm Vũ Điền Khải Thái giận tím mặt, sau đó hai người trực tiếp mắng chửi nhau. Nhưng lần này Thuyền Kiều Quang chất vấn, Vũ Điền Khải Thái nội tâm trào dâng cảm giác ngọt ngào. Loại cảm giác này càng ngày càng thường phát sinh, nó biết Thuyền Kiều Quang vô cùng quan tâm nó, cũng vô cùng tức giận nó làm chuyện đó. Chỉ có Thuyền Kiều Quang sẽ không lấy lòng nó, ngược lại chỉ ra chỗ sai của nó, cũng chỉ có hấn dám trách mắng nó, hơn nữa nói chuyện rất khó nghe, nhưng nó có thể cảm giác trong lời nói khó nghe đó của Thuyền Kiều Quang là tràn ngập tình yêu sâu đậm.

“Mấy ngày đó em bị anh làm cho tâm tình không tốt lắm, học trưởng kia lời ngon tiếng ngọt, nói muốn dẫn em đi pub chơi, em thấy phiền muộn nên đi thử, sau đó hấn ta cho em uống ly nước, em khi nào đi vào căn phòng kia, hoàn toàn không nhớ nổi.” Vũ Điền Khải Thái kể lại sự thật, làm cho Thuyền Kiều Quang tức giận phi thường.

Đầu của nó tốt cùng là có biết suy nghĩ không! Có biết như vậy có bao nhiêu nguy hiểm?

Nếu ngày đó hấn không làm theo lời Bắc Đại Lộ Đông Ti, canh chừng tên học trưởng kia, Vũ Điền Khải Thái sẽ gặp phải chuyện gì? Hấn nghĩ tới liền toàn thân không thoải mái, thậm chí nổi giận, hấn không thể chịu đựng được nếu Khải Thái gặp chuyện gì không tốt.

“Ngu ngốc! Đừng luôn làm cho mình gặp nguy hiểm, anh cũng không nhớ đã cứu em bao nhiêu lần! Em không được cùng người lạ uống đồ uống, tốt nhất đừng đi một mình, còn có nói chuyện phải ôn hoà, tránh chọc giận người khác. Anh không có nhiều thời gian, không phải lúc nào cũng cứu được em!”

Thuyền Kiều Quang la lên một chút, Vũ Điền Khải Thái lập tức trào ra nước mắt, ngực Thuyền Kiều Quang đau xót, chính mình vừa rồi quá lớn tiếng sao?

“Khải Thái, anh tính tình rất thô bạo sao?”

Vũ Điền Khải Thái lắc đầu nói: “Không, không phải, chuyện này... Anh còn sống được bao lâu?”

“Cái gì sống được bao lâu?”

Thuyền Kiều Quang hoàn toàn không hiểu gì hết, mơ hồ cực kì.

Vũ Điền Khải Thái khóc lớn: “Em biết anh luôn giả vờ bình thường nhưng anh sắp chết đúng không?”

Có đến ba mươi giây, Thuyền Kiều Quang hoàn toàn không hiểu nó đang nói cái gì.

Vũ Điền Khải Thái hai mắt mở to ngáp lệ nhìn hấn.

“Anh nói anh bị bệnh nan y, rất nghiêm trọng, có phải chỉ còn sống được ba tháng thôi đúng không? Trên TV, trên tiểu thuyết đều nói như vậy.”

“Anh bị bệnh nan y, anh nói hồi nào?” Thuyền Kiều Quang căn bản là nghe không hiểu.

“Chính là một lần ở phòng y tế.”

“Anh ở phòng y tế nói anh bị bệnh nan y?”

Trí nhớ loáng thoáng từ nơi sâu thẳm chạy tới. Có người đưa Vũ Điền Khải Thái đến phòng y tế bôi thuốc, hẳn lúc đó đã có ý nghĩ không an phận với Vũ Điền Khải Thái, trong lòng cảm thấy tuyệt vọng đến cực điểm, sau đó hẳn cứu Vũ Điền khỏi móng vuốt sói, nó tức giận hỏi hẳn có phải bị ung thư không, nếu không sao phải nằm ở phòng y tế.

Hắn hình như trả lời... trả lời là mình bị bệnh nan y.

Đúng rồi, là tại lúc đó tâm tình hắn không tốt, cảm thấy thích Vũ Điền Khải Thái là một loại bệnh nan y phiền toái nhất trên đời.

“Anh rốt cuộc còn có thể sống bao lâu?”

Thuyền Kiều Quang đen mặt. Hiện tại ngấm lại, ngày đó chính là bước ngoặt trong mối quan hệ giữa hắn với Vũ Điền Khải Thái. Vũ Điền đứng ở cổng trường chờ hắn, muốn cùng bạn bè của hắn kết bạn. Sau đó tạm biệt, hắn cùng Vũ Điền Khải Thái ở trong hẻm nhỏ ấp áp ôm ôm, Khải Thái chủ động làm hắn tưởng mình đang nằm mơ.

Sau đó bọn họ trực tiếp đi vào khách sạn, không nói hai lời liền làm. Sau, Vũ Điền Khải Thái ôn nhu săn sóc lấy nước cho hắn uống, còn hỏi hắn có mệt không...

Toàn bộ chuyện này, là bởi vì Vũ Điền Khải Thái nghĩ hắn bị bệnh nan y, thời gian không còn nhiều?

Cho nên Khải Thái mới chăm sóc hắn ôn nhu như thế, như chim nhỏ nép vào người hắn, tất cả đều là vì nghĩ hắn sắp chết, thời gian của hai người có hạn, cho nên nó mới tỏ tình với hắn?

Chờ... chờ một chút! Cũng chính là, nếu hắn giải thích mọi chuyện với Khải Thái, nói hắn không có bệnh nan y, lúc đó chỉ là thuận miệng nói, Khải Thái nhất định sẽ tức giận, cho rằng hắn lừa nó...

Cho nên hắn có thể dùng bệnh nan y làm mánh khoé lừa bịp, đem Khải Thái lừa gạt lên giường, sau đó hai người kết giao, cũng đều là do hắn khi đó thuận miệng nói bậy?

Thuyền Kiều Quang xanh mặt.

Namtử hắn đại trương phu làm việc đương nhiên phải chính trực quang minh, càng phải thẳng thắn không hèn nhát!... Chính là sao khi thẳng thắn, có phải hay không hắn và Khải Thái trở thành không quen biết? Khải Thái có thể sẽ hung hăng đấm hắn một quyền, sau đó ngang nhiên rời đi.

Nó là quý công tử, hắn là nhà giàu mới nổi, theo lý thuyết, nó ngay cả liếc cũng không thèm liếc hắn một cái; nếu hắn nói sự thật với Khải Thái, hai người không có khả năng ở cùng một chỗ.

“Quang, anh nói thật cho em biết, anh rốt cuộc có thể sống được bao lâu, anh bị mắc bệnh gì, được không? Có lẽ em có thể nói ba ba mời danh y đến...”

“Khải Thái, chuyện này để lần sau nói được không?”

Kéo dài!

Kể duy nhất hiện nay chỉ có kéo dài, càng lâu càng tốt, kéo dài tới khi hắn quyết định được sẽ giải thích như thế nào, có lẽ không cần giải thích là tốt nhất.

“Quang...”

Vũ Điền Khải Thái còn muốn hỏi lại nhưng Thuyền Kiều Quang không muốn trả lời. Hẳn cái gì cũng không thể chắc chắn, nhưng có thể chắc chắn một chuyện, Khải Thái thực sự thích tình cảm của bọn họ hiện tại, mà hắn đương nhiên cũng phi thường thích. Chỉ cần thân thể tương giao, Vũ Điền Khải Thái sẽ không còn thanh tỉnh thần trí để hỏi vấn đề liên quan đến căn bệnh nan y.

Thuyền Kiều Quang trực tiếp kéo Khải Thái đến khách sạn.

Bỏ đi quần áo của Khải Thái, khẳng cấn đầu nhũ hồng nhuận. Vũ Điền Khải Thái hơi thở dồn dập, cánh tay cũng ôm lấy cổ hắn, hai chân hơi hơi mở ra, ở giữa cặp đùi trong suốt như ngọc đã một mảnh thấp dính, mà hắn thậm chí còn chưa chạm đến hạ thể của nó.

“Khải Thái hảo đáng yêu.”

“Quang...”

Nghe được Thuyền Kiều Quang ở bên tai trầm giọng ca ngợi, Vũ Điền Khải Thái hai tay nắm chặt lấy chân bông, cái mông hơi hơi giơ lên, dán sát vào hai chân Thuyền Kiều Quang, làm cho Thuyền Kiều Quang cũng đồng dạng phát ra tiếng thở dốc thô ngăm.

Hôn đôi môi đỏ tươi của Khải Thái, trao đổi khẩu dịch lẫn nhau, Thuyền Kiều Quang lần này làm đặc biệt dồn dập, như sợ hãi ngày sự thật bị phát hiện.

Thuyền Kiều Quang không biết phải giải thích như thế nào, càng không biết một khi đã giải thích, Vũ Điền Khải Thái còn có thể ở dưới thân hắn, khuôn mặt đỏ ửng mặc hắn ôm sao?

Lừa gạt là việc làm kém cỏi nhất, nhưng thắng thắn lại là chuyện thống khổ nhất!

Dù là lựa chọn cái nào, đều làm cho Thuyền Kiều Quang khó xử. Hắn đem mặt vui vào hõm vai của Vũ Điền Khải Thái, tận tình thu vào chóp mũi nhiệt độ cùng hương khí cơ thể nó.

Đợi một thời gian nữa, chờ hắn suy nghĩ rõ ràng, lại cùng Khải Thái giải thích, ít nhất không phải là hiện tại, không cần phải ngay tại thời điểm bọn hắn vừa mới kết giao không bao lâu. Hắn muốn lúc này Khải Thái ở trong lòng ngực của hắn mềm mại dịu ngoan, được hắn bảo hộ yêu thương.

Khuôn mặt tràn ngập khí khái nam tử nhũ chặt mây. Thuyền Kiều Quang luôn luôn thẳng thắn, cũng có nam nhi anh khí lựa chọn phương thức kém cỏi nhất – trốn tránh!

8. Chương 8

Biến thái bắt được! Chính là học trưởng năm ba.

Câu lạc bộ thể thao vui mừng khôn xiết, chỉ kém không nắm lên hung thủ hung hăng xử hắn. Mọi người ở hội học sinh mở cuộc thẩm vấn, xét xử biến thái học trưởng, tra hỏi hắn vì sao lên chụp ảnh khi bọn họ đang trong trạng thái xấu hổ.

“Bởi vì các cậu rất đẹp trai, tôi mới... muốn chụp các cậu.”

Biến thái học trưởng vành mắt hồng hồng, nói ra lời khiến mọi người kinh ngạc. Cả câu lạc bộ thể thao – từ trước đến nay được xưng là “Độc nam”, cả đời cùng đẹp trai, anh tuấn cách nhau rất xa – nghe được một câu khen đẹp trai, tất cả oán hận thoáng chốc lắng xuống.

“Vậy tại sao chỉ có Thuyền Kiều Quang không bị chụp?” Mọi người hỏi ra điều hiếu kì trong lòng.

Học trưởng càng nói ra lời đáng kinh hãi, “Bởi vì Thuyền Kiều Quang rất xấu, sẽ lãng phí phim ảnh.”

Những lời này nói ra khiến thành viên câu lạc bộ thể thao tâm tình như hoa xuân, lập tức cùng tên đó xưng huynh gọi đệ, vừa nói vừa cười, thậm chí còn đồng ý yêu cầu của học trưởng, bày ra mấy tư thế buồn cười để hắn chụp được những tấm ảnh ưng ý nhất. Ai bảo bình thường tất cả mọi người đều nói Thuyền Kiều Quang đẹp hơn bọn họ? Hiện tại rốt cuộc đã có người biết nhìn mặt hàng nói bọn họ đẹp trai hơn Thuyền Kiều Quang!

Thuyền Kiều Quang không hề để bụng, hắn hiện tại cùng Vũ Điền Khải Thái ngọt ngào, người khác nhận xét cái gì hoàn toàn không quan trọng, dù sao nam nhân cũng không phải chỉ dựa vào bề ngoài.

Sự việc qua đi, học trưởng cùng câu lạc bộ thể thao thân mật đi ăn mì. Thuyền Kiều Quang nói hắn có việc không thể đi, bởi vì Vũ Điền Khải Thái đang đợi hắn.

“Quang!”

Thuyền Kiều Quang chạy đến phòng dụng cụ tìm Vũ Điền. Học sinh phần lớn đều đã ra về, phòng dụng cụ trống trơn không người qua lại, hắn ở trên môi Vũ Điền hôn một cái, dịu dàng kể lại chuyện vừa mới xảy ra.

“Tìm được học trưởng thích chụp ảnh, kết quả bọn họ đều thật cao hứng, bởi vì học trưởng nói bọn họ rất đẹp trai, cho nên mới chụp ảnh bọn họ. Mấy tên đó nghe được sung sướng muốn chết! Mà anh không bị chụp ảnh là vì anh rất xấu xí.”

Nghe được kết luận, Vũ Điền Khải Thái ôm bụng cười không ngừng, nói “Mới là lạ, Quang mới không xấu, Quang rất tuần tú!”

“Còn cười? Anh có bao nhiêu đẹp trai, nói nghe xem!” Thuyền Kiều Quang một tay sờ bụng Vũ Điền Khải Thái gãi ngứa, làm cho Vũ Điền Khải Thái cười không nói nổi, sắp nằm lăn ra sàn.

“Anh không có đẹp trai, anh siêu xấu xí, được chưa, cười hết nỗi rồi, đừng chọc nữa!” Vũ Điền Khải Thái cười không thở nổi, đã muốn quỳ trên sàn nhà.

Thuyền Kiều Quang giữ chặt chân nó, thuận thế ôm nó. Ý cười biến thành tình cảm mãnh liệt, hắn liếm đôi môi của Vũ Điền Khải Thái, càng lúc càng hôn sâu, lại như muốn khiêu khích.

“Không, không cần, Quang, sẽ bị nhìn thấy...” Vũ Điền Khải Thái hô hấp dồn dập.

“Không đâu, mọi người về hết rồi, hay là đến phòng nghỉ của đội bóng rổ.”

Kéo Vũ Điền Khải Thái bước nhanh đến phòng nghỉ câu lạc bộ bóng rổ, Thuyền Kiều Quang lần thứ hai hôn môi Khải Thái. Vũ Điền Khải Thái phát ra tiếng rên, vốn dĩ rất chán ghét kiểu hôn ướt át này, nhưng hiện tại bị Thuyền Kiều Quang hôn, làm cho nó toàn thân nóng lên, tiểu huyết phía sau cũng co rút theo.

Giống như thân thể rất muốn được nam nhân ôm, tất cả đều là bởi vì sau khi gặp Thuyền Kiều Quang mới biến thành như vậy.

“Nha a! Quang, không cần, không cần... sẽ ra đó...”

“Khải Thái thật mẫn cảm, căn nơi này cũng có cảm giác sao?”

Thuyền Kiều Quang vốn chỉ thích ngực bự, hiện tại liếm cắn nhũ tiêm bình thường của nam nhân lại cảm thấy tính dục đạt tới cực điểm. Nửa người dưới của hắn ở trong quần rất căng thẳng, có cảm giác sẽ bị hỏng.

Nút áo sơ mi của Vũ Điền Khải Thái đều bị hắn cởi ra, sau đó cắn dục đầu nhũ của nó, mỗi một lần đều nghe thấy nó phát ra tiếng thở yếu kiêu.

“Còn không phải... đều là anh làm hại, đều là anh đem cơ thể của em biến thành như vậy...”

Vũ Điền Khải Thái bất chợt oán giận, làm cho Thuyền Kiều Quang nhiệt huyết dâng trào. Đương nhiên là hắn làm hại, hắn cũng không cho phép người khác hại Vũ Điền Khải Thái như vậy! Loại oán giận này của Vũ Điền Khải Thái làm cho hắn mừng rỡ như điên, cũng làm cho hắn tự mãn.

Hắn cởi quần của Khải Thái, ngay cả quần lót cũng cởi xuống. Ngón tay thâm nhập vào tiểu cục hoa, tiểu huyết liền tham lam giữ chặt, bên trong cũng nóng ầm không ngừng.

Ngay tại trên bàn ở phòng nghỉ, hai tay của hắn nâng lên cặp mông trắng nõn của Khải Thái, thở sâu tiến nhập. Bên trong bị gắt gao bao lấy, sáng khoái khiến hắn muốn choáng váng.

“A a... Quang, nhanh quá!”

Đầu nhũ bởi vì động tác kia mà bị thô lỗ ma sát với mặt bàn. Chỉ bị Thuyền Kiều Quang tiến vào mà thôi, Vũ Điền Khải Thái cả người liền hoàn toàn hư nhược vô lực, hai tay chống đỡ không được chính mình, chỉ có thể đem mặt sườn ngã vào trên bàn rên rỉ. Thuyền Kiều Quang rút ra lại tiến vào, nơi đó phát ra âm thanh khiến người khác nghe thấy phải đỏ mặt, môi của Vũ Điền Khải Thái cũng vô pháp nhẫn nại tràn ra nước miếng, chảy tới mặt bàn.

Hình ảnh vô cùng *** loạn, nhưng Vũ Điền Khải Thái không có cách nào nhận thức, khi lần đầu cùng Thuyền Kiều Quang ở khách sạn, nó đã đạt cao trào liên tục, lúc sau thậm chí còn bị Quang tiến vào từ phía sau, phía trước liền bắn ra.

Tại sao chỉ vì mặt sau bị Quang tiến vào liền đạt cao trào? Rõ ràng là rất đau đớn mà. Nhất định là Quang đặc biệt ôn nhu, luôn cẩn thận dùng tay mát xa, đến khi nó có thể chịu đựng được mới tiến vào cho nên tuyệt không đau đớn, chỉ có tê dại.

Thuyền Kiều Quang lúc này cũng phi thường sẵn sàng, có lẽ nó từng đề cập qua lần đầu hai người làm chuyện đó, ngày hôm sau nó đau không chịu nổi, cho nên Quang mới ghi tạc trong lòng.

“Khải Thái, thật ướt thật nhuyễn, chặt chẽ giữ lấy anh...”

Nửa người dưới càng đâm sâu càng mạnh, Thuyền Kiều Quang trườn sát cực độ kịch liệt. Tình ái gần đây, Thuyền Kiều Quang luôn yêu cầu rất nhiều, Vũ Điền Khải Thái cảm thấy khối thân thể này giống như chỉ cần chạm vào Thuyền Kiều Quang nhiệt độ sẽ tăng cao, sau đó hậu huyệt trở nên thấp dính, chỉ vì nương theo sự cuồng tiến mạnh bạo của Quang.

“A a... Quang...”

Thuyền Kiều Quang lại động thân một cái, đâm vào nơi sâu nhất. Vũ Điền Khải Thái ngửa đầu kêu lên sung sướng, đầu nhũ do ma sát trở nên hơi đau, bộ vị thấp dính vì mồ hôi cùng dịch thể, vang lên tiếng nước nan kham.

Thuyền Kiều Quang gầm nhẹ một tiếng, Vũ Điền Khải Thái ở trên mặt bàn tiết ra, cuộc giao hoan chấm dứt.

“Đáng ghét, đáng ghét, ghét nhất luôn, Quang là đồ động dục lung tung.”

Bởi vì dịch thể của mình làm cái bàn trở nên thấp dính, Vũ Điền Khải Thái cảm thấy thẹn thùng muốn chết.

Tay chân nó như nhũn ra – chuyện bị Thuyền Kiều Quang làm cho tay chân nhũn ra như thế này mấy ngày gần đây thường xảy ra. Thuyền Kiều Quang hiện tại rất ít cùng nó nói chuyện, luôn lập tức tiến vào tình ái triền miên làm cho nó hoài nghi Thuyền Kiều Quang có phải hay không chỉ thích thân thể của nó mà thôi.

“Ai bảo Khải Thái quá đáng yêu, làm anh muốn ngay lập tức ngắt đi.”

Thuyền Kiều Quang bế nó đặt trên ghế, cầm lấy khăn lau, xoa sạch vết bẩn trên mặt bàn. Vũ Điền Khải Thái xấu hổ không dám nhìn cảnh đó, giống như còn nhìn thấy được chính mình nằm úp sấp trên mặt bàn, bị Thuyền Kiều Quang yêu khiến rên rỉ liên tục, vận vẹo thắt lưng *** loạn vô cùng.

“Anh căn bản là sắc ma, đại sắc lang!” Cầm lấy hộp giấy, Vũ Điền Khải Thái bắt đầu nổi lên tính tình thiếu gia, ném vào đầu Thuyền Kiều Quang. Lúc trước còn lo lắng bệnh tình của Thuyền Kiều Quang, hiện tại bởi vì quá mức tức giận, tính tình thiếu gia rốt cuộc nhện không được.

“Rất đau a! Em không phải vừa rồi cũng rất cao hứng sao?” Thuyền Kiều Quang bị đáng đau, xoay người, không cao hứng nổi nhỏ giọng nói.

“Anh nói cái gì? Hỗn đản sắc ma, nơi này đáng thẹn ẩm ướt, thật là khó chịu.”

Vũ Điền Khải Thái dùng giấy vệ sinh lau chà giữa song móng. Thuyền Kiều Quang nuốt nước miếng tới gần, hạ thân sưng lên. Vũ Điền Khải Thái còn chưa kịp mắng hấn, hấn bắt lấy hai chân nó, ngón tay phải đâm vào, bên trong còn lưu lại chất lỏng sau cuộc giao hoan vừa rồi, lập tức khiến Vũ Điền Khải Thái muốn cầm muốn giơ lên hai chân.

“Quang, không được, không được, vừa rồi đã làm!”

Thuyền Kiều Quang hôn vào đôi môi của Vũ Điền Khải Thái đang muốn nói ra lời cự tuyệt, thêm một ngón tay nữa giảo động, quả nhiên lập tức nghe Khải Thái rên rỉ, cảm giác bên trong nó ngọt ngào mấp máy.

Bọn họ lại làm thêm một lần. Sau khi làm xong, Vũ Điền Khải Thái cơ hồ không thể đi lại, tức giận mắng Thuyền Kiều Quang. Thuyền Kiều Quang đành phải công nó về, mỗi bước đi, Khải Thái liền gõ đầu hấn một cái.

“Anh căn bản là sắc lang, giống như chính là... chính là...”

“Chính là như thế nào?” Chịu đựng bị đánh hơi đau, Thuyền Kiều Quang quay lại hỏi.

Vũ Điền Khải Thái lời vừa đến miệng cũng không nói ra, nó xoay mặt sang một bên, trong lòng có cảm giác bi thương.

Giống như Thuyền Kiều Quang chỉ muốn thân thể nó mà thôi.

Hắn đã lâu không có nói thích nó, cũng thật lâu chưa cùng nó ra ngoài chơi, hai người gặp mặt, hầu như chỉ có làm tình. Có phải hay không Thuyền Kiều Quang nhìn thấy nó, chỉ muốn làm tình mà thôi? Cũng giống như những nam nhân khác, mơ ước thân thể nó như nữ sinh non mềm tuyết trắng.

“Quang, anh thích em không?”

Thuyền Kiều Quang mặt mày nhăn lại, không phải vấn đề này chứ. Rõ ràng hai người vừa mới khoái hoạt giao hoan, Thuyền Kiều Quang lại trầm mặc. Mà ánh trăng chiếu vào sự trầm mặc của hắn, làm cho Vũ Điền Khải Thái trong lòng bi thương.

“Đừng hỏi ngốc!”

Cuối cùng Thuyền Kiều Quang đưa ra đáp án cũng chẳng phải đáp án, không thích, cũng không nói không thích. Đó là một đáp án vô cùng giảo hoạt, cũng là câu trả lời khiến người ta cực độ bất an.

—xXx—

“Phốc, oa ha ha ha...” Thành viên câu lạc bộ bóng chày nhin không nổi phụt cười.

“Vũ Điền, thật sự khôi hài, thật sự rất khôi hài!” Đội trưởng câu lạc bộ tennis ôm bụng cười điên cuồng.

“Không thể tưởng được cậu không chỉ có bộ dạng đáng yêu mà còn rất khôi hài!” Đội trưởng đội bóng đá lấy tay chỉ nó, cười sắp rớt răng.

Mặt khác trong câu lạc bộ thể thao có người đã muốn lăn ra đất mà cười, nhất là đội trưởng câu lạc bộ đô vật, thoát nhin như là bốn chân bò trên đất.

“Làm ơn đi, Thuyền Kiều Quang sinh bệnh?”

“Tôi tin tưởng cho dù bộ toàn bộ nhân loại chết sạch do ôn dịch, Thuyền Kiều Quang cũng sẽ không bị bệnh. Tên kia căn bản là nhà giàu mới nổi không thể khuất phục, lúc trước mấy quý công tử tìm cậu ta gây chuyện, cậu ta liếc một cái khiến đồng tiểu nhân làm người khác chán ghét đó tề ra quần.”

“Cái gì? Một tháng trước cậu ta nằm cả ngày trong phòng y tế? Chỉ là cảm mạo thôi, nhất định là muốn cúp tiết cho nên mới không chịu vào lớp, ở đó nghỉ ngơi nhàn hạ.”

“Huống hồ kì kiểm tra sức khỏe lần trước, tôi còn xem qua giấy khám của cậu ta, toàn bộ đều bình thường, ngay cả nữ y tá kiểm tra cũng vì thể trạng của cậu ta mà chảy nước miếng.”

“Đúng đó, cậu ta vô cùng bình thường. Hồi trước khi tôi đến tiệm băng đĩa thuê phim. Còn nhìn thấy Thuyền Kiều Quang mua một đồng phim AV về ngực bự. Cậu ta còn mặc đồng phục đi thuê nữa chứ, một đồng luôn, nhân viên cửa hàng còn tưởng đó là đại biến thái, cậu ta căn bản là cuồng ngực bự.”

“Bất quá cậu ta cũng thật dũng cảm, mặc đồng phục đi thuê, tôi làm không nổi.”

“Chờ một chút, nói đến Thuyền Kiều Quang tôi mới nhớ, tên kia nào có thuê AV ngực bự, cậu ta thuê hình như là đồng tính luyến ái hay sao đó? Hơn nữa diễn viên...” thành viên đội bóng chày nhớ lại cảnh tượng mà mình đã gặp, “Diễn viên kia cực kì giống Vũ Điền.”

“Vũ Điền, cậu phải cẩn thận, Thuyền Kiều Quang rất biến thái, nói không chừng sẽ đem tình tiết AV sử dụng trên người cậu. Cậu ta cực kì mê nam chính kia, lần trước còn đứng ngắm áp-phích mới lâu ời là lâu, thật sự mất mặt muốn chết.”

Nói đến AV, nam sinh chính thức bước vào thời kì trưởng thành bắt đầu ngửi một lời ta một câu thảo luận. Vũ Điền Khải Thái sắc mặt càng ngày càng xanh, về sau hoàn toàn suy sụp.

Không ai biết bọn họ đang kết giao, mà bọn họ thời gian kết giao cũng vô cùng ngắn. Hai người khi bắt đầu kết giao, còn có quan hệ tình nhân, gần đây trừ bỏ quan hệ làm tình, cái gì cũng không có.

Nó sau khi tan học, chờ Thuyền Kiều Quang kết thúc hoạt động câu lạc bộ, hẹn hắn ở cửa.

“Khải Thái, thực xin lỗi, hôm nay có việc, ra hơi trễ.” Thuyền Kiều Quang thay quần áo, vẽ mặt tiêu sái đến chỗ nó.

“Anh ở trong bệnh viện nào khám bệnh? Anh khám khoa gì? Là bác sĩ nào chẩn đoán?” Vũ Điền đưa ra hàng loạt câu hỏi như nã đạn.

Sắc mặt Thuyền Kiều Quang lập tức trùng xuống. Hắn không thể trả lời, bởi vì hắn không có đáp án.

Trầm mặc, đại biểu chính nói dối!

Vũ Điền Khải Thái cho hắn một cái tát. “Anh luôn gạt tôi! Thứ này, tôi vừa rồi đi mua, anh thích nam diễn viên này đúng không?”

Vũ Điền đem bốn, năm đĩa AV ném vào mặt hắn. Nó vừa rồi đã xem qua DVD này, người ở bên trong thật sự có điểm giống nó, Thuyền Kiều Quang căn bản là lấy nó để phát tiết tính dục!

“Khải Thái, em nghe anh giải thích...” Dự cảm bất an gần đây, rốt cuộc vào thời khắc này bùng nổ.

“Giải thích cái gì? Giải thích anh căn bản không bị bệnh, lừa tôi lên giường để sử dụng? Anh là đồ hạ lưu, đồ nhà giàu mới nổi không có nhân phẩm, tôi sao có thể cùng với kẻ lừa đảo như vậy ở chung một chỗ! Anh tên hỗn đản này, tôi cả đời cũng sẽ không tha thứ cho anh!”

Câu “nhà giàu mới nổi” đâm vào tâm can Thuyền Kiều Quang. Nhà giàu mới nổi thì sao? Quý công tử bọn họ trừ bỏ có tiền có thế, may mắn sinh ra trong một gia đình có tiền thì có năng lực gì vượt trội hơn hắn? Hội trưởng Bắc Đại Lộ Đông Ti coi trọng hắn là bởi vì năng lực thực sự của hắn!

Hắn vì cái gì luôn phải chấp nhận loại ánh mắt xem thường này của nó? Tự như chỉ cần là nhà giàu mới nổi, sẽ không xứng ở bên cạnh nó, không xứng cùng nó kết giao.

Hắn cả người đầy hỏa, tức giận run rẩy cả người, bộ mặt vặn vẹo. Từ khi bắt đầu kết giao – không, hắn là nên nói, từ khi hắn bắt đầu chú ý Vũ Điền Khải Thái, Vũ Điền Khải Thái cũng chưa từng có một lần nhìn hắn bằng con mắt bình đẳng.

Hai người ngay từ đầu đã bị đối phương hấp dẫn nhưng vì cái gì mà không tiến thêm một bước, tất cả bởi vì Vũ Điền Khải Thái ghét bỏ hắn là nhà giàu mới nổi, cho đến khi nghĩ hắn sắp chết, hai người mới cùng nhau một chỗ.

“Đúng, tôi là nhà giàu mới nổi, cậu khinh thường tôi, khinh thường cùng một chỗ với tôi, ngay cả kết giao cũng lén lút, phải chờ tới khi toàn bộ học sinh ra về hết mới có thể gặp mặt; cho dù đi hẹn hò, cũng phải chọn địa điểm hẻo lánh, thời gian đặc biệt, bộ dáng buồn cười sợ người khác thấy tôi với cậu ở cùng một chỗ!”

Gương mặt Vũ Điền Khải Thái đỏ lên. Nó là quý công tử tinh anh, không nói tới người trong trường thăm mền nó, ngay cả ngoài trường cũng có một đồng người chặn đường nó để tỏ tình. Nó cả đời cũng vô pháp tưởng tượng nó sẽ cùng nhà giàu mới nổi thấp kém cùng nhau xuất hiện, còn không phải đều là nhà giàu mới nổi lừa gạt nó, nó mới có thể làm ra việc ngu ngốc nhất từ lúc chào đời cho tới nay, lựa chọn ngu ngốc nhất!

“Anh sao không nghĩ xem vì cái gì tôi phải lén lút? Đó là bởi vì anh không xứng với tôi! Nếu không bị anh lừa gạt, nghe nói anh sắp chết, tôi làm sao có thể...”

Thuyền Kiều Quang mặt hiện lên hung quang. Tim của hắn như bị tứ phân ngũ liệt, nhưng hoàn toàn không có biểu hiện ra bên ngoài. Không cần phải... làm cho Vũ Điền biết những lời này có bao nhiêu tổn thương tim hắn, bởi vì quá mức thương tâm, hắn bắt đầu châm chọc đoạn tình cảm lưu luyến giữa mình cùng Khải Thái.

“Cậu nói cậu làm sao có thể theo tôi kết giao, như chúng ta cũng có thể coi là kết giao sao? Che che giấu giấu, ngay cả câu lạc bộ thể thao là hảo bằng hữu, cũng không thể nói với bọn họ tôi đang kết giao! Kia căn bản không phải kết giao, chúng ta chỉ là bạn tình mà thôi!”

“Ai làm bạn tình với anh, không biết xấu hổ!” Vũ Điền Khải Thái mặt đỏ lên tức giận đùng đùng. Thuyền Kiều Quang sao dám nói như vậy! “Anh căn bản là lấy tôi để phát tiết dục vọng! Anh thích cái thứ nam

diễn viên rác rưởi hạ lưu kia, cái thứ chỉ cần người ta đưa tiền là có thể thượng, có thể chụp.”

Thuyền Kiều Quang rống giận: “Tôi thích thế thì sao! Cậu quản được sao? Dù sao cũng là tôi không xứng với cậu còn gì? Mà trước khi nói người khác, nhìn lại chính mình đi! Cậu không phải cũng thích làm tình với nam sinh sao? Mỗi lần tôi cắm vào, cậu liền đạt cao trào, người bình thường sẽ không bao giờ như vậy! Cậu thể chất vốn cũng rất *** đẳng, nói không chừng mấy lần trước tôi cứu cậu, vốn dĩ là cậu cũng muốn bị mấy nam nhân đó cưỡng bạo!” Hắn càng nói càng khó nghe, “Thực xin lỗi, tôi không nên cản trở chuyện tốt của cậu!”

Vũ Điền Khải Thái vừa xấu hổ vừa giận dữ, tức giận đến nỗi thiếu chút nữa khóc lên. Hắn có thể nào nói nó như vậy? Nó mẫn cảm, đó là bởi vì đối tượng là Thuyền Kiều Quang! Vũ Điền Khải Thái chửi ầm lên, đến độ hai người hoàn toàn trở mặt.

“Hạ lưu! Đồ nhà giàu mới nổi hạ đẳng mới có thể nói chuyện hạ lưu như vậy!”

Nó hung hăng một quyền hướng Thuyền Kiều Quang khiến Thuyền Kiều Quang bất ngờ, liên tiếp thêm mấy đấm vừa độc vừa mạnh. Thuyền Kiều Quang giơ lên nắm tay, nguyên bản muốn đánh trả, nhưng nhìn thấy hốc mắt Vũ Điền Khải Thái hàm chứa lệ, thế nào cũng không xuống tay nổi.

Là hắn tự mình nói với Vũ Điền hắn bị bệnh nan y. Vũ Điền thật sự có quyền nói hắn lừa nó, dù cho là sai lầm khi thuận miệng nói, nhưng hắn thế nào lại nói Vũ Điền khó nghe như vậy, chính mình thật sự tức giận nói không lựa lời.

Đánh mệt, Vũ Điền Khải Thái tặng hắn một cước thật mạnh, sau đó khóc chạy đi. Thuyền Kiều Quang đứng ngốc tại chỗ, thanh âm nhỏ vang lên “tích táp”, hắn thay đổi sắc mặt, chính mình bị Vũ Điền đánh chảy máu mũi.

Hắn ra sức lau đi, không cảm giác được thân thể đau đớn, chỉ cảm thấy ngực truyền đến thanh âm thực tĩnh mạch, còn có câu nói hắn là “nhà giàu mới nổi” ở trong đầu không ngừng hò hét.

Giống như trừ bỏ thân phận bên ngoài, Thuyền Kiều Quang hắn sẽ chẳng có cái gì ưu điểm cùng đặc sắc, câu “nhà giàu mới nổi” có thể mài sát hết thảy của hắn.

—xXx—

“Uy, Quang Tử, cậu làm gì đó? Bộ đáng không muốn sống chỉ muốn chết, nữ sinh tỏ tình với cậu đó, người ta là nữ sinh siêu xinh đẹp đó.” Bắc Đại Lộ Đông Ti khi đang rời văn phòng hội học sinh chọc ghẹo hắn, không đợi hắn trả lời liền bước vào phòng học trước.

Nữ sinh kia sáng sớm đợi ở trước cổng trường, không biết có bao nhiêu người đi qua nhìn thấy nàng tỏ tình với hắn, ngay cả Bắc Đại Lộ Đông Ti cũng biết.

Hắn cùng Vũ Điền Khải Thái cãi nhau lần đó đã qua bao lâu, Thuyền Kiều Quang không thể nhớ rõ. Sau lần trở mặt đó, bọn họ chính thức chia tay. Vũ Điền Khải Thái mỗi khi gặp hắn, cả nhìn cũng không nhìn một cái, hắn đương nhiên bức chính mình nhìn thẳng phía trước, tuyệt đối không được nhìn nó.

Hắn là nam tử hán rộng lượng! Chỉ cần qua một cửa này, hắn hẳn là có thể lại hồi phục cùng nữ giới kết giao. Thuyền Kiều Quang vẫn luôn hoài nghi tính hướng của mình không phải là thích nam sinh, lúc trước hắn từng cùng Bắc Đại Lộ Đông Ti hôn môi, kết quả buồn nôn muốn chết, còn chút nữa liền muốn tránh xa chỗ Bắc Đại Lộ Đông Ti cùng thanh mai trúc mã Sâm Viên Chính Nhân của y tình cảm dâng trào. Xem ra hắn thật sự là không thích nam sinh, chính là bị tiểu nộn đầu hủ kia mê hoặc mà thôi.

Tan học, Thuyền Kiều Quang một đường hướng phòng học của mình đi tới, chuyện hắn được nữ sinh thông báo đã truyền khắp câu lạc bộ thể thao, đám “Độc nam” chặn hắn giữa đường.

“Thuyền Kiều Quang, đừng tưởng rằng đẹp trai hơn chúng ta một chút thì liền làm cao!” Đội trưởng câu lạc bộ tennis rống giận, còn làm vẻ muốn đấm hắn.

“Nữ sinh tỏ tình thì như thế nào? Dù sao sớm hay muộn nàng cũng sẽ chia tay cậu thôi!” Đội trưởng câu lạc bộ quyền anh không chỉ nguyên rửa trong lời nói, trong ánh mắt cũng tràn ngập nỗi hận.

“Nữ sinh kia gầy như vậy, thoát nhìn giống như dân chạy nạn! Là người thì phải đầy đặn, đầy đặn vạn tuế!” Thành viên câu lạc bộ đồ vật chịu đả kích lớn nói năng lộn xộn.

Đội trưởng đội bóng đá vốn cũng định nói mấy lời ngoan độc, đột nhiên hốc mắt mang lệ:

“Mẹ nó, hoa khôi của trường Tôn Nữ Linh Lan tỏ tình với cậu? Tôi rất cuộc kém cậu chỗ nào? Vì cái gì không tìm tôi ngỏ lời...”

“Ô a a, là ngực bự, nàng là ngực bự rồi! Nàng nhất định phải cỡ F! Nàng siêu đáng yêu, Thuyền Kiều Quang cậu là đồ biến thái thích xem AV, căn bản là không xứng với nàng!” Thành viên câu lạc bộ bóng chày hô thiên oán địa.

“Sau khi kết giao, buổi tối tới nhà nàng, hẳn nhất định sẽ đem ma thủ đến gần ngực nàng, bắt đầu sờ mó ngực cỡ F của nàng... Thuyền Kiều Quang, cầm thú, cậu căn bản là cầm thú!” Thành viên câu lạc bộ golf cũng khóc. Nếu nói người khác là cầm thú, chính hắn ảo tưởng nội dung vở kịch, xem ra còn cầm thú hơn.

“Mấy cậu đủ chưa? Chỉ là một người đến tỏ tình mà thôi, làm như toàn bộ nữ sinh trên thế giới ngỏ lời với tôi vậy.” Thuyền Kiều Quang chịu không nổi bọn họ.

Còn chưa nói xong, nữ quản lí câu lạc bộ tennis đến bên cạnh, nhẹ giọng nói với Thuyền Kiều Quang: “Học trưởng, xin hỏi anh có rảnh không?”

Mọi người trong câu lạc bộ thể thao căng mắt nhìn.

Mà đây chẳng qua là sự khởi đầu mà thôi. Buổi chiều, lời tỏ tình lúc tan học theo nhau đến, tử đựng đồ của Thuyền Kiều Quang chất đầy thư tình. Những nữ sinh này đều là đang mơ mộng thôi, bởi vì Thuyền Kiều Quang thoát nhìn rất có nam tử khí khái, không giống như người thích nói lời yêu thương, các nàng sợ chính mình bị cự tuyệt, bởi vậy đều không dám thổ lộ. Nhưng hôm nay Tôn Nữ Linh Lan tỏ tình trước tiên, nữ sinh Anh Hoa học viện sao có thể cho phép nữ sinh ma giáo kia đem Thuyền Kiều Quang cướp đi! Cho nên toàn bộ nữ sinh phải tỏ tình bằng bất cứ giá nào!

“Không, không có thiên lý, không có thiên lý mà!” Câu lạc bộ thể thao không có nữ sinh yêu khóc thành một đồng, còn một bên hô không có thiên lý.

“Mỗi người đều có bộ ngực thật lớn, nhất là học tỷ khoa lý, bộ ngực của nàng đẹp nhất.”

“Vì cái gì quản lí câu lạc bộ không ngỏ lời với tôi, chỉ ngỏ lời với cậu? Nàng nhất định không biết bộ mặt cầm thú thực sự của cậu rồi.”

“Học muội câu lạc bộ của tôi cũng vậy! Rõ ràng bình thường tôi chiều cổ nàng như vậy, nàng vì sao lại thích cậu?”

Một đám hò hét làm Thuyền Kiều Quang phiền muốn chết, hắn khó chịu ai oán nói: “Làm ơn đi, mấy cậu đều là quý công tử, dáng vẻ đâu có giống như tôi là đồ nhà giàu mới nổi! Chỉ một tầng thân phận này, các cậu liền khoái hoạt hơn tôi nhiều.”

Lời vừa nói ra, thành viên câu lạc bộ thể thao đều hồi hận, tất cả sắc mặt cương lên. Đội trưởng câu lạc bộ tennis làm khó dễ đầu tiên, cho hắn một quyền.

“Đồ thói thú nhà người! Quý công tử với nhà giàu mới nổi có liên quan gì ở đây? Thuyền Kiều Quang, đầu óc cậu tỉnh táo chút đi, chúng ta cho tới bây giờ không hề đem chuyện này để ở trong lòng! Kết giao bạn bè với cậu, là tín nhiệm, là thích cậu, chúng ta chỉ khó chịu khi nhìn thấy cậu có nữ sinh thích mà thôi, rõ ràng đi!”

“Đúng vậy, cậu là nhà giàu mới nổi thì sao? Cậu hôm nay không đề cập tới, tôi còn không nghĩ tới nữa là.”

“Cậu có phải nam nhân không a? Rảnh rồi đi nghĩ mấy thứ vô dụng này. Chúng tôi là bạn của cậu, cũng chưa từng tự cho thân phận quý công tử cao quý gì đó, cậu nói như vậy, là xem nhẹ tình bạn của chúng tôi, xem nhẹ nhân cách của chúng tôi!”

“Đúng vậy, Thuyền Kiều Quang, cậu hơi quá đáng! Đừng tưởng rằng mình đẹp trai, có nữ sinh tỏ tình, là có thể nói chuyện kiểu đó!”

Người một quyền, ta một cước, còn có người oán hận nữ sinh thích hấn, thuận tiện đá thêm vài cái. Thuyền Kiều Quang đau đến cúi gập người, nhưng nhịn không được, hốc mắt lại nóng lên.

Những người này tuy rằng tất cả đều là quý công tử, nhưng tình cảm đối với hấn thật sự không thể chối bỏ, Thuyền Kiều Quang cảm động đến cực điểm. Là nam nhân, tuyệt không thể mất đi bằng hữu như thế này!

“Chúng ta tổ chức tiệc gặp mặt đi.”

“A?” Toàn bộ nam sinh câu lạc bộ thể thao há hốc kinh ngạc.

Thuyền Kiều Quang đứng lên, “Tôi làm chủ sự! Tôi sẽ giúp mỗi người tìm được bạn gái, thậm chí phải là cỡ F mới thôi! Bạn chí cốt là phải như vậy!”

Tất cả những người đứng đó đều hoan hô, “Tôi tham gia” tiếng kêu to vang tận mây xanh.

Mọi người nhất loạt bầu chọn “Thuyền Kiều Quang là nam tử hán chân chính”, danh tiếng của hấn ở học viện lại được nâng cao.

9. Chương 9

Kể tiếp sau đó, Thuyền Kiều Quang có thể nói là tiệc tùng hàng đêm, không quá vài ngày liền tổ chức một buổi tiệc gặp mặt, cả trong trường lẫn ngoài trường. Hơn nữa, may mắn chính là tiệc gặp mặt thật sự đem đến rất nhiều mỹ nữ, làm cho mọi người trong câu lạc bộ thể thao đều tràn trề hi vọng! Chỉ cần có hy vọng, giao tình giữa bọn họ sẽ càng thêm chắc chắn.

Bất quá chủ sự Thuyền Kiều Quang vẫn nhận được sự hoan nghênh lớn nhất – tuy rằng không đến mức tâng bốc, nhưng đúng là mọi việc với hấn đều rất thuận lợi. Có lẽ vì hấn có bề ngoài anh khí cùng cá tính nghiêm nghị chính khí, nữ hài tử đều phi thường thích hấn.

Ngày đó, bọn họ ở trong nhà hàng liên hoan, đụng phải Vũ Điền Khải Thái cùng một đám người. Vũ Điền Khải Thái vẫn luôn được nam nhân yêu thích, hơn nữa lúc trước từng cùng Thuyền Kiều Quang kết giao, nó thường không tự giác toả ra mị lực hấp dẫn nam nhân, ngay cả vài nam sinh trong câu lạc bộ thể thao cũng thảo luận về sự đáng yêu của Vũ Điền Khải Thái.

“Uy, Thuyền Kiều Quang, vì sao Vũ Điền không còn... theo chúng ta chơi nữa? Cảm giác cậu ấy đã lâu không có tới tìm chúng ta. Mấy người bên cạnh cậu ấy cũng chẳng có vẻ tốt đẹp gì, cậu ấy có thể chịu thiệt hại không a?” Có người nhịn không được nói với Thuyền Kiều Quang như vậy.

Nhìn đến Vũ Điền Khải Thái ở gần như vậy, Thuyền Kiều Quang vẫn có cảm giác vô cùng đau lòng. Rõ ràng hấn là một nam nhân không chuyện gì là không thể buông xuống, nhưng cái cảm giác đau lòng này vẫn không cách nào tiêu diệt. Hấn vĩnh viễn không thể phủ nhận rằng hấn đã từng bị tiểu nộn đầu hủ làm thất điên bát đảo, mê hoặc đến tên của chính hấn cũng quên mất, yêu say đắm như vậy sao có thể nói quên liền quên?

Đội trưởng đội bóng đá ánh mắt thực lợi hại, hấn đập Thuyền Kiều Quang một chút.

“Từ từ, bọn họ hình như cho cái gì đó vào đồ uống của Vũ Điền a?”

Thuyền Kiều Quang lập tức đứng lên. Vũ Điền Khải Thái đang uống ly nước kia, không bao lâu, nó thật sự có điểm mờ mịt. Thuyền Kiều Quang giơ tay lên, toàn bộ câu lạc bộ thể thao lập tức vây quanh Vũ Điền Khải Thái, bảo hộ nó ở bên trong, giúp nó rời đi, để nó ngủ ở chỗ trống bên cạnh bọn họ, đám nam nhân kia cũng bắt đầu dĩ rời khỏi.

Vũ Điền Khải Thái ngủ ba, bốn giờ sau mới tỉnh, khi đó tiệc gặp mặt cũng đến hồi kết thúc. Thuyền Kiều Quang vừa thấy nó tỉnh, vài giờ bị giày vò trong lo lắng hóa thành cơn giận bạo phát. Nó vì sao luôn không nghe lời? Thuyền Kiều Quang lập tức thóa mạ nói: “Lần trước không phải đã nói qua, nhắc cậu luôn phải cẩn thận? Lại bị người ta bỏ thuốc, cậu là ngu ngốc sao? Như thế nào nói nghe không hiểu?”

Vũ Điền Khải Thái vừa thấy là hấn, lãnh liệt trả lời: “Mắc mớ gì tới anh? Anh không phải là nói tôi cố ý muốn cho nam nhân chiếm tiện nghi sao?”

Lần nói chuyện cuối cùng kia, Thuyền Kiều Quang thật sự có nói mấy lời không phẩm cách này. Hấn lập tức cứng họng.

Vũ Điền Khải Thái tự đứng dậy ra khỏi nhà ăn, chuẩn bị kêu taxi trở về. Thuyền Kiều Quang đuổi theo, lo lắng nói: “Tôi đưa cậu về.”

“Không cần!” Vũ Điền Khải Thái nghiêm mặt nghe ra được sự tức giận trong lời nói.

“Tôi muốn đưa cậu về.”

“Tôi nói không cần, anh nghe không hiểu sao?”

Hai người cãi nhau, cuối cùng Vũ Điền Khải Thái quăng cho hấn một cái tát rồi mới ngồi vào taxi. Thuyền Kiều Quang không quản trên mặt đau đớn, lập tức chen vào trong xe. Vũ Điền Khải Thái tức giận xuống xe, lại bị Thuyền Kiều Quang cố tình ngăn chặn cửa.

“Anh rốt cuộc muốn cái gì!” Vũ Điền Khải Thái rống giận.

“Đưa cậu về nhà.” Thuyền Kiều Quang bình tĩnh trả lời. Hấn nhất định phải tận mắt nhìn thấy nó bước vào cửa nhà mới yên tâm.

Sau khi nói cho tài xế địa chỉ nhà, Thuyền Kiều Quang cũng không nói gì nữa, Vũ Điền Khải Thái ương ngạnh không rên một tiếng, thẳng đến khi về nhà.

Câu lạc bộ thể thao bị bỏ lại ở nhà hàng đều nhìn thấy một màn này. Đội trưởng câu lạc bộ quyền anh quay đầu hỏi: “Thuyền Kiều Quang và Vũ Điền Khải Thái đang kết giao sao? Như thế nào lại cảm giác giống tình nhân cãi nhau?”

“Lúc trước Thuyền Kiều Quang thích nam chính đóng AV kia không phải rất giống Vũ Điền Khải Thái sao? Có phải hay không hấn chết mê Vũ Điền à!” Thành viên câu lạc bộ bóng chày nói ra trọng điểm. Hấn từng thấy qua ánh mắt Thuyền Kiều Quang nhìn nam diễn viên chính kia, thật sự đáng sợ, giống như muốn đem người đó ăn tươi nuốt sống, rõ ràng là biểu tình đã yêu tới cực điểm.

Hay hấn nhìn nam chính kia, trong lòng nghĩ tới Vũ Điền đáng yêu?

Đội trưởng đội bóng đá nói ra trọng điểm của trọng điểm.

“Các vị, tôi muốn nhắc nhở một sự kiện phi thường trọng yếu, chính là, mọi người có hay không cảm thấy được, chỉ cần Thuyền Kiều Quang biến thành đồng tính luyến ái, nữ sinh trong trường, nữ sinh ngoài trường, sẽ cảm thấy cậu ấy không còn lực hấp dẫn? Cũng chính là...”

“... Cũng chính là cơ hội của chúng ta lại gia tăng rồi.” Thành viên câu lạc bộ đồ vật hai mắt toả sáng.

Thành viên câu lạc bộ golf cũng bắt đầu ảo tưởng, “Đúng vậy, chỉ cần học muội thích cậu ấy biết được cậu ấy là đồng tính luyến ái, ta ngược lại đến an ủi học muội, cái này gọi là chiến thuật an ủi bạn gái lúc cô đơn không phải sao?”

“Cho nên mặc kệ bọn họ có đang kết giao hay không, đem bọn họ tới kết giao không phải là tốt lắm sao?”

Câu lạc bộ thể thao tổng đại đoàn kết, mọi người sau khi mưu đồ bí mật, trên mặt toàn bộ đều lộ ra nụ cười gian trá vô cùng. Mặc kệ hấn, chuyện bọn họ kết giao được bạn gái mới là quan trọng nhất, về phần Thuyền Kiều Quang, trở thành vật hi sinh của bọn họ đi! Muốn nói bọn họ dễ dàng thì dễ dàng thôi, nam nhân phải dễ dàng một chút mới có được bạn gái.

—xXx—

“Vũ Điền cùng Thuyền Kiều Quang? Cái gì? Cậu ta thích một nam diễn viên đóng AV giống Vũ Điền? Cho nên cùng Vũ Điền lén lút?”

Mọi người trong câu lạc bộ thể thao tìm tới Bắc Đại Lộ Đông Ti thảo luận chuyện này. Muốn gài bẫy người khác, tìm hội trưởng Bắc Đại Lộ Đông Ti là được rồi, y chính là đệ nhất cao thủ của học viện.

Vài người châu đầu ghé tai, Bắc Đại Lộ Đông Ti khoé miệng run rẩy chịu đựng ý cười. Y đã sớm biết Thuyền Kiều Quang cùng Vũ Điền Khải Thái có vấn đề, Thuyền Kiều Quang luôn cố sống cố chết mạnh

miệng, làm thế nào cũng không cung khai, hại y rảnh rồi không có việc gì muốn tìm chuyện làm cũng chưa có biện pháp tận dụng mọi thứ, nhân sinh như vậy thật sự rất nhàm chán.

Hiện tại có việc làm, dĩ nhiên trong lòng y đã sớm định ra kế hoạch tà ác.

Cho dù Thuyền Kiều Quang cùng Vũ Điền không phải người yêu, không sao cả, thượng rồi sẽ có quan hệ thôi!

Nếu như tình nhân cãi nhau, càng tốt, thượng rồi trừ hoạ, dù hiểu lầm có lớn đến cỡ nào đều có thể tiêu tan. Giống như y với Sâm Viên Chính Nhân, cũng là y cưỡng bức tâm không cam lòng không nguyện, đầu ngu xuẩn như trư – Sâm Viên Chính Nhân lên giường, kết quả còn không phải là mỹ mãn khoái hoạt sao.

Y liên tục gạt đầu, hướng câu lạc bộ thể thao làm động tác OK, ý nói cứ giao cho y mọi sự đều thoả đáng.

—xXx—

Thuyền Kiều Quang chưa từng có kinh nghiệm bị người bỏ thuốc, lần này xem như phá lệ. Hắn liều mạng chính mình, lần sau tuyệt đối không uống bất cứ thứ gì do Bắc Đại Lộ Đông Ti đưa! Tên kia làm gì có ý tốt mà mời người khác!

Hắn lắc lắc đầu có chút hỗn độn, ánh sáng chiếu thẳng vào mắt hắn, đưa mắt nhìn một vòng có thể đoán được đây là một khách sạn xa hoa. Hắn khó hiểu ngồi dậy, nguyên lai bản thân đang ngủ ở trên ghế salon trong phòng khách.

Đem chân đạp tấm chăn xuống đất, Thuyền Kiều Quang phát hiện mình bị cởi chỉ còn mỗi quần lót, mà y phục của hắn từ ghế salon, từng cái từng cái bị vứt trên mặt đất, trải dài đến trong phòng.

Đáng chết, đây là đang chơi trò chơi kì thú gì a? Hắn thật sự không hiểu nổi Bắc Đại Lộ Đông Ti muốn làm gì.

Hắn một đường nhặt lên quần áo, thẳng đến trong phòng, nghe được bên trong truyền đến thanh âm di chuyển rất nhỏ. Trên chiếc giường lớn ở giữa phòng có một khối phật phòng lẫn lộn, thoát nhìn như là loại tình thú kì quái gì đó trên giường, thật đúng là phù hợp với loại người thú vị như Bắc Đại Lộ Đông Ti.

Ở trên giường, có người dùng chăn cuốn thành một khối. Thuyền Kiều Quang không có lại gần, nhưng từ sâu trong não bộ lại có cảm giác quen thuộc mơ hồ, hắn xoay người bước đi, lại nghe thấy người trên giường phát ra tiếng nấc khe khẽ. Thuyền Kiều Quang đóng băng cước bộ, thanh âm này, hắn vừa nghe là biết ngay Vũ Điền Khải Thái.

“Khải Thái?”

“Ô ô, đem cái kia lấy đi, lấy đi!” Vũ Điền Khải Thái vừa thấy Thuyền Kiều Quang liền khóc lên.

Thuyền Kiều Quang hít một hơi lạnh khí, cơn tức toàn bộ hướng lên não. Hắn muốn đi giết Bắc Đại Lộ Đông Ti, hơn nữa muốn đem y thiên đao vạn quả!

Vũ Điền Khải Thái toàn thân trần trụi, Bắc Đại Lộ Đông Ti còn trối tay nó lại, làm cho hai tay nó bị giữ chặt ở đầu giường, miễn cưỡng có thể chạm tới lưng mình nhưng không thể cởi bỏ hai còng tay trối buộc. Hai chân cũng bị trối chặt, hai chân bị gấp khúc mở ra, hoàn toàn không thể thoát được.

Bắc Đại Lộ Đông Ti thậm chí còn đem dưới móng Vũ Điền Khải Thái một chiếc gối mềm, tạo thành bộ dáng chính là chờ người đến “hưởng dụng”.

“Khải Thái... Đáng giận, hắn ta đã làm gì cậu?” Thuyền Kiều Quang rống giận tiến lên phía trước, vội vàng muốn cởi bỏ còng tay. Chính là còng tay phải có chìa khoá mới có thể mở ra, hắn dùng lực kéo làm cho Vũ Điền Khải Thái đau đớn khóc lên.

“Đau quá, không cần đâu, đau quá!”

Hắn rõ ràng không dùng sức a... Thuyền Kiều Quang nghe thấy nó kêu đau cũng không dám làm nữa. Vũ Điền Khải Thái vẫn khóc, Thuyền Kiều Quang đau lòng giải thích: “Thực xin lỗi, Khải Thái, tôi làm cậu đau sao?”

“Ô ô... anh muốn thương liền thương, không cần vô nghĩa! Nhanh một chút cầm, tôi không cần lời ngon tiếng ngọt của anh, anh mau chấm dứt để tôi đi!”

Thuyền Kiều Quang vừa nghe liền nổi giận không thôi. Nó coi hắn như đại sắc lang! Đúng vậy, hắn mỗi lần chạm vào Khải Thái liền lập tức trở thành sắc lang, nhưng hắn vẫn là có nhân cách!

“Cậu nói bậy bạ gì đó? Tôi bị Bắc Đại Lộ Đông Ti gài bẫy đưa vào khách sạn này, mới không phải như cậu nghĩ!”

Vũ Điền Khải Thái ánh mắt oán hận nhìn chăm chăm vào hắn:

“Anh đừng có xảo! Bắc Đại Lộ Đông Ti với anh là bạn bè, cảnh tượng này cũng quá quen thuộc đi? Có một tập phim nhân vật nam chính kia bị như vậy còn gì. Anh kêu Bắc Đại Lộ Đông Ti làm vậy để vũ nhục tôi, muốn cười nhạo tôi, nói tôi cũng giống như nam chính kia, đều là đồ đệ tiện bị nam nhân thượng!”

Thuyền Kiều Quang ngạc nhiên. Vũ Điền Khải Thái vừa nói, hắn mới phát hiện cảnh này xác thực có chút quen thuộc. Lúc trước xem AV hắn đều không chú ý đến nội dung bộ phim, chỉ nhìn chăm chăm nam diễn viên chính, cho nên nhất thời không nhớ tới cảnh này.

“Thượng a, nhanh lên thượng a, còn giả mèο khóc chuột từ bì!”

Vũ Điền Khải Thái mở ra hai chân, hạ bộ đã một trận thấp dĩnh, chất lỏng trong suốt chảy xuống, dính ướt cặp mông trên gối mềm. Thuyền Kiều Quang trợn mắt nhìn, dưới bụng liền nóng lên.

Lúc trước nội dung bộ phim là gì? Là nam chính kia bị chuốc thuốc sao? Chìa khóa cởi bỏ vòng tay ngay tại... Thuyền Kiều Quang nuốt nước miếng. Hắn nhớ lại nội dung bộ phim, chìa khóa ở ngay bên trong nhuyển huyết nóng ầm kia!

Nửa người dưới lập tức đứng nghiêm, Thuyền Kiều Quang gơ tay thật mạnh tặng chính mình một cái tát. Vũ Điền Khải Thái ngậy ngậy cả người, trợn mắt nhìn Thuyền Kiều Quang tự làm đau chính mình, đánh đến nổi khoé miệng chảy máu.

Thuyền Kiều Quang rút cuộc thanh tỉnh chút ít, nửa người dưới cũng bình tĩnh lại.

“Tôi lập tức giúp cậu lấy chìa khóa ra.”

Lý trí! Hắn mới không không giống đại dã lang động một cái liền thượng!

Thuyền Kiều Quang không nói hai lời, lập tức đem ngón tay nhẹ nhàng hướng đến nhuyển huyết kia. Vũ Điền Khải Thái bị giảo động bên trong cơ thể, nam tính phía trước lập tức chảy ra càng nhiều tinh hoa trong suốt.

Bên trong thật hoạt nhuyển, nhưng Thuyền Kiều Quang không có đụng vào bất kì vật rắn nào. Hắn lại tham nhập sâu thêm một chút, Vũ Điền Khải Thái đôi môi run rẩy. Nó cắn chặt hàm răng không cho mình phát ra âm thanh.

“Sao lại tìm không thấy?”

Thuyền Kiều Quang tăng thêm một đầu ngón tay thăm dò, thậm chí còn đè mạnh hai bên trái phải, sợ chính mình bỏ sót chỗ nào. Vũ Điền Khải Thái nhắm chặt hai mắt, cặp đùi trắng nõn phát run, ngón chân co lại, oa oa khóc ra tiếng: “Đừng tra tấn tôi! Nhanh một chút chấm dứt. Anh... tên hỗn đản này, nhanh một chút cầm đi!”

Thuyền Kiều Quang chảy mồ hôi trán, từng té bào trong cơ thể không thể thừa nhận nổi sắc đẹp trước mặt, từng nơon thần kinh trong não hồ hêt, hắn muốn thật nhanh kéo xuống khoá kéo, hưởng thụ giờ phút này. Vũ Điền Khải Thái bên trong có bao nhiêu thấp nhiệt tuyệt vời hắn còn nhớ rõ.

Hắn nhần nại như vậy! Tiểu nộn đậu hủ kia kêu gào cái gì! Thuyền Kiều Quang phát điên tức giận mắng, “Tôi cũng không tốt hơn cậu! Cậu cho rằng tôi là nhà giàu mới nổi, liền nghĩ rằng tôi không xứng với cậu, tôi hôm nay nếu thượng cậu, ở trong lòng cậu vĩnh viễn luôn là đồ nhà giàu mới nổi đệ tiện Thuyền Kiều Quang! Tôi cho cậu biết, tôi cũng bị Bắc Đại Lộ Đông Ti gài bẫy, mặc kệ cậu tin hay không, đây đều là sự thật!”

Hắn mắng đến nổi thở dốc, từ trên giường chậm rãi đứng lên, tâm tình hắn đang bị dao động. Tiểu nộn đậu hủ ở trước mặt mở ra hai chân, nộn thịt phần hồng dính bạch mật trong suốt, hắn hoảng a hoảng, tựa như ngay trước mặt một con sói đói treo một con gà nướng thơm ngào ngạt.

Thuyền Kiều Quang cảm giác khẩu dịch nẩy lên yết hầu, nửa người dưới không ngừng co rút lại. Hắn hung hăng cho mình một cái tát, đánh má phải sưng đỏ cả lên nhưng dục vọng biến mất không ít.

Thuyền Kiều Quang đưa vào ngón tay thứ ba, không ngừng tìm kiếm.

Bên trong vừa nóng vừa ẩm, khi hắn tìm kiếm, ngón tay di chuyển làm Vũ Điền cắn áo gối mà khóc. Tinh mật phía trước của nó chảy ra không ngừng, ướt sẫm bàn tay Thuyền Kiều Quang, khiến miệng hắn thiếu chút nữa nhào xuống hút mật thủy ngọt ngào kia.

Thuyền Kiều Quang lần này trực tiếp lấy đầu đập vào giường, đau nhức làm cho hắn lại lập tức bình tĩnh không ít.

“Ô ô... Đừng giả bộ! Rõ ràng anh thích cái tên diễn viên AV kia, muốn thượng liên thượng, đem tôi thành tên diễn viên kia mà giải quyết nhanh đi! Tôi đã bị anh chơi đùa bao nhiêu lần rồi!”

Hắn sắp điên rồi! Tiểu nộn đậu hủ chính là không thấy rõ sự thật phải không? Nhất định phải ép hắn nói ra sao? Thuyền Kiều Quang hoàn toàn thất thố rống to: “Cậu nghĩ rằng tôi với cậu cùng nhau là bởi vì cậu giống diễn viên AV kia? Cậu điên rồi sao? Là nam chính kia có điểm giống cậu! Cậu là nhân tài kiệt xuất quý công tử của Anh Hoa học viện, mỗi người đều biết cậu có người cha vĩ đại là nghị viên, cha tôi là vừa vận may mắn phát minh ra cách kiếm tiền nhờ buôn bán tay chân giả cho bệnh nhân, là một người cha bình thường hay quên đông quên tây. Gia đình chúng ta khoảng cách xa như vậy, tôi với cậu có thể ở bên cạnh nhau sao? Hoàn toàn không có khả năng, đúng không?”

Thuyền Kiều Quang điên rồi, rốt cuộc điên rồi, nhưng ở vào tình huống hiện tại, không điên sẽ không phải nam nhân, hắn điên cuồng nói ra lời trong lòng.

“Cho nên dù tôi yêu cậu muốn chết, cậu cũng sẽ không thêm liếc mắt một cái! Bao nhiêu quý công tử ở bên cạnh cậu lấy lòng, cậu còn không để vào mắt, tôi có thể làm gì bây giờ? Nhìn nam chính giống cậu kia để phát tiết một chút, phạm pháp sao? Không được sao? Là tôi thích tự ngược đó!”

Thuyền Kiều Quang rống xong, âm cuối còn tại trong phòng không ngừng chấn động. Trên mặt hắn vừa hồng vừa đen. Hắn này rõ ràng ngốc! Sao lại nói ra?

Chỉ thấy Vũ Điền Khải Thái vẻ mặt giống như gặp kẻ điên trờng hắn, Thuyền Kiều Quang đem ánh mắt rời đi, không dám nhìn Vũ Điền Khải Thái, thở sâu, mới suy sụp nói ra nỗi lòng.

“Ngay cả biết cậu hiểu lầm tôi bị bệnh nan y, cũng biết cậu ghét bỏ tôi là nhà giàu mới nổi, nhưng có thể kết giao với cậu là vinh hạnh của tôi, tôi hy vọng có thể kéo dài thời gian kết giao, cho nên luôn yêu cậu, cho cậu không có tinh thần hỏi tôi vấn đề liên quan đến bệnh tật!”

Thuyền Kiều Quang nói xong, trầm mặc. Vũ Điền Khải Thái cũng không nói chuyện, giường truyền đến tiếng ong ong.

“Kia... cái kia...” Vũ Điền Khải Thái rớt cuộc lên tiếng.

“Cái gì?”

Vũ Điền Khải Thái hé ra gương mặt ửng đỏ, một chưởng đánh Thuyền Kiều Quang. Thuyền Kiều Quang bị nó đánh cho đầu văng mắt hoa – choáng váng đầu không phải bởi vì bàn tay kia dùng lực quá mạnh, kì thật lực đánh rất nhỏ, nhưng Vũ Điền đồng thời dùng hai chân đặt lên hông hắn, sau đó nói một câu làm cho hắn không cách nào nhẫn nại.

“Hôn em, Quang!”

Từ “Quang” ngọt ngào thân mật làm cho Thuyền Kiều Quang muốn ngất, cũng làm cho hắn giống như hổ đói thấy dê non cắn lên đôi môi của Vũ Điền Khải Thái. Hắn điên cuồng hút lấy khẩu dịch ngọt ngào, Vũ Điền Khải Thái cũng nhiệt tình hôn trả. Hai người vẫn duyên hôn, hôn đến độ không biết là ai đang duyên đầu lưỡi của ai.

Thuyền Kiều Quang hoàn toàn không biết mình đang làm gì, nhưng tay hắn nhanh chóng kéo ra dây lưng, kéo xuống khoá kéo, sao đó động thân một cái, tiến vào nơi hắn vừa rồi đã làm trơn vô số lần.

“Quang, thật thoải mái, thật thoải mái... A...”

Thuyền Kiều Quang kéo ra hai chân Vũ Điền Khải Thái, mãnh liệt trừu sáp. Toàn bộ thân thể, trừ bỏ tính dục ra, không còn cảm giác gì khác. Tiếng kêu của Vũ Điền Khải Thái cũng kích thích thính giác của hắn, càng không nói đến thân thể Khải Thái trước mắt vận vẹo, đùi tuyết trắng không ngừng run rẩy, huyết khẩu đỏ tươi mở ra, tham lam ăn nam tính của hắn – cái này căn bản chính là thị gian!

“Khải Thái, anh yêu em, anh yêu em...” Thuyền Kiều Quang trở nên can đảm nói ra lời yêu, mỗi lần sáp nhập lại cảm thấy chính mình như sắp bắn ra. Hắn cau mày nhịn xuống, nhưng bên trong ngọt ngào ngậm lấy hắn, làm cho hắn toát ra một thân mồ hôi, nhưng hắn vẫn muốn ưu tiên thoải mái của Vũ Điền Khải Thái, không thể chỉ lo chính mình mà thôi.

“Quang, không được, em muốn bắn!”

Vũ Điền thanh âm mị hoặc, phía trước bắn ra nùng hương mật thuỷ. Thuyền Kiều Quang bị nó kẹp chặt lấy, hắn dùng lực đỉnh nhập nơi sâu nhất, phóng ra tình yêu của chính mình.

Vừa rồi tiến nhập đến quên hết mọi thứ, chiếc gối kê dưới hông Vũ Điền Khải Thái bởi vì kịch liệt mà bị dời đi vị trí ban đầu, Thuyền Kiều Quang thấy rõ chiếc chìa khoá nằm dưới gối, hắn hung tợn mắng.

Này Bắc Đại Lộ Đông Ti đáng chết, đồ háo sắc chuyên phá hư! Hại hắn tưởng giống như trong phim AV, cho nên mới liều mình dùng ngón tay đào bên trong Khải Thái.

Hiện tại nhớ tới hành động vừa rồi, mặt hắn đỏ rần. Hắn vừa rồi mát xa bên trong Khải Thái thật lâu, tựa như ngọt ngào chuẩn bị trước khi làm tình, hắn còn vói vào ba ngón tay... Ác, mẹ nó, rất sắc tình! Đây chính là Bắc Đại Lộ Đông Ti dự đoán được hắn sẽ làm gì!

Vũ Điền Khải Thái trên mặt đỏ bừng, nó mềm nhẹ thở, lông mi đen nhánh nhẹ nhàng chớp, dưới lông mi là cặp mắt đang hồn xiêu phách lạc. Thấy mị thái của nó, Thuyền Kiều Quang cảm thấy được lại cứng lên, rất cứng, rất nóng.

Hắn cầm chìa khoá, phi nhanh đến giải khai chỗ bị trói cho Vũ Điền Khải Thái, nhưng Khải Thái toàn thân vô lực, nhẹ giọng hừ nhẹ: “Quang, bên trong... Ân a... bên trong...”

Thuyền Kiều Quang bên trong lại trưởng lớn hơn nữa. Hắn cúi người xuống, ngọt ngào hôn môi tình nhân đang cả người mệt mỏi, mới hơi động, tác động bên trong càng sâu đắm vào. Vũ Điền Khải Thái ưỡn ngực lên, phía trước vừa mới phát tiết cũng run rẩy đứng thẳng, chảy ra thấp dính ngưng đọng.

“Quang, muốn anh... Ân a a...”

Ngọn lửa tính dục lập tức bốc cao, xông lên não cùng hạ bộ. Nam chính AV kia sao có thể so với Khải Thái chân chính! Thuyền Kiều Quang nửa người dưới đứng lên, giờ phút này dù có khó chịu Bắc Đại Lộ Đông Ti cỡ nào, nhưng nam tính xúc động hưng phấn tới điểm cao nhất rồi.

Được rồi, cuối cùng hắn cùng Khải Thái tái hợp, hắn có một chút cảm tạ Bắc Đại Lộ Đông Ti.

Chỉ có một chút thôi.

10. Chương 10

Chúc mừng Thuyền Kiều Quang bước đi trên con đường đồng tính luyện ái trải đầy hoa hồng.

Bằng rôn thật to được treo giữa không trung, câu lạc bộ thể thao lớn tiếng sôi tru hoặc là reo hò vang dậy. Thuyền Kiều Quang vừa buồn cười vừa tức giận. Có tất yếu phải làm như vậy không? Thật là có chút mất mặt, tổ chức tiệc chúc mừng kiểu này rõ ràng chỉ là muốn trêu chọc hắn mà thôi.

“Pháo bông!”

Đội trưởng đội bóng đá la to, lập tức có người dùng pháo mừng chuyên dụng trong sinh nhật bắn về phía Thuyền Kiều Quang. Thuyền Kiều Quang một tay ôm Vũ Điền Khải Thái cẩn thận không cho pháo bông bắn tới nó. Vũ Điền xấu hổ giật mình, giống như không thể thích ứng với cảm giác như thế. Thuyền Kiều Quang ghé vào tai nó nhỏ giọng nói: “Bọn họ luôn thích làm loạn như vậy, đừng để ý!”

“Mở nhạc!” Đội trưởng đội tennis cũng hô to.

Nhạc hôn lễ mở ra, Vũ Điền Khải Thái xấu hổ quay mặt đi, dựa vào ngực Thuyền Kiều Quang, trái tim của hắn lập tức đập thật khẩn trương – quả nhiên Khải Thái như chim nhỏ nép vào người mình đáng yêu vô cùng a! Hắn cảm thấy bản thân bị nó mê hoặc có chút vụng về.

Phòng của câu lạc bộ gia chánh lúc trước Vũ Điền Khải Thái tìm Tỉnh Lý Xuân Nhật gây phiền toái hiện tại biến thành nơi câu lạc bộ thể thao mở Party chúc mừng.

“Chúc mừng Thuyền Kiều Quang cùng Vũ Điền Khải Thái chính thức trở thành cặp xứng đôi nhất học viện, câu lạc bộ thể thao đối Thuyền Kiều Quang vô cùng cảm kích, nói cách khác – Thuyền Kiều Quang, nữ nhân tốt cuộc không dành cho cậu đâu, ngoan ngoãn đi lén lút với nam nhân của cậu đi, rời khỏi quỹ đạo này đi, nam tử hán đừng cảm!”

Đội trưởng đội bóng đá thay mọi người điều khiển chương trình, bắt đầu hoa tay múa chân vui sướng, đại khái là đang ảo tưởng không có Thuyền Kiều Quang, nhân khí của hắn có thể thăng thiên, rồi một đám nữ sinh chạy đến tỏ tình, mới có thể vui vẻ như vậy.

Thuyền Kiều Quang cười mắng: “Cái đám người kia, trong đầu chỉ nghĩ đến tán gái thôi sao? Khải Thái rất hay ngại ngùng, các cậu muốn tuyên truyền cái gì là chuyện của các cậu, không được lôi Khải Thái vào.”

Thành viên câu lạc bộ quyền anh tru lên: “Ai nha nha! Người ta gọi “Khải Thái” đa, kia Vũ Điền nhất định gọi người ta là “Quang”, thật ngọt ngào nha, ngọt chết người!”

Một đám người náo loạn một hồi, còn ngán bức Thuyền Kiều Quang ở trước mặt bọn họ hôn môi, Thuyền Kiều Quang chết cũng không muốn – không phải hắn thẹn thùng, mà là hắn không muốn cho đám “Độc nam” tịch mịch khát khao vận động này phát hiện Khải Thái có bao nhiêu mê người.

“Hôn môi đi, không hôn, không cho về.”

“Không ai bắt các cậu làm tình! Chỉ kêu cậu hôn môi cậu còn kéo dài thời gian? Thuyền Kiều Quang, cậu không phải là nam tử hán a!”

Đại khái là uống vào đồ uống có cồn để chúc mừng, mấy con ma men bắt đầu lớn tiếng kêu gào, hơn nữa càng nói càng không nhân phẩm.

“Cậu mà không hôn, chúng tôi sẽ cùng Vũ Điền cáo trạng, nói tình sử luyến ái trước kia của cậu – Thuyền Kiều Quang, hồi quốc trung, thích ngực bự...”

Nghe tới ngực bự, Vũ Điền Khải Thái cả người cứng ngắc. Thuyền Kiều Quang trong lòng cả kinh. Để cho đám “độc nam” đó nói ra, chuyện tốt cũng sẽ biến thành chuyện xấu, đến lúc đó phiền toái lớn!

“Được, chỉ hôn một lần, sau đó, chúng tôi phải về nhà.” Thuyền Kiều Quang trấn an bọn họ, cũng ngăn cản bọn họ nói tiếp.

“Anh thích ngực bự? Cho nên lúc trước thường chê em siêu cấp ngực phẳng?” Vũ Điền Khải Thái khoé mắt dẫn theo ít tức giận, thấp giọng hỏi.

Thuyền Kiều Quang trong đầu oanh một tiếng. Đám người hại bạn này, nói năng lộn xộn, đơn giản là muốn hãm hại hắn! Hắn còn chưa kịp bày ra biểu tình thành khẩn, càng không kịp giải thích, Vũ Điền Khải Thái đã vòng tay qua cổ hắn. Tiếng sỏi tru bên cạnh đạt đến đỉnh điểm, Vũ Điền hung ác cắn môi hắn, hơn nữa còn nói.

“Em sẽ không cho anh có thời gian đi thích đám ngực bự như bò sữa đó...”

“Cái gì?”

Đầu lưỡi mềm mại liếm lên vành môi hắn, hương thơm bốn phía đều là hương khí của Khải Thái trực tiếp công kích chóp mũi hắn, đầu lưỡi mềm nhũn mà ương ngạnh khiêu mở bờ môi của hắn, lướt qua môi trên, liếm qua hàm răng của hắn, còn quần lấy đầu lưỡi của hắn.

Thuyền Kiều Quang mê mang, thần trí của hắn thật sự sắp hôn mê, nam nhân bị nhiệt tình hôn như vậy, không mê mẩn mới là lạ!

Hắn nâng đầu Khải Thái lên, đầu hơi nghiêng, bắt đầu tranh đoạt quyền chủ động.

Hắn liếm đôi môi thơm mềm của nó, tiếng reo hò đánh trống càng lúc càng lớn, nhưng Thuyền Kiều Quang hoàn toàn không nghe thấy, toàn bộ thế giới chỉ còn lại một mình Vũ Điền Khải Thái mặc hắn yêu thương.

Hắn truy đuổi đầu lưỡi của Khải Thái, hút, trạc thứ. Vũ Điền Khải Thái cả người mềm nhũn, Thuyền Kiều Quang toàn bộ tay đã muốn ở trên lưng nó trượt lên xuống, thậm chí còn vuốt ve xuống dưới, tìm được cặp mông xinh đẹp đầy đặn, kéo nó về phía mình, làm cho Khải Thái cảm thụ được nhiệt lực giữa hai chân hắn.

Vũ Điền Khải Thái phát ra một tiếng rên nhẹ, tiếng sói tru bên cạnh càng ngày càng nhỏ, chính là tiếng nuốt nước miếng trở nên càng lúc càng lớn.

Thuyền Kiều Quang mê mẩn, hai tay đều phát run. Hắn hận không thể lập tức đem Khải Thái lăm tiến vào trong cơ thể, dục vọng mãnh liệt như vậy, đến nỗi khi buông Khải Thái ra, ngay cả ánh mắt cũng nhìn không rời.

“Này so với xem AV còn a a...” đội trưởng đội bóng đá vẻ mặt khiếp sợ.

“Àn a, đồng tính luyện ái dường như cũng không có gì không tốt, Vũ Điền thật đáng yêu...” Nhóc mập của câu lạc bộ đô vật nhìn chăm chăm Vũ Điền thần tình ửng đỏ.

Đội trưởng câu lạc bộ tennis hầu kết trượt lên xuống. Hắn cũng sống chết nhìn chăm chăm Vũ Điền, nhưng là hắn nhìn đôi môi đỏ mọng diễm lệ bị dục vọng sưng đỏ kia. Hương diễm kích thích căn bản không đủ hình dung Vũ Điền vừa rồi!

Người này điều chỉnh tư thế chính mình, để tránh bị phát hiện tiểu đệ đệ có phản ứng. Người kia áp a áp ứng nói: “Tôi muốn đi WC một chút...”

“Tôi, tôi bỗng nhiên cũng muốn đi toilet...”

Câu lạc bộ thể thao đi không còn một ai, Thuyền Kiều Quang kéo Vũ Điền rời đi. Hắn đã hoàn toàn chịu không nổi, vừa rồi Vũ Điền cường thế hôn, làm cho hắn toàn bộ đầu muốn phát hỏa – không, nên nói nửa người dưới cũng giống như muốn phát hỏa.

Cái gì ngực bự? Trong đầu hắn chỉ có hương vị của Vũ Điền!

“Khải Thái, thật đáng yêu...”

Cuối cùng rời xa được đám người câu lạc bộ chuyên hại bạn. Thuyền Kiều Quang kéo Vũ Điền Khải Thái vào phòng nghỉ của câu lạc bộ bóng rổ, mở đèn. Vũ Điền Khải Thái từ phía sau ôm hắn, vươn tay ra phía trước, mở ra khoá kéo, trực tiếp cầm nơi đang muốn phát hỏa của hắn, sau đó mới cho hắn quay lại đối mặt mình.

“Anh thích ngực bự cỡ nào?”

Vũ Điền Khải Thái ngoan độc chất vấn, làm cho Thuyền Kiều Quang tâm muốn bay lên. Khi ghen trông nó siêu cấp đáng yêu! Minh sao lại may mắn như vậy, có được người yêu đáng yêu cỡ này?

Vũ Điền Khải Thái tự cởi áo mình, làm cho hai quả hồng nhật đỏ ửng đập vào mắt Thuyền Kiều Quang, lập tức khoá chặt ánh mắt Thuyền Kiều Quang.

“Bộ ngực của Vũ Điền Khải Thái này so với ngực bự kia còn mê người hơn, anh có muốn thân không?”

Vũ Điền Khải Thái chạm vào một viên hồng nhật, lấy tay xoa nắn, kia hồng nhật lập tức biến thành đỏ ửng, hơn nữa còn đứng thẳng lên.

Thuyền Kiều Quang mồ hôi nóng bắt đầu chảy xuống. Mà Vũ Điền Khải Thái tay cầm nửa người dưới của hắn, bắt đầu di chuyển bộ lộng, hắn lập tức trưởng lớn đến cực điểm.

“Anh còn thích ngực bự sao?”

Thuyền Kiều Quang nhìn bộ ngực của nó. Cái gì ngực bự? Cái loại như cây đu đủ đó hắn mới không có hứng thú, hắn thầm nghĩ muốn cắn đầu nhũ hồng nhuận đáng yêu của Khải Thái.

“Khải Thái, thật mê người, thật đáng yêu...”

Thuyền Kiều Quang hạ môi, lập tức tìm được nhũ tiêm vừa rồi bị Khải Thái nhu, dùng sức hút, răng nanh cạ nhẹ, lập tức nghe thanh âm Khải Thái thở dồn. Tay hắn lập tức nhu thương bên còn lại, thanh âm rên nhẹ của Khải Thái làm cho hạ bộ của hắn đau quá.

Vũ Điền Khải Thái thân mình dần dần đi xuống, đến giữa hai chân Thuyền Kiều Quang, để cho hắn ngồi trên ghế dựa, sau đó cởi quần dài của hắn, rồi quần lót; nó ngừng tay lại, vươn đầu lưỡi nhỏ nhoi, liếm tinh thủy trên đỉnh.

Thuyền Kiều Quang nắm chặt tay, cắn chặt môi, nếu không thật sự sẽ lập tức đạt cao trào, bắn ra! Hắn thật không dám tin Khải Thái vì hắn mà làm loại chuyện này! Hắn dù đã từng xem qua AV cũng không dám nằm mơ thấy tiểu nộn đậu hũ kiều ngọt sẽ làm chuyện này cho hắn.

“Thoải mái sao? Quang?”

Thuyền Kiều Quang ngưỡng đầu ra sau. Đây thật sự là thoải mái đến không thể hình dung. Khải Thái ngay cả chớp mũi cũng bị dính dịch thể của hắn, thật muốn đòi mệnh người mà!

“Khải Thái, thoải mái, rất thoải mái...”

Vũ Điền Khải Thái liếm qua trụ thể, dùng ngón tay nhu lộng hai viên cầu. Thuyền Kiều Quang phát ra tiếng rên, nó cười khê hút chung quanh viên cầu của hắn.

“Quang, anh còn muốn nữa không?”

Thuyền Kiều Quang trên mặt phủ đầy mồ hôi. Muốn không? Đương nhiên muốn! Câu hỏi này căn bản là vô nghĩa a.

“Khải Thái, hút phía trước được không?” Hắn run giọng đưa ra yêu cầu.

“Được!”

Khải Thái nhu ngọt trả lời, sau đó nuốt vào phía trước của hắn. Khoang miệng nóng như lửa, hơn nữa Khải Thái dùng sức phun ra nuốt vào, thậm chí còn dùng đầu lưỡi liếm phần đỉnh, Thuyền Kiều Quang hai chân run rẩy.

“Khải Thái, anh có thể bắn trước không? Anh sắp nhịn không được, em khiến anh rất thoải mái...”

Vũ Điền Khải Thái nhả ra bộ vị đang cực kỳ kích động kia, sau đó mỉm cười lộ ra hàm răng trắng bóng: “Anh lần sau còn dám xem thần tượng ngôi sao có ngực bự, phim AV về ngực bự, sách A về ngực bự, thậm chí nhìn chăm chăm bò sữa, xem cây đu đủ lâu một chút, em sẽ đem một khối này cắn đứt, anh hiểu chưa?”

Hàm răng trắng xinh đẹp của nó âm trầm loé sáng, Thuyền Kiều Quang thoáng chốc lạnh từ đầu tới chân.

Tiểu nộn đậu hũ cũng không phải thích nói giỡn, hắn hiểu rõ! Chỉ cần hắn nhìn chăm chăm ngực bự, Khải Thái nhất định sẽ không nói hai lời, đem bộ vị của hắn cắn xuống, thậm chí còn có thể làm cho hắn muốn lên cũng không lên nổi.

Thuyền Kiều Quang sau lưng một thân mồ hôi lạnh, bỗng nhiên nhớ đến Vũ Điền Khải Thái từng đặt ở trong tử đồ của hắn một khối phân thân giả gì đó, xem ra đó chính là kết cục của kẻ bất trung. Sự khủng bố và đáng sợ của Khải Thái làm cho cái kia của hắn lập tức có chút nhuễn xuống.

Uy hiếp xong, Vũ Điền Khải Thái lộ ra tươi cười ngọt lịm, lại liếm qua bộ vị có chút nhuễn của Thuyền Kiều Quang, ra sức hút, nũng nịu hỏi: “Quang, anh là đang mong muốn được như trong phim AV, bắn ở trên mặt em sao?”

Thuyền Kiều Quang một cây phía dưới vốn có chút mềm nhũn, hiện tại lập tức so lúc trước còn cứng rắn hơn. Nam diễn viên giống Khải Thái rất nổi tiếng, phải đóng những cảnh đó là không thể tránh khỏi, nhưng là hấn cho tới bây giờ cũng chưa từng dám nghĩ có thể làm vậy với một người kiều ngạo tự đại như Khải Thái, nếu làm như vậy, nó nhất định sẽ rất tức giận!

“Không cần, Khải Thái, như vậy em sẽ không thoải mái.” Thuyền Kiều Quang nói dối có điểm thông khổ.

“Vậy là muốn em nuốt vào?” Vũ Điền Khải Thái chớp lông mi, nũng nịu hỏi lại.

Thuyền Kiều Quang đầu óc trống trơn tưởng tượng dịch thể của mình trượt xuống yết hầu của Khải Thái, hạ bộ liền co rút lại co rút. Nếu không nhờ vào sự tự chủ siêu cường, hấn đã muốn giống như hoả tiễn phun ra.

“Nghe nói hương vị kia không tốt, em sẽ không thoải mái, Khải Thái...” Thuyền Kiều Quang nhần nại lại càng nhần nại. Hấn sao lại cảm thấy dưới sự hấp dẫn của Khải Thái, hấn càng ngày càng giống siêu cấp vô địch đại dã lang?

Vũ Điền Khải Thái mỉm cười, nụ cười kia của nó giống như đoá hoa nở rộ xinh đẹp nhất trên thế giới này, Thuyền Kiều Quang lại bị mê hoặc. Vũ Điền Khải Thái ở trước mặt Thuyền Kiều Quang cởi quần áo, ngồi ở trên bàn, giơ cao hai chân, lộ ra nơi tối tăm giữa hai chân, ngón tay còn cố ý lay động trước lối vào.

“Anh muốn em chủ động làm cho anh xem sao?”

Thuyền Kiều Quang trong óc lại oanh một tiếng. Bây giờ là sao thế này? Là hấn lúc trước xem AV nhiều quá nên tự nhiên đem tình tiết trong AV biến thành sự thật, hay là bản thân đã chết thẳng thien?

Khải Thái cười ngọt dùng ngón tay tuyết trắng lướt qua phía trước hồng nhuận của chính mình, lại lấy một ít dịch Thuyền Kiều Quang vừa chảy ra, đưa đến lối vào của chính mình.

Thuyền Kiều Quang thật sự muốn phun – không chỉ có phía trước, mà ngay cả máu mũi của hấn cũng muốn phun.

“Quang, chỉ cần anh yêu cầu, em có thể cho anh làm bất cứ chuyện gì.” Khi nói đến “bất cứ chuyện gì”, Vũ Điền Khải Thái cười ngọt làm cho Thuyền Kiều Quang hoang mang. “Nhưng nhược bằng để em phát hiện anh đối với em không chung thủy, ngược lại, em cũng sẽ vì trả thù mà làm bất cứ chuyện gì, anh đã hiểu chưa?”

“Đã... đã hiểu!”

Ngón tay dính dịch thể của Vũ Điền Khải Thái mềm nhẹ tiến vào huyết động, mới rút ra một cái đã làm cho Thuyền Kiều Quang khí huyết dâng trào.

Vũ Điền Khải Thái oán giận nói: “Quang, đã hiểu còn không lại đây!”

Thuyền Kiều Quang lao tới bằng vận tốc ánh sáng! Sáp nhập vào huyết khẩu mềm mại của Khải Thái. Bên trong còn chưa làm trợn nhiều lắm, chặt đến nỗi hấn điên cuồng hét lên một tiếng, Vũ Điền Khải Thái cũng cả người vô lực gục xuống bàn, mặc hấn an bài.

Ngay cả hiểu được vừa rồi Khải Thái uy hiếp thập phần khủng bố, nhưng Thuyền Kiều Quang đã bị mê hoặc quá sâu rồi. Nếu hấn nổi lên dị tâm, nhất định sẽ bị Khải Thái khai tử; nhưng có Khải Thái đáng yêu như vậy, hấn làm sao có thể đi yêu thương người khác? Hơn nữa Khải Thái nói, chỉ cần hấn yêu cầu, nó có thể làm... Một đồng tình sắc vọng tưởng xông lên não.

Thuyền Kiều Quang nhận thức, đời này, hấn chính là yêu tiểu nộn đầu hủ xấu tính này! Mặc kệ nó xấu tính đáng ghét, ở bên cạnh hấn, Khải Thái vẫn luôn ngọt ngào làm cho hấn muốn một hơi nuốt chửng.

Luyến ái, đại khái chính là như vậy đi!

—xXx—

Vũ Điền Khải Thái “danh thảo có chủ”, chuyện này ở Anh Hoa học viện lan truyền ai ai cũng biết, kết giao không phải là quý công tử Anh Hoa học viện, phú hào thiếu gia, mà là tên nhà giàu mới nổi duy nhất được trở thành thành viên hội học sinh Thuyền Kiều Quang.

Giống như thường nói người trong cuộc là người cuối cùng biết chuyện, khi Thuyền Kiều Quang biết chuyện tình cảm của mình bại lộ, đại khái là toàn bộ Anh Hoa học viện đều đã biết.

Trái tim trong lồng ngực nhảy loạn, Thuyền Kiều Quang tức sùi bọt mép, kích động chạy tới chất vấn câu lạc bộ thể thao. Hắn đã từng nói Khải Thái không muốn ai biết chuyện này, tin tức bọn họ kết giao, tốt nhất chỉ vài tên bạn thân biết là được rồi!

Chuyện này nếu để Khải Thái biết, nhất định sẽ tức giận vô cùng! Nó từ trước đến nay luôn để ý thân phận nhà giàu mới nổi, mặc kệ bọn họ ở trên giường, tình yêu cuồng nhiệt cỡ nào, hắn tin tưởng Khải Thái nhất định sẽ không hy vọng chuyện bọn họ kết giao bị lan truyền cho mọi người biết.

“Tôi không biết, đừng tức giận, Thuyền Kiều Quang! Tôi thật sự không biết ai nói!”

Người thứ nhất Thuyền Kiều Quang tìm tới chính là tên đội trưởng đội bóng đá miệng rộng. Đội trưởng đội bóng đá nhìn thấy hắn sẽ đâm mình, vội vàng chạy trốn. Hôm nay Thuyền Kiều Quang nhìn giống như muốn giết người, mấy người khác cũng bị dọa bỏ chạy.

Thuyền Kiều Quang một đường đuổi giết, hắn nhất định phải lôi tên miệng rộng kia ra đâm một chút!

Bắc Đại Lộ Đông Ti giữa đường chặn hắn lại, giải khai nghi vấn của hắn.

“Là tôi nói đó.”

Thuyền Kiều Quang một quyền đâm qua, mặc kệ y là hội trưởng hay không, ăn trước một đấm của hắn rồi nói sau!

Nhưng là Sâm Viên Chính Nhân đã che ở trước mặt Bắc Đại Lộ Đông Ti. Hắn thân hình tài trí đều hơn người, giờ phút này tiếp được nắm tay Thuyền Kiều Quang, trầm giọng nói: “Đừng tay.”

Sâm Viên Chính Nhân người này thật sự thần bí, Thuyền Kiều Quang đoán hắn thế lực không tồi, nhưng không nghĩ tới tên đó có thể đỡ được một quyền của hắn. Bắc Đại Lộ Đông Ti từ sau lưng Sâm Viên Chính Nhân cười hì hì lộ đầu ra, làm cho hắn nổi gân xanh.

“Quang Tử, đừng tức giận như vậy, kỳ thật nữ sinh trong trường, ngoài trường tìm cậu ngổ lời nhiều quá, Vũ Điền Khải Thái hai ngày trước ở lớp học nhìn ra sân trường lại thấy có người tìm cậu ngổ lời, cậu ấy tức giận đến sắc mặt trắng bệch. Tôi e sợ cậu ấy giận quá... mới mời cậu ấy đến văn phòng hội học sinh hàn huyên một chút, cuối cùng tôi hướng cậu ấy đề nghị phương pháp tốt nhất, chính là để mọi người biết cậu đã có đối tượng kết giao, như vậy người khác sẽ không đến tỏ tình nữa.”

Thuyền Kiều Quang rống giận: “Vậy cũng không cần chỉ rõ tên họ là Vũ Điền Khải Thái!”

“Tôi vốn cũng nghĩ như vậy, muốn nói thì nói đại một người, nói tôi cũng được, vì bằng hữu không tiếc sinh mạng, chuyện này thì đáng kể gì? Nhưng là... Chính Nhân sẽ không cao hứng.”

Sâm Viên Chính Nhân trên mặt một mảnh âm trầm. Thuyền Kiều Quang nghiêng răng nghiêng lợi, Bắc Đại Lộ Đông Ti chết tiệt! Bọn họ lúc trước chơi trò ghen qua ghen lại liên quan gì tới hắn, mắc mớ gì mỗi lần đều phải lôi hắn vào! Gần đây Sâm Viên Chính Nhân mỗi ngày đều đến văn phòng hội giám sát hắn, hoài nghi hắn cùng Bắc Đại Lộ Đông Ti có cái gì mờ ám. Phi, hắn cũng không phải bị mù, lần trước hôn một lần, hại hắn súc miệng không biết bao lâu.

“Bắc Đại Lộ Đông Ti, cậu thôi trò đó đi, Sâm Viên Chính Nhân yêu cậu muốn chết, sao lại còn muốn theo tôi truyền chuyện xấu! Nhất định là cậu ta làm cái gì không hợp ý cậu, cậu muốn chọc cậu ta tức giận mà thôi.”

Bắc Đại Lộ Đông Ti hì hì nở nụ cười, Sâm Viên Chính Nhân biểu tình càng trở nên nghiêm túc. Thuyền Kiều Quang phỏng đoán quả nhiên chính xác, người này nếu có kẻ không thuận ý y, y sẽ đem kẻ đó tâm tình phá hỏng.

Thuyền Kiều Quang bỏ tay Sâm Viên Chính Nhân ra. Hắn chịu đủ hai người kia rồi, giận dữ hét: “Sâm Viên Chính Nhân! Muốn tôi nói bao nhiêu lần? Khi đó tôi bị tiểu nộn đầu hủ làm cho phiền lòng, hoài nghi chính mình có phải hay không với nam nhân cũng có thể, cho nên mới yêu cầu Bắc Đại Lộ Đông Ti cho tôi

hôn một chút để thí nghiệm, còn chưa hôn xong, tôi đã buồn nôn muốn chết, sau lần hôn đó, tôi phải súc miệng một tiếng đồng hồ, cậu rốt cuộc còn muốn để ý chuyện đó bao lâu?”

Vũ Điền Khải Thái từ phía sau đi ra mặt đỏ bừng – không phải do xấu hổ đến đỏ bừng, mà tức giận đến đỏ bừng gương mặt xinh đẹp. Thuyền Kiều Quang chỉ vào Bắc Đại Lộ Đông Ti, người này e sợ thiên hạ bắt loạn, thế nhưng kêu Khải Thái đứng ở sau lưng hắn để nghe! Căn bản là muốn hại chết hắn.

Bắc Đại Lộ Đông Ti vẫn cười đến thực khoái trá: “Quang Tử, Chính Nhân không đồng ý cho tôi nói tôi là tình nhân của cậu, còn ở trước mặt Vũ Điền nói cậu từng cùng tôi hôn môi, Vũ Điền đã nói cứ việc công bố chính cậu ấy là người kết giao với cậu. Tôi muốn giúp người khác hoàn thành tâm nguyện, cho nên liền công bố.” Còn e sợ thiên hạ không đủ loạn, Bắc Đại Lộ Đông Ti nói thêm: “Đúng rồi, tôi đã quên nói với Vũ Điền, lúc chúng ta hôn môi còn có thân đầu lưỡi nha.”

“Cậu, cậu...” Thuyền Kiều Quang chỉ vào Bắc Đại Lộ Đông Ti, tức giận đến sắp chết bất đắc kỳ tử.

Sâm Viên Chính Nhân cũng hé ra gương mặt âm hàn. Ngày đó hắn có thấy, nhưng hắn không biết hôn đến cái tình trạng gì.

“Hai người có hôn lưỡi?”

Vũ Điền Khải Thái cũng xanh mặt, “Anh cùng một nam nhân hôn lưỡi?”

Bắc Đại Lộ Đông Ti hai tay nâng lên gò má, một bộ dạng thiếu nữ then thùng, căn bản là muốn cho Thuyền Kiều Quang chết không có chỗ chôn.

“Quang Tử can đảm kinh người, cậu ấy còn vói vào miệng tôi, lại giao không ngừng, kỹ xảo của cậu ấy tốt vô cùng.”

Thuyền Kiều Quang trong lòng phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Sâm Viên Chính Nhân sắc mặt rất khó coi, lập tức tha đi Bắc Đại Lộ Đông Ti đang giả vờ làm thiếu nữ. Mà Khải Thái vẻ mặt xơ xác tiêu điều nhìn hắn.

Vũ Điền Khải Thái đích xác tự phụ mỹ mạo, nhưng không thể phủ nhận, Bắc Đại Lộ Đông Ti thật sự cũng là mỹ nam tử hiếm thấy, y lại còn mang vẻ nam tử khí khái. Nhưng mỹ nam tử chính là mỹ nam tử, ai biết Thuyền Kiều Quang có thể hay không bị hấp dẫn? Huống chi bọn họ suốt ngày ở văn phòng hội học sinh dính cùng một chỗ.

Thuyền Kiều Quang vội vã giải thích: “Khải Thái, nghe anh nói, ngày đó anh hôn đến một nửa đã muốn nôn, chính là còn muốn thử xem xem, thử xem xem có phải hay không anh chỉ yêu mỗi em, hay là nam sinh nào cũng có thể...”

Vũ Điền Khải Thái vẫn đi phía trước, Thuyền Kiều Quang chạy theo đằng sau. Cuối cùng vào phòng nghỉ của câu lạc bộ bóng rổ, Vũ Điền Khải Thái khoá cửa lại, lập tức đẩy ngã Thuyền Kiều Quang, sau đó đem từng kiện y phục xả xuống. Thuyền Kiều Quang không dám lên tiếng, cho dù động tác của Khải Thái thô lỗ, hắn cũng không dám kêu đau.

“Anh đã cùng Bắc Đại Lộ Đông Ti làm chưa?”

Đáp án này căn bản nghĩ cũng không muốn nghĩ đi!

“Làm sao có thể!” Thuyền Kiều Quang thống thiết kêu to: “Anh đâu phải bị mù!”

Vũ Điền Khải Thái cầm lấy cà-vạt đồng phục, dùng sức buộc chặt hai tay của hắn.

“Học muội tử tình buổi sáng hôm nay có bộ ngực rất lớn đó, cỡ F phải không a?”

Trả lời loại vấn đề này nhất định sẽ chết, nửa người dưới nhất định sẽ bị tách rời. Thuyền Kiều Quang liều mạng lắc đầu nói: “Anh không nhớ rõ, anh chỉ nhớ là đã cự tuyệt.”

“Vậy nữ sinh ngoài trường ngày hôm qua thì sao? Mặc dù ngực nhỏ, nhưng bộ dáng thật đáng yêu!”

“Ngày hôm qua có người ngỏ lời với anh sao? Anh trí nhớ không tốt, đã quên!” Thuyền Kiều Quang giả ngu ngốc.

Vũ Điền Khải Thái trên mặt không có nụ cười, nhưng bàn tay ở trên người Thuyền Kiều Quang loạn phũ, sau đó dùng lực nhéo đầu nhũ của hắn, Thuyền Kiều Quang đau đến thiếu chút nữa hét lên.

“Anh làm gì phải sợ người khác biết anh kết giao với em? Anh không phải có ý nghĩ, chỉ cần chúng ta bí mật quan hệ, anh có thể cùng rất nhiều nữ sinh ái mộ anh tả ửng hờu ờm?”

Thuyền Kiều Quang mãnh liệt thở, đầu nhũ của hắn đau quá a! Hắn thở dốc thành thật trả lời: “Đương nhiên không phải như vậy! Anh sợ em không thích bị nói em theo anh cùng một chỗ, dù sao em là quý công tử, anh là nhà giàu mới nổi.”

“Cái kia không sao cả! Để cho một đồng người thẳng thắn tỏ tình như vậy, em tình nguyện thẳng thắn nói em là người mà anh kết giao! Em chán ghét đám bò sữa đó, anh là của em, ai dám mơ tưởng, sẽ không tha thứ!”

Thuyền Kiều Quang cả kinh, “Thật sự có thể chứ? Khải Thái?”

“Vô nghĩa!” Vũ Điền Khải Thái dùng song móng chạm nhẹ vào giữa hai chân Thuyền Kiều Quang, Thuyền Kiều Quang nửa người dưới lập tức đứng thẳng. Vũ Điền Khải Thái ôn nhu hỏi: “Anh có cùng Bắc Đại Lộ Đông Ti hút đầu lưỡi sao?”

Có cũng không dám nói a! Hắn còn chưa có đốt nát như vậy!

Thuyền Kiều Quang vội vàng lắc đầu, Vũ Điền Khải Thái vừa ý cúi đầu liếm đầu nhũ của hắn, móng tiếp tục ma sát.

Thuyền Kiều Quang hai tay bị trói ở trên đầu, khi Khải Thái cởi quần, ngồi trên người hắn, thần trí của hắn đều nhanh chóng bay đi.

Ghen!

Khải Thái ghen thật sự rất đáng yêu!

Mẹ nó, hắn lúc này đây lại có chút nhỏ nhỏ cảm tạ Bắc Đại Lộ Đông Ti, người này là một tên ác tâm bại hoại, cũng là tên gian trá kiêu ngạo, nhưng khi Khải Thái ở trên người hắn, từ từ ngồi xuống, Bắc Đại Lộ Đông Ti chính là một người hoàn toàn tốt a!

Cũng vậy, yêu phải Bắc Đại Lộ Đông Ti chính là sự kiện bi thảm nhất trong đời người, tựa như hắn yêu thượng tiểu nộn đậu hũ xấu tính, hay ghen này.

“Quang, ân a... Sâu quá... A a...”

Thuyền Kiều Quang thẳng lưng đỉnh nhập nơi sâu nhất. Vũ Điền Khải Thái phía trước từng giọt tinh thủy rơi ở trên bụng Thuyền Kiều Quang, hai tay chống đỡ không để mình ngã xuống. Thuyền Kiều Quang đỉnh càng nhanh, Vũ Điền Khải Thái mị thái khi cao trào càng thêm mê người.

Đối người khác mà nói, vào thời khắc này, ngọt giống như chocolate sắp tan chảy, làm cho Thuyền Kiều Quang cả trái tim cũng nóng lên.

Hắn yêu Khải Thái, cực kì yêu luôn rồi! Mặc kệ nó tính xấu, hay ghen lại cao ngạo, tóm lại nó chính là tiểu nộn đậu hũ đáng yêu nhất của hắn!

—xXx—

Hoàn.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/da-lang-ai-cat-non-dau-hu>